

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

พิษณุ บางเขียว

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ม. เดือน ปี..... 114 พ.อ. 2561

ทะเบียน..... 274815

เขเรียกหนังสือ

378.101

พ764ก

2560

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE DEVELOPMENT OF ROLE PERFORMANCE EVALUATION
INDICATORS FOR THE UNIVERSITY COUNCIL
OF RAJABHAT UNIVERSITIES

PHISANU BANGKHEOW

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements
for Doctor of Philosophy in Educational Administration
Academic Year 2017
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

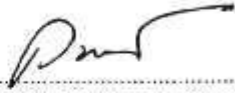
ชื่อเรื่องคุณูปนิพนธ์

การพัฒนาตัวบ่งชี้ผลการประเมินการปฏิบัติคณบพพาทพหน้าทีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชื่อนักศึกษา

นายพิชญ บางเขียว

คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณูปนิพนธ์

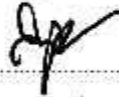
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโพธิ์ วัฒนาณิติกุส)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐจจร)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้คุณูปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาควมหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

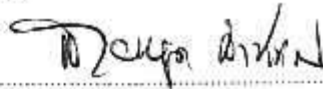
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

อธิการบดี

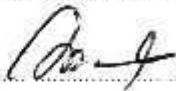
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลิลดา เกษมมา)

คณะกรรมการสอบคุณูปนิพนธ์

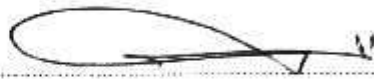
ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.สายหยุด จำปาทอง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพิฑารกรณ์)

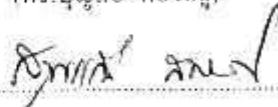
กรรมการ

(ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

กรรมการ

(ดร.บุญลือ ทองสุข)

กรรมการ

(ดร.สุพรรณิ สมานญาติ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา)

ผู้แทนจากคณะกรรมการบริหาร
โครงการปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ชื่อผู้วิจัย	พิชญ์ บางเขียว
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 2) ศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย (1) การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในด้านของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน (2) ตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) จำนวน 2 รอบ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ในทั้งสามประเด็นดังกล่าวข้างต้น 3) พัฒนาคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้วยการนำข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้มาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ 4) การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกเป็น 3 มิติ จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 10 ตัวบ่งชี้ 2) ผลการประเมินตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ มีความเหมาะสมด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนอยู่ในระดับมากในทั้ง 3 มิติ และเมื่อนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ปรากฏผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ ตัวบ่งชี้ การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

Title	The Development of Role Performance Evaluation Indicators for the University Council of Rajabhat Universities
Author	Phisanu Bangkheow
Program	Educational Administration
Major Advisor	Assistant Professor Dr. Kisda Pongpittaya
Co-advisor	Assistant Professor Dr. Sarayuth Sethakhajorn
Co-advisor	Associate Professor Dr. Wirot Watananimitgul
Academic Year	2017

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities and 2) to study the results of the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities. The research methodology comprised 4 processes; 1) studying the elements of role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities, 2) developing the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities consisting of (1) Examination on the draft of role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities by the experts working in the University Council on the suitability of indicators of usefulness, possibility, and clarity, (2) Examination on the draft of role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities by using the multivariate for consensus reaching with the MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) technic twice in order to determine the appropriateness of the indicators in all three issues as mentioned above, 3) developing compliance assessment manual on the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat University. The information obtained from the development of indicators is used in drafting the guidelines for evaluation on the role performance of the duties of the Rajabhat Universities Council and examination on the appropriateness of the experts, 4) studying the results of the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities.

The results showed that 1) the role performance evaluation indicators for the University Council of Rajabhat Universities classified into 3 dimensions with 30 indicators; 9 indicators of the dimension of policy formulation, 11 indicators of the dimension of power and duties, and 10 indicators of the dimension of monitoring,

2) the results of evaluation on the indicators reveal that 30 developed indicators have the appropriateness in the usefulness, possibilities, and clarity in the high level for all 3 dimensions. When it is using for evaluate the role performance indicators for the University Council of Rajabhat Universities, it is found that the results of role performance of the University Council of Rajabhat Universities was in the highest level.

Keywords : Indicators, The Role Performance Evaluation Indicators for the University Council of Rajabhat Universities

กิตติกรรมประกาศ

ดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ความร่วมมือและความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร และรองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล อาจารย์ที่ปรึกษาดุชฎินิพนธ์ ทั้งสามท่านได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และติดตามการจัดทำดุชฎินิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ตลอดการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ แนวคิด และประสบการณ์อันมีคุณค่าให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาของการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสร้างตรวจสอบ พัฒนา ปรับปรุง และประเมินเครื่องมือ และการดำเนินการการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ งานวิจัยสำเร็จลุล่วง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามข้อมูลการวิจัย และขอขอบคุณสำนักงานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและการประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิตลอดระยะเวลาการทำวิจัย

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ให้โอกาสและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณพ่อแม่ และกัลยาณมิตรทุกคนที่ให้กำลังใจและความห่วงใยไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณ ดร.พัชรินทร์ บางเขียว ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจเสมอมา

พิชญ์ บางเขียว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดการบริหารการอุดมศึกษา.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้.....	30
แนวคิดการพัฒนาคู่มือ.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	70
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	71
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	71
ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	75
ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาท หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	79
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	79
ตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	83
ตอนที่ 3 การพัฒนาคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	109
ตอนที่ 4 การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาท หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	126
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	132
สรุปผลการวิจัย	133
อภิปรายผลการวิจัย	139
ข้อเสนอแนะ	143
บรรณานุกรม	145
ภาคผนวก	153
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	154
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	169
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	193
ภาคผนวก ง คู่มือการประเมินผลฯ	254
ภาคผนวก จ ผลการสอบภาษาอังกฤษ	279
ภาคผนวก ฉ เอกสารตอบรับการพิจารณาลงบทความ	281
ประวัติผู้วิจัย	283

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	62
2	ร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	79
3	ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยพิจารณาในประเด็นของความ เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน	83
4	แสดงค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับผลการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 1 จำแนกตามความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	94
5	แสดงค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับผลการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 2 ในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	102
6	ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในประเด็นของความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้	109
7	ผลการวิเคราะห์การประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	122
8	ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ	126

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	70

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีพันธกิจที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม การวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้สู่สังคม การให้บริการทางวิชาการเพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อการดำรงเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้คงอยู่ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแหล่งผลิตกำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่จะยกระดับความรู้ และทักษะให้แก่คนที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงกล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาที่กำหนดอนาคตของประเทศที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสียหลายระดับ ทั้งระดับบุคคล ได้แก่ นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และระดับหน่วยงาน ได้แก่ องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม รวมถึงองค์การในระดับสังคมและประเทศ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ให้ความสำคัญในเรื่องบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรที่สำคัญในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคม สืบเนื่องจากกระแสการปฏิรูปอุดมศึกษา สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรที่สำคัญองค์กรหนึ่งที่ส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จของการปฏิรูปอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นองค์กรคณะสูงสุดของการบริหาร มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย กำกับและติดตามการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สุขของประชาคมในมหาวิทยาลัย เพื่อสังคม และเพื่อประเทศชาติโดยรวม สภามหาวิทยาลัยจึงถือเป็นองค์กรสูงสุดที่ยึดหลักความเป็นอิสระทางการบริหาร ความมีเสรีภาพทางวิชาการ และการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มีหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย และกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย มีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง และให้ความเห็นชอบด้านการเงินและงบประมาณ และการจัดการทั่วไป องค์ประกอบของคณะกรรมการส่วนใหญ่มาจากบุคคลภายนอกสถาบัน โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ (Governance and Management) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา กล่าวได้ว่าหากสถาบันอุดมศึกษาใดมีหลักกำหนดทิศทางในการบริหารจัดการที่ดี เป็นไปเพื่อความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ ภารกิจต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยก็จะสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2552 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และการถ่ายทอดเป้าหมายจากสภามหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษา” และจัดเป็นตัวชี้วัดที่ 12 ในคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีการลงนามร่วมกันระหว่างผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กับผู้แทนของมหาวิทยาลัยและผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 รวมทั้งในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนด กรอบการปฏิรูปอุดมศึกษา และประเด็นสำคัญประการหนึ่งในกรอบปฏิรูปอุดมศึกษา คือ การยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ โดยเฉพาะที่สำคัญก็คือการปฏิรูปสภามหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดและกำกับนโยบาย ตลอดจนดูแลการบริหารจัดการให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

สภามหาวิทยาลัยเป็นสภาผู้กำกับ (Governing Board) ที่พิทักษ์ความเป็นอิสระหรืออัตตาภิบาล และธรรมาภิบาล เพื่อให้มีการบริหารและการจัดการที่ดีตามระบบอิสระ มีคุณธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ การที่จะปฏิรูปมหาวิทยาลัยให้บรรลุความเป็นเลิศ จำเป็นต้องปฏิรูปสภามหาวิทยาลัยให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย การวิเคราะห์บทบาทโดยใช้ Content Analysis วิธีการได้มาของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ดี พร้อมกับการสร้างและพัฒนากลไกการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การปฏิรูปสภามหาวิทยาลัยเป็นประเด็นสำคัญที่สุดของการปฏิรูปอุดมศึกษา (วิจิตร ศรีสุอาน, 2554) เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยเป็นคณะบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบัน การกำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยได้เน้นการให้ความเป็นอิสระจากระบบการควบคุมดูแลโดยตรงจากภาครัฐ โดยมุ่งหวังว่าความเป็นอิสระนั้นจะนำมาซึ่งความคล่องตัวและประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งจะส่งผลบวกถึงพัฒนาการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในที่สุด หลักการของความเป็นอิสระนั้นมีความหมายว่ายอมให้มหาวิทยาลัยอยู่นอกกฎระเบียบของการบริหารราชการโดยปกติ และไม่อยู่ภายใต้การสั่งการโดยตรงของหน่วยงานที่อาจจัดว่าเป็น “หน่วยเหนือ” ใด ๆ ในขณะเดียวกัน สังคมก็มีความคาดหวัง รวมทั้งมีความชอบธรรม ที่ควรจะได้ประโยชน์อันพึงประสงค์จากผลผลิตของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความรู้ความชำนาญระดับสูง รวมทั้งในฐานะที่เป็นคลังสมองในการพัฒนาทุนทางปัญญาให้แก่ชาติบ้านเมือง

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีกลไกคอยควบคุม ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการด้วยความรับผิดชอบในการปฏิบัติพันธกิจให้ได้ตามความคาดหวัง กลไกนั้นคือ บทบาทหน้าที่ทั้งมวลของสภามหาวิทยาลัย และการควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยต้องยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” เป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่าการควบคุมดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ควรจะเป็นนั้น เป็นกระบวนการที่จะต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิด มีหลักปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างชัดเจน สภามหาวิทยาลัยจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสังคมที่จะกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่สังคมได้มอบหมาย เป็นเสมือนรอยต่อหรือจุดเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอกที่จะสะท้อนความต้องการจากสังคมภายนอกเข้ามาสู่มหาวิทยาลัยและดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ สภามหาวิทยาลัยจึงต้องมีองค์ประกอบที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น ต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่สำคัญที่สุด คือ สภามหาวิทยาลัยต้องมีความตระหนักรู้ และมีทัศนคติที่ถูกต้องว่าหากมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกับพันธกิจ ความเสียหายก็จะเกิดแก่ประเทศชาติ สภามหาวิทยาลัยจึงเป็นความหวังและเป็นปรากฏการณ์ทางยุทธศาสตร์ด้านแรกที่สังคมและประเทศชาติฝากไว้ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยให้ช่วยนำพาชาติไปสู่ความเข้มแข็ง (วิจารณ์ พานิช, 2556)

มหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และดำเนินงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ถือเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลักเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดการพัฒนา และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา 18 สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547)

(1) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

(2) ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น เป็นเรื่อง ๆ ก็ได้

(3) กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพ การเปิดสอนของมหาวิทยาลัยและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(4) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(5) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะรวมทั้งการแบ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานของส่วนราชการดังกล่าว

(6) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิการสมทบ

(7) พิจารณาให้ครมเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(8) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(9) แต่งตั้ง และถอดถอน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(10) แต่งตั้ง และถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(11) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(12) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดการรายได้และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

(13) พิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(14) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(15) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(16) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจรวมกันกับสถาบันอื่น

(17) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

สภามหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการกำหนดนโยบาย และกรอบทิศทางกรดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาที่ยั่งยืน การประเมินผลสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงมีความสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ดังจะเห็นได้จากกรประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการประเมินคุณภาพ และกำหนดเป็นตัวบ่งชี้ทั้งในตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553 และ พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รวมทั้งตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามระดับอุดมศึกษา (พ.ศ.2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่มีการตกลงไว้ ยิ่งไปกว่านั้น ตามแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551-2565) ยังได้กำหนดนโยบายให้มีการพัฒนาระบบบริหารภายในของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อรองรับความมีอิสระในการบริหารงาน จากบทบาทของสภามหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการบริหารมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลกรปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ประกอบกับที่ผ่านมา ยังไม่มีการจัดทำตัวบ่งชี้สำหรับเป้าประสงค์ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาและผลกรปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามหน้าที่และความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลกรปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยถือว่างานวิจัยนี้เป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏในบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป

คำถามกรวิจัย

1. ตัวบ่งชี้การประเมินผลกรปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมระดับใด

2. ผลกรประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นได้ผลเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ราชภัฏ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษามิติที่กำหนดตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอบเขตในด้านเนื้อหา ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ และมีมิติที่ใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำผลการศึกษามิติที่ใช้กำหนดกรอบของการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่มายกร่างตัวบ่งชี้ แล้วนำร่างตัวบ่งชี้ดังกล่าวเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้วิธีการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเสนอร่างตัวบ่งชี้และกรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ตรวจสอบ เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของร่างตัวบ่งชี้

2.1.1 กลุ่มเป้าหมาย

การสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายในการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของร่างตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 228 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง แห่งละ 6 คน ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนคณาจารย์ และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

2.1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 การจัดประชุมอภิปรายกลุ่มแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching)

ผู้วิจัยนำเสนอร่างตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งได้พัฒนาปรับปรุงจากผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัย จำนวน 38 แห่ง ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็นความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) ด้วยการจัดประชุมสัมมนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอข้อเสนอนะต่าง ๆ ระหว่างกัน ในการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนเชิงลึก ในข้อประเด็นต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดในขั้นตอนนี้ ดังรายการต่อไปนี้

2.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) มีกลุ่มเป้าหมายสำคัญ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

2.2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา / ด้านการจัดการศึกษา จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา สาขาการอุดมศึกษา หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือเป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

2.2.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการวัดประเมินผล จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับด้านการวิจัยและประเมินผล และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านสภามหาวิทยาลัย จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

3. การพัฒนาคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้มาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนำคู่มือมาตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่

3.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา / ด้านการจัดการศึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา สาขาการอุดมศึกษา หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและการวัดประเมินผล จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับด้านการวิจัยและประเมินผล และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยเลือกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานที่สำหรับศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และได้ดำเนินการใช้ในปี 2560 โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย จำนวน 21 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร จำนวน 4 คน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ จำนวน 4 คน ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน 1 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภามหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ หมายถึง กระบวนการประเมินค่าของสภามหาวิทยาลัยผู้ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในด้านต่าง ๆ และประเมินโดยผู้เกี่ยวข้อง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นระบบ และมีมาตรฐานแบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติและให้ความเป็นธรรมโดยทั่วกัน เพราะครอบคลุมภาระงานทั้งหมด

มิติด้านการกำหนดนโยบาย หมายถึง มิตีการประเมินสภามหาวิทยาลัยจากการกำหนดนโยบายที่นำไปสู่แผนยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม และประสานความต้องการของหน่วยงาน และมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการพัฒนา รวมทั้ง การส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการทำงานเชิงรุก มีการทบทวนนโยบายและแสดงความรับผิดชอบต่อนโยบายที่ก่อให้เกิดปัญหากับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

มิติด้านอำนาจหน้าที่ หมายถึง มิตีการประเมินสภามหาวิทยาลัยจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามที่กฎหมายกำหนด

มิติด้านการกำกับติดตาม หมายถึง มิตีการประเมินสภามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแล กำกับ และติดตามการดำเนินงานและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและผู้บริหาร การกำหนดมาตรฐานการกำกับดูแล และการมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย หมายถึง การพัฒนาข้อความที่แสดงคุณลักษณะ แนวทางการปฏิบัติที่ถือว่าเป็นคุณภาพ ความสำเร็จ หรือความเหมาะสมของการดำเนินงานและผลงาน และข้อความที่บ่งบอกสถานภาพหรือแนวทางการดำเนินงาน และผลการดำเนินการของหน่วยงานที่ต้องการตรวจสอบว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

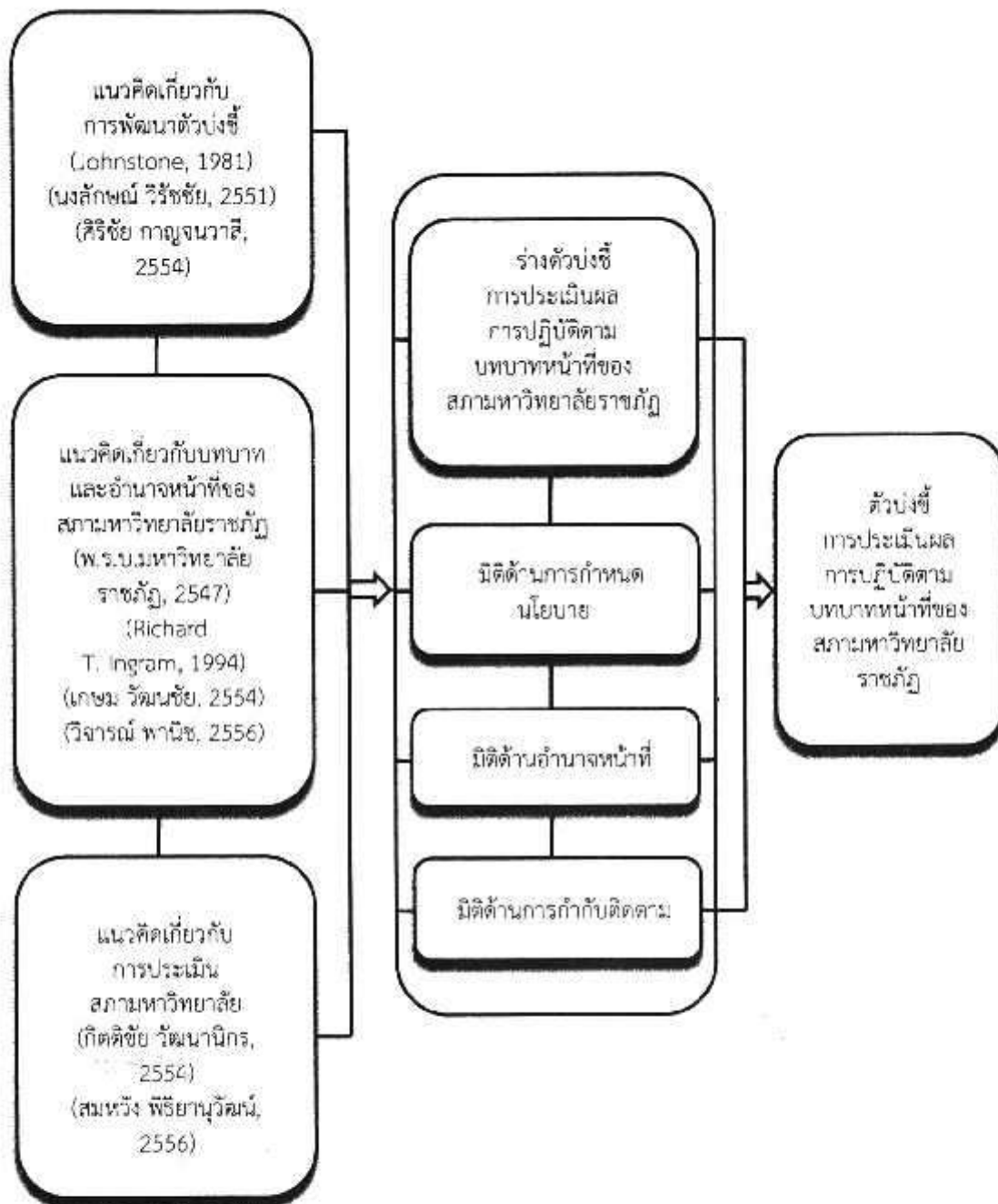
ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ สามารถตอบสนองการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏได้

ความเป็นไปได้ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความชัดเจน หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและถูกต้องชัดเจน สอดคล้องกับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในการพัฒนาตัวบ่งชี้ องค์ประกอบของตัวบ่งชี้ แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย การกิจของสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ของจอห์นสโตน (Johnstone, 1981), (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551) และ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) แนวคิดสิ่งที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย 18 ประการ ของ ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, 1995) แนวคิดเรื่องบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย (เกษม วัฒนชัย, 2553) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2556) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554) และ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2556) มาศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ทำให้ได้รายละเอียดสำหรับกำหนดกรอบประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ และร่างตัวบ่งชี้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 6 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดการบริหารการอุดมศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้
5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการบริหารการอุดมศึกษา

การอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่สูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษา พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2556 ได้ให้ความหมายของการอุดมศึกษาไว้ว่า เป็น "การจัดการศึกษาหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย การศึกษาดักรว่าปริญญาตรี การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า" (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ในการบริหารการอุดมศึกษามีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญของการอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนและให้บริการการศึกษาในระดับนี้ และมีภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่ การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงการศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก บทบาทสำคัญยิ่งของสถาบันอุดมศึกษา จึงกล่าวได้ว่าเป็น "ตัวนำ การเปลี่ยนแปลง" (Change Agent) หรือเป็นองค์การขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด (ภาวิช ทองโรจน์ , 2555)

สืบเนื่องจากภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาจึงทำให้สถาบันอุดมศึกษามีกิจกรรมที่กว้างขวาง เกี่ยวข้องกับบุคลากรและงบประมาณเป็นจำนวนมาก งานอุดมศึกษามีลักษณะเฉพาะ มีความหลากหลายตามบริบทและประวัติความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง การบริหารสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความแตกต่างจากการบริหารองค์กรโดยทั่วไป หรือสถานศึกษาที่จัดการในระดับอื่น แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะมีความหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง พัฒนาการหรือบทบาทหน้าที่ในการมุ่งตอบสนองการพัฒนาภาวสังคมของประเทศก็ตาม แต่การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาจะมีลักษณะเฉพาะที่สำคัญในประการหลัก ๆ ร่วมกัน อาทิ การบริหารบุคลากร การบริหารวิชาการหรือหลักสูตร การบริหารทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนการสอน การบริหารการเงิน ทรัพย์สิน บุคลากรสายสนับสนุน การบริหารงานวิจัย การบริหารงานบริการวิชาการแก่ชุมชน รวมทั้งการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการต่าง ๆ ตามภารกิจหลักของแต่ละสถาบัน

ภายใต้หลักการของความเป็นอิสระภาพในการดำเนินการ (autonomy) และความเป็นเสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยนั้น มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่เสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันระดับปริญญา สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งได้กำหนดไว้ใน มาตรา 36 ที่ว่าให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการ หรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ โดยให้สถานศึกษาดังกล่าว ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่บ้านเมือง และมหาวิทยาลัยยังเป็นสถาบันหลักที่มีบทบาทในการชี้นำสังคมมาโดยตลอด สังคมทั่วไปให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับสถาบันอุดมศึกษาว่าเป็นสถาบันหลักของประเทศที่ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ สามารถพึ่งพาได้ เมื่อมีปัญหาต้องแก้ด้วยวิชาการและปัญญา ความคาดหวังของสังคมและความรับผิดชอบในภารกิจที่มีอยู่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วนและรักษาความเชื่อมั่นศรัทธาของสังคมให้คงอยู่ตลอดไป ภารกิจที่มีต่อการพัฒนาประเทศและสังคมดังกล่าวเป็นผลให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลทุกแห่ง ต้องเร่งจัดการและดำเนินการในทุกรูปแบบที่จะทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ สามารถสนองตอบความต้องการของประเทศได้อย่างเต็มที่ และยังคงรักษาความเชื่อใจที่ประชาชนมีอยู่ให้คงไว้ได้ (วุฒิชัย งามพงศธร และคณะ, 2551, น.16)

2. บริบทของการบริหารอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยนั้น มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่เป็นฝ่ายปฏิบัติการให้แก่คณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยยึดหลักการกระจายอำนาจจากหน่วยงานนโยบาย คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไปสู่สถาบันอุดมศึกษาในฐานะหน่วยปฏิบัติการ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม การบริหารจัดการที่ดี และหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด/กำกับมีอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการในการดำเนินงาน โดยมีสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลสถาบัน (governing body) ในระดับสูงสุด ภายใต้หลักการดังกล่าว สภาสถาบันอุดมศึกษาจึงมีบทบาทที่สำคัญยิ่งทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในฐานะที่เป็นองค์กรบริหารสูงสุดของสถาบันทำหน้าที่สรรหาและแต่งตั้งอธิการบดีเพื่อทำหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดนโยบาย เห็นชอบแผนระยะยาว การเปิดดำเนินการหลักสูตร บริหารงานบุคคล งบประมาณ จัดหาและบริหารทรัพยากร เพื่อให้สามารถดำเนินการตามนโยบายที่กำหนด ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และตรวจสอบการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ใช้มาตรการ 3 มาตรการเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการ จึงให้การดำเนินงานของสถาบันสิ้นสุดที่ระดับสภาสถาบันหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาซึ่งในที่นี้จะหมายถึงสภามหาวิทยาลัย ตามหลักการกระจายอำนาจ

การกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา มาตรการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใช้เพื่อให้บรรลุหลักการดังกล่าว ประกอบด้วย

1. สดบเทาทาทางด้านการควบคุมและการดำเนินการ คือ สดการควบคุมและปฏิบัติการ และคงบเทาทาทางด้านการกำกับทางดำนนโยบายแผนการกำกับทางดำนมาตรฐานการศึกษา และเน้นบเทาทาทางการส่งเสริม สนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาแทน

2. กระจายอำนาจ/มอบอำนาจให้การดำเนินการด้านต่าง ๆ ล้นสุดที่ระดับสถาบันให้มากที่สุด เช่น การอนุมัติขอเปิดดำเนินการหลักสูตรหรือสาขาวิชาต่าง ๆ การพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ เป็นต้น

3. เปลี่ยนวิธีการกำกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนจากระบบซึ่งมีลักษณะการตรวจสอบก่อนและอนุมัติแล้วจึงดำเนินการได้ หรือเรียกว่า pre-audit เป็นระบบ post-audit คือมอบอำนาจให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับผิดชอบดำเนินการให้มากที่สุด แล้วมีระบบสอบทานหรือประเมินผลสิ่งที่มอบอำนาจไปนั้นว่าเป็นไปตามเจตนาธรรมหรือไม่ ซึ่งอาจใช้ระบบการตรวจสอบกลไกการประกันคุณภาพ ระบบการรายงานต่อสาธารณะ ผลการดำเนินการในภาพรวมประกอบด้วยกันได้ ความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วยความสัมพันธ์ด้านนโยบายและแผน ด้านมาตรฐานอุดมศึกษา ด้านการสนับสนุนทรัพยากร และด้านการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

ส่วนในด้านของการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ภายใต้บริบทของการบริหารอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ในประเด็นกลุ่มสถาบันที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษานี้ ได้แบ่งสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

กลุ่ม ก. วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชนสถาบัน สนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตรเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข. สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยงานธุรกิจและบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค. สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาอาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูงหรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา ลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ๔. สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการดำรงชีพ โดยมีสถาบันอุดมศึกษาหรือสภามหาวิทยาลัยเป็นหน่วยกำหนดนโยบายและกำกับติดตามการดำเนินงานภายในสถาบันอย่างมีคุณภาพ

3. สภามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัย

ตามที่กฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยได้มีความเป็นอิสระ (autonomy) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทั้งในด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล การพิจารณากำหนดบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ สภามหาวิทยาลัยจึงมีอำนาจและหน้าที่ชัดเจนมาก และต้องใช้อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบเต็มที่ทั้งในรูปองค์คณะ (สภามหาวิทยาลัย) และในฐานะตัวบุคคล (กรรมการสภามหาวิทยาลัย) ดังนั้น กรรมการสภามหาวิทยาลัยจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับอุดมศึกษาและเรื่องของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ โดยเฉพาะเป็นอย่างดี ทั้งนี้ การดำเนินการต้องอยู่ในกรอบแห่งจรรยาบรรณและจริยธรรม (code of conduct) ที่ได้ประกาศให้สาธารณะรับทราบอย่างชัดเจน ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่คณะกรรมการทางราชการโดยทั่วไป แต่กฎหมายได้กำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ชัดเจนทั้งในการกำหนดนโยบาย กฎ กติกาต่าง ๆ และต้องทำหน้าที่เป็นผู้รักษาประเพณีปฏิบัติตามนโยบาย กฎ กติกานั้นด้วย นอกจากบทบาทหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเป็นหลักแล้วยังมีพันธกิจทางบริหารที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้นในฐานะที่เป็นหน่วยบริหารที่ต้องมี Accountability และ Responsibility ขององค์กร ซึ่งสะท้อนความรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง อาญา และทางปกครอง ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ของการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับอำนาจความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวเชิงระบบ เพื่อให้มีอิสระเต็มที่ในการบริหารจัดการและวิชาการ ภายใต้กรอบนโยบายและมาตรฐานของรัฐตามเงื่อนไขและคุณลักษณะของแต่ละสถาบัน รวมทั้งสถาบันต้องมีการปรับตัวในระดับนโยบาย มาตรการ รวมถึงการกำกับดูแลในระดับมหภาคที่ต้องพัฒนาระบบการกำกับดูแล การเปิดเผยข้อมูลข้อสนเทศ และระบบมาตรฐานกลางที่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยมาตรฐานสถาบันและมาตรฐานหลักสูตร นอกจากนี้สถาบัน ต้องมีการปรับตัวเชิงโครงสร้างให้สัมพันธ์กับพันธกิจระยะยาว และต้องมีความชัดเจนว่าสถาบันจะมีพันธกิจเน้นหนักตามศักยภาพและความพร้อมของสถาบันในด้านใด รวมทั้งต้องมีส่วนส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันมีการปรับตัวให้ทันกับความรู้ในศาสตร์ชำนาญการของแต่ละคนอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านความรู้ และงานค้นคว้าวิจัย (หยงศ์ จูฑา, 2555)

ภาวิช ทองโรจน์ (2551) ได้กล่าวเสริมไว้ว่า สภามหาวิทยาลัยนั้นทำหน้าที่เป็นเสมือนตัวแทนของสังคมที่จะกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นจุดเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอก ที่จะสะท้อนความต้องการจากสังคมภายนอกเข้าสู่มหาวิทยาลัย และดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ สภามหาวิทยาลัย

จึงต้องมีองค์ประกอบที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น ต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ สภามหาวิทยาลัยต้องมีความตระหนักรู้ และมีทัศนคติที่ถูกต้องว่าหากมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ ไม่สอดคล้องกับพันธกิจ ความเสียหายก็จะเกิดแก่ประเทศชาติ สภามหาวิทยาลัยจึงเป็นความหวังและเป็นปราการทางยุทธศาสตร์ ด้านแรกที่สังคมและประเทศชาติฝากไว้ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยให้ช่วยนำพาชาติไปสู่ความเข้มแข็ง

จากแนวคิดการบริหารการอุดมศึกษาข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการอุดมศึกษาภายใต้บริบทของการบริหารอุดมศึกษาที่มีสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือสภามหาวิทยาลัย เป็นฝ่ายกำหนดนโยบายและแผนอุดมศึกษา โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานกลาง เพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้นำไปบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล และมีสภามหาวิทยาลัยเป็นฝ่ายกำกับดูแลการบริหารมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

1.1 ความหมายของบทบาท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 (2554, น.602) ให้ความหมายเกี่ยวกับบทบาทว่า น. การทำทำตามบท, การร่ำตามบท, โดยปริยายหมายความว่า การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู

ลิวินสัน (Levinson, 1971, p. 11) ได้สรุปความหมายของบทบาทไว้ ๓ ประการ คือ

1. บทบาท หมายถึง บรรทัดฐาน (norm) ความคาดหวังข้อห้ามความรับผิดชอบซึ่งผูกพันอยู่กับตำแหน่งทางสังคมที่กำหนดไว้ บทบาทตามความหมายนี้ คำนึงถึงตัวบุคคลน้อยที่สุดแต่มุ่งไปที่การชี้หน้าที่อันควรกระทำ

2. บทบาท หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งที่จะคิด และทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้นๆ

3. บทบาท หมายถึง การกระทำของบุคคลแต่ละคนที่มีจะกระทำโดยให้สัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคมหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แนวทางอันบุคคลที่พึงกระทำเมื่อตนดำรงตำแหน่งนี้ๆ นั่นเอง

ไซมอน (Simon, 1976) ให้ความหมายว่า บทบาท คือ การแสวงหามาตรฐานทางสังคม เพื่อใช้ในการอธิบายถึงพฤติกรรม เช่น กัปตันเรือย่อมต้องเดินทางไปกับเรือ เพราะถูกยอมรับในบทบาทแห่งการเป็นกัปตันเรือ หมายความว่า กัปตันเรือย่อมที่จะมีอำนาจการควบคุมหรือสั่งการต่าง ๆ ในการเดินเรือด้วย เป็นต้น

มอร์คีย์ สิ่งประชา (2541, น. 136-137) ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลต้องกระทำตามหน้าที่ เช่น เป็นครูต้องสอนนักเรียน เป็นตำรวจต้องพิทักษ์สันติราษฎร์ ทหารต้องปกป้องเป็นรั้วของชาติ บุตรต้องเชื่อฟังบิดามารดา เป็นต้น

อาคม วัตโรสง (2547, น.71) ได้ให้ความหมายของคำว่าบทบาท ว่าหมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติที่ผู้ครองตำแหน่งควรประพฤติปฏิบัติ เช่น ผู้บริหาร ครู อาจารย์ คณงาน ซึ่งจะแสดงบทบาทไปตามตำแหน่งดังกล่าวต้องกระทำ โดยทั่วไปบทบาทจะต้องมาพร้อมกับหน้าที่และตำแหน่ง

บทบาทเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพทางสังคม เมื่อมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น ย่อมจะต้องแสดงบทบาทหลายบทบาทมากขึ้น ตามบทหรือตามสถานภาพอันเกิดจากความสัมพันธ์อื่น ๆ และบางครั้งบทบาทที่เกิดขึ้นอาจเกิดการขัดแย้งกันได้ เช่น ขณะที่เขาจะแสดงบทบาทเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในหน่วยราชการที่เขารับผิดชอบเป็นบิดาของเขา ในสถานภาพที่เป็นบุตรเขาจะต้องเชื่อฟังบิดา ต้องเคารพบิดา ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้ย่อมทำให้เกิดความอึดอัด และจำเป็นต้องหาทางเลือกในการปฏิบัติ ลักษณะเช่นนี้จะ เป็นเป็นปัญหาที่เกิดจากบทบาทขัดแย้งกัน

การดำรงตำแหน่งในสังคมของแต่ละบุคคล ย่อมจะต้องแสดงบทบาทตามตำแหน่งนั้น ๆ ตำแหน่งเดียวกัน แต่ผู้ดำรงตำแหน่งคนละคนอาจมีบทบาทต่างกันไป เพราะต่างคนต่างมีนิสัย ความคิด ความสามารถ การอบรม กำลังใจ มูลเหตุจูงใจ ความพอใจในสิทธิ หน้าที่ สภาพของจิตใจและร่างกายที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นบทบาทจึงเป็นเพียงรูปการ (Aspect) ทางพฤติกรรมของตำแหน่งเท่านั้น

จากการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับบทบาทที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทเป็นเรื่องของแบบแผนพฤติกรรม หรือการได้กระทำต่าง ๆ ของบุคคลที่สังคมคาดหวัง หรือกำหนดให้กระทำ โดยจะมีความเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่และสิทธิ ซึ่งขึ้นอยู่กับฐานะ หรือตำแหน่งทางสังคมของบุคคลนั้น ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ หากบุคคลที่สังคมคาดหวังนั้น ไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามที่ได้ดำรงตำแหน่ง ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

1.2 ประเภทของบทบาท รายละเอียดของการจำแนกประเภทของบทบาท สรุปดังต่อไปนี้ อัลพอร์ต (Allport อ้างถึงใน สุภา สกุลงิน, 2545, น.15-16) ได้จำแนกประเภทการแสดงบทบาทของบุคคลไว้ ดังนี้

1) บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role Expectation) หมายถึง บทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยสังคมและสถานภาพที่บุคคลนั้นครองอยู่

2) การรับรู้บทบาท (Role Conception) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ตามการรับรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความ ต้องการของบุคคลนั่นเอง โดยที่การรับในบทบาทและความต้องการของบุคคลก็ขึ้นอยู่กับลักษณะฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น

3) การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role Acceptation) จะเกิดขึ้นเมื่อความสอดคล้องของบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและบทบาทที่ตนรับอยู่ การได้ยอมรับบทบาทเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้น ทั้งนี้เพราะบุคคลจะไม่ได้ยินดียอมรับบทบาทเสมอไป แม้ว่าจะได้รับการคัดเลือกหรือถูกแรงผลักดันจากสังคมให้รับ ตำแหน่งและมีบทบาทหน้าที่ที่ปฏิบัติตาม เพราะหากบทบาทที่ได้รับนั้นทำให้ได้รับผลเสียหายหรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการหรือค่านิยมของบุคคลนั้น ผู้ครองตำแหน่งอยู่ก็พยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้น ไม่ยอมรับบทบาทนั้น ๆ

4) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance) เป็นลักษณะบทบาทของเจ้าของสถานภาพที่แสดงออกจริง (Actual Role) โดยอาจเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวัง หรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้และตามความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลใดจะปฏิบัติตาม

บทบาทหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทนั้น * ของบุคคลที่ได้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ เนื่องจากความสอดคล้องกับบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและการรับรู้บทบาทของตนเอง

อาจกล่าวได้ว่า บทบาทหมายถึงส่วนประกอบที่ส่งผลต่อพฤติกรรม มีลักษณะ 3 ประการ คือ

1) ส่วนประกอบที่ส่งเสริมบทบาท (Peripheral Attributes) ได้แก่ บทบาทในลักษณะที่แม้จะขาดหายไปหรือมิได้แสดงบทบาทนั้น ก็ไม่ทำให้บทบาทที่ต้องการผิดไป

2) ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาทและขาดมิได้ (Required Attributes) ได้แก่ ส่วนของบทบาทที่สำคัญ ถ้าส่วนสำคัญของบทบาทในส่วนนี้ขาดไปแล้ว ย่อมส่งผลให้บทบาทของตำแหน่งผิดไป

3) ส่วนประกอบที่เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับที่ปรากฏอย่างชัดเจน (Legitimizing Attributes) ได้แก่ ส่วนของบทบาทตามกฎหมายและข้อบังคับกำหนดให้กระทำหรือปฏิบัติ ถ้าบุคคลที่สวมบทบาทตามตำแหน่งนั้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ปรากฏอย่างชัดเจนแล้ว ถือได้ว่าบุคคลนั้นมิได้แสดงบทบาทในตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย

พวงเพชร สุรัตน์วิกุล (2542, น.65-66) กล่าวว่าไว้ว่า บทบาทมีลักษณะเป็นรูปธรรม เห็นได้จากการกระทำที่แสดงออกมา บทบาทดังกล่าวแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1) บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) หมายถึง บทบาทอันกำหนดไว้ตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ถือเป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้ที่มีสถานภาพนั้น ๆ ควรกระทำ แต่อาจมีใครที่ทำหรือไม่มีใครทำตามนั้นก็ไม่ได้

2) บทบาทที่บุคคลเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived Role) เป็นลักษณะบทบาทที่บุคคลคาดคิดว่าตนเองควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับทัศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลด้วย

3) บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual Role) เป็นลักษณะการกระทำที่บุคคลปฏิบัติจริง ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วย ส่งผลให้การแสดงบทบาทแตกต่างกันไป

2. บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

เกษม วัฒนชัย (2553, การสัมมนาทางวิชาการ) ได้กล่าวถึง บทบาทกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่ออุดมศึกษาไทย ในการสัมมนาวิชาการของที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ทกสท.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย” เมื่อวันที่จันทร์ที่ 19 กรกฎาคม 2553 ณ ห้องคอนเวนชันฮอลล์ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพมหานคร สรุปโดยสังเขปได้ดังนี้

ในปัจจุบันภารกิจของมหาวิทยาลัยมีความยากและซับซ้อน เนื่องจากสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นกว่าเดิม มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีเป้าหมายว่าสังคมมีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยอย่างไร มีมหาวิทยาลัยไปเพื่ออะไร มีไปเพื่อใคร สิ่งนี้คือเป้าหมายใหญ่ที่สุด ในโลกตะวันตกได้ตระหนักถึงคุณูปการของมหาวิทยาลัยอยู่ 2 ประการ คือ

1) ประโยชน์สำหรับปัจเจก (Private Good) คือ มีมหาวิทยาลัยไว้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับปัจเจกโดยตรง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ทั้งภาคเศรษฐกิจและสังคม

2) ประโยชน์ต่อสาธารณะ (Public Good) คือ การสร้างงานวิจัย การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม หรือการเล่นอประเด็นทางเลือก นอกจากนี้องค์การ UNESCO ยังได้ขยายหน้าที่

ของมหาวิทยาลัยว่ามีหน้าที่ต้องช่วยระดับการศึกษาอื่น ๆ ด้วย เช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และ ศาสนสถาน เป็นต้น ซึ่งในทางปฏิบัติมหาวิทยาลัยจะกำหนดกิจกรรมแยกย่อยลงไปเพื่อให้เกิดประโยชน์ เหล่านั้น

นอกจากนี้ เกษม วัฒนชัย (2553, การสัมมนาทางวิชาการ) ยังกล่าวว่า สถานศึกษาใน ต่างประเทศจะตอบสนองความต้องการของประเทศตนเองได้เป็นอย่างดี (Nationality) แต่สำหรับ มหาวิทยาลัยจำเป็นที่จะต้องมีความเป็นสากล (Universality) ด้วย โดยเฉพาะในระยะหลังที่มีการจัด ลำดับมหาวิทยาลัย (Ranking) ก็ยิ่งเพิ่มแรงกดดันกับมหาวิทยาลัยในเรื่องความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรสะท้อนทั้ง Nationality และ University ใน 3 ระดับ คือ ระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องเชื่อมั่นและยึดมั่นในลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ (วิจารณ์ พานิช, 2554, รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2554)

1. จิตใจอาสาสมัคร (Volunteerism) ไม่ใช่เพื่ออิทธิพล อำนาจ ชื่อเสียง โดยต้องสร้าง สัมมาทิว (ความเห็นที่ถูกต้อง) คำว่า “อาสาสมัคร” คือ ทำเพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังผลตอบแทน
2. จิตใจสาธารณกุศล (Philanthropy) การที่จะมีสัมมาทิวได้ จำเป็นต้องละเรื่องอวดตา ให้มากที่สุด โดยให้เห็นแก่ประโยชน์ของบ้านเมืองเป็นหลัก เพื่อที่จะได้ทำหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัย ได้อย่างสบายใจ เพราะฉะนั้น การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจึงถือเป็น “สุดยอด” (Crown Jewel) ของการรับใช้สังคม (Public Service)

วิจารณ์ พานิช (2554) กล่าวว่า สิ่งที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ ได้แก่

1. ความรับผิดชอบ (Responsibility) กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีความรับผิดชอบตามหน้าที่ ในทางสากล 12 ข้อ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องตัดสินใจว่าจะสามารถประยุกต์ใช้ได้กี่ข้อ
2. พันธะพิเศษ (Special Obligation) เป็นพันธกิจพิเศษที่รัฐหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย อันเกิดจากการกระจายงานและความรับผิดชอบ หลังจากนั้นจึงตามด้วยการกระจายอำนาจและทรัพยากร ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ควรต้อง ทบทวนว่า ส่วนใดที่กระจายได้หรือกระจายไม่ได้ นอกจากนี้ ยังต้องทบทวนความสัมพันธ์ระหว่าง สกอ. กับมหาวิทยาลัย ทั้งรัฐและเอกชน
3. ความคาดหวัง (High Expectations) เป็นความคาดหวังจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยความ คาดหวังนั้นไม่จำเป็นจะต้องอยู่ในรูปของตัวอักษร แต่ประชาคมนั้นมีความคาดหวังกับกรรมการ สภามหาวิทยาลัยทุกชุด

จากบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยดังกล่าว เกษม วัฒนชัย (2553) สรุปว่า สิ่ง ที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยจะได้รับตอบแทนคือ ความเคารพนับถือ (Respect) หรือความไว้วางใจ เชื่อใจ จากสาธารณชน เหล่านี้คือสิ่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยควรระพึงพอใจหรือ “อึ้งใจ” ที่ได้ทำงานให้กับสภามหาวิทยาลัยว่า สิ่งนี้คือสิ่งที่ดีที่สุดที่คน ๆ หนึ่งจะทำงานให้แก่ส่วนรวม

ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, (1994) อ้างถึงใน วิจารณ์ พานิช (2551) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย 12 ประการ ไว้ดังนี้

1. กำหนดพันธกิจและเป้าประสงค์ (Setting Mission and Purpose) สภามหาวิทยาลัย ควรต้องเข้าใจเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน และช่วยกำหนดทิศทางหรือแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้นักศึกษาเดินทางไปสู่เป้าประสงค์

2. สรรหาอธิการบดี (Appointing the President) เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดที่สภามหาวิทยาลัยจะต้องสรรหาบุคคลที่มีทั้งคุณสมบัติ (Qualities) คุณธรรม (Moralties) และประสบการณ์ (Experience) ที่จำเป็นเพื่อมารับหน้าที่ที่สำคัญนี้

3. สนับสนุนงานของอธิการบดี (Supporting the President) ใส่ใจและช่วยเหลืองานของมหาวิทยาลัย ช่วยระดมทรัพยากรสำหรับมหาวิทยาลัย ให้กำลังใจและชมเชยในผลสำเร็จของฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติ และเข้าร่วมประชุมสม่ำเสมอ

4. ติดตาม กำกับการปฏิบัติงานของอธิการบดี (Monitoring the President's Performance) โดยการประเมินผลการปฏิบัติงาน การตรวจสอบภายใน หลังจากที่สภามหาวิทยาลัยได้มอบนโยบายไปแล้ว เพื่อช่วยให้อธิการบดีปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น

5. ประเมินการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย (Assessing Board Performance) ประเมินผลการปฏิบัติตามมติของมหาวิทยาลัย ประเมินผลประจำปีโดยองค์กรอิสระ จัดประชุมปฏิบัติการ (Workshop) หรือประชุมทบทวน (Retreat) ทุก 3-4 ปี โดยคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย

6. ยืนหยัดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (Insisting on Strategic Planing) โดยให้ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติกำหนดแผนการบริหารและแผนปฏิบัติ ประเมินผลงาน ผลกระทบ ปรับปรุงการบริหารและการปฏิบัติ

7. ทบทวนหลักสูตรและโครงการบริการสังคม เพื่อการควบคุมค่าใช้จ่าย (Cost Containment) การจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Reallocating Limited Resources to Capitalize on Institutional Strength) การลดแรงกดดันที่ต้องขึ้นค่าเล่าเรียน (Reducing the Rate of Tuition Increase) และการปรับโครงสร้างของมหาวิทยาลัย (Restructuring the Institution)

8. ประกันให้มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรพอเพียงกับการบริหารและการปฏิบัติงาน (Ensuring Adequate Resources) กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องช่วยหาเงิน หาทรัพยากรอื่น หาความร่วมมือและพันธมิตรต่าง ๆ

9. ประกันให้มีการบริหารจัดการที่ดี (Ensuring Good Management) มีธรรมาภิบาล (Good University Governance) งบประมาณวิทยาลัยไม่ติดลบ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่มีคุณภาพ เสียสละเพื่อมหาวิทยาลัย และสามารถผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์

10. ยึดมั่นในควมมีอิสระของมหาวิทยาลัย (Institutional Independence) โดยมีเงื่อนไขพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1) สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติในกรอบจริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย 2) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติงานได้ผลงานตามเป้าหมาย และ 3) มหาวิทยาลัยได้รับการรับรองคุณภาพ ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยต้องประกันควมมีอิสระ 2 ด้านบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ คือ 1) ความอิสระทางวิชาการ (Academic Freedom) และ 2) ความเงินอิสระในการบริหารมหาวิทยาลัย (Institutional Autonomy)

11. เชื่อมโยงมหาวิทยาลัยไปสู่ชุมชน และเชื่อมโยงชุมชนสู่มหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยเป็นกันชน (Buffer) เมื่อมหาวิทยาลัยเกิดแรงเสียดทาน สภามหาวิทยาลัยต้องทำหน้าที่เป็นผู้ไกลเกลี่ยรวมทั้งเป็นสะพาน (Bridge) เมื่อต้องการสร้างความสัมพันธ์

12. บางกรณีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์เพื่อลดความขัดแย้งในมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ดูแลเพื่อให้ระบบและกระบวนการยุติธรรมในมหาวิทยาลัยเป็นไปตามกฎระเบียบและความเป็นธรรม

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทอย่างสำคัญในการช่วยผลักดันให้การดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยประสบผลสำเร็จ โดยมีความเป็นอิสระบนพื้นฐานของความรับผิดชอบตามบทบาท คือ ความเป็นอิสระทางวิชาการ และความเป็นอิสระทางการบริหาร

2. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

2.1 ความหมายของอำนาจหน้าที่

ยุกส์ (Yukl, 1959, p.16) ให้ความหมายไว้ว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) คือ อำนาจที่ได้มาจากการดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งอาจกำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อันเป็นประโยชน์และจำเป็นแก่การปฏิบัติงาน โดยเฉพาะองค์การใหญ่ ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

อำนาจหน้าที่ (authority) หมายถึง ความสามารถในการกำหนดกฎเกณฑ์โดยเกี่ยวข้องกับอำนาจในการบังคับใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้น หรือความสามารถในการอนุญาตให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นได้ ผู้คนยอมทำตามอำนาจหน้าที่เนื่องจากความเคารพ ในขณะที่ยอมตามอำนาจด้วยความกลัว ตัวอย่างเช่น "สภามีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎหมาย" เมื่อเทียบกับ "ตำรวจมีอำนาจในการจับผู้กระทำความผิด" อำนาจหน้าที่นั้นไม่จำเป็นต้องมีลักษณะที่คงเส้นคงวาหรือว่าสมเหตุสมผล เพียงแต่ต้องเป็นสิ่งที่ถูกยอมรับว่าเป็นแหล่งที่สามารถให้คำอนุญาตได้หรือเป็นสิ่งที่จริงแท้

อำนาจ (Power) เป็นความสามารถทำให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่ท่านต้องการให้เขาทำอำนาจในความหมายที่แท้จริงนั้น หมายถึง การบังคับควบคุมซึ่งมีลักษณะเป็นการบีบบังคับขู่เชิญสมบูรณแบบ และการบังคับควบคุมซึ่งมีลักษณะเป็นการชักชวนจูงใจ การชี้แนะที่ปราศจากการข่มขู่ คำว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) มีความหมายแคบกว่าคำว่าอำนาจ เว็บบอร์ (Weber, 1947) ได้ให้คำนิยามของอำนาจหน้าที่ไว้ว่า "อำนาจหน้าที่เป็นความน่าจะเป็นไปได้ที่คำสั่งบังคับบัญชาเฉพาะ จากแหล่งที่กำหนดจะได้รับการเชื่อฟัง ปฏิบัติตามโดยกลุ่มบุคคลที่ระบุไว้"

ริเชวล์ ฤทัยรัตน์ (2557) อธิบายว่า อำนาจหน้าที่มีความแตกต่างจากอำนาจเนื่องจากอำนาจหน้าที่ หมายถึง ความถูกต้องตามกฎหมาย (ความชอบธรรม) เป็นอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายประเภทหนึ่ง เลือกของตนเองชั่วคราว และใช้เกณฑ์เอกสาร คำสั่ง หรือสัญญาที่เป็นทางการเป็นพื้นฐานของการเลือก

2.2 ประเภทของอำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่มีอยู่เมื่อกลุ่มความเชื่อปกติ (มาตรฐาน) ในองค์การระบุว่า การใช้อำนาจนั้นถูกต้องตามกฎหมายนั่นคือ "ถูกต้องและเหมาะสม" เว็บบอร์ (Weber, 1947) ได้จัดประเภทของอำนาจหน้าที่ตามแบบที่ถูกต้องตามกฎหมายไว้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1) อำนาจและบารมี (Charismatic Authority) เป็นการนับถือยกย่องบูชาในตัวบุคคลเป็นพิเศษ เป็นผู้นำด้วยการได้รับความเชื่อถือไว้วางใจเป็นส่วนดี และได้รับการนับถือบูชาในองค์คุณลักษณะต่าง ๆ ของเขาว่าเป็นลักษณะที่สมควรยึดถือเป็นแบบอย่าง

2) อำนาจประเพณี (Traditional Authority) เป็นความเชื่อถือในความศักดิ์สิทธิ์ของสถานะของบุคคล ซึ่งได้ใช้อำนาจหน้าที่มาแล้วในอดีต ตำแหน่งของอำนาจประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์เป็นตำแหน่งที่ได้รับการเชื่อฟังปฏิบัติตามและบุคคลที่ได้รับตำแหน่งนี้ได้รับอำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นมรดกตกทอดมาจากประเพณีในอดีต

3) อำนาจกฎหมาย (Legal Authority) เป็นความเชื่อที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบหรือแบบแผน โดยขึ้นอยู่กับความถูกต้องตามกฎหมาย ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติภารกิจ

วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2554) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า อำนาจหน้าที่ มักมีฐานอำนาจหน้าที่มาจาก 2 ลักษณะ ได้แก่

1) อำนาจหน้าที่ตามแบบแผน (Formal Authority) ได้ผนึกแน่นอยู่ในองค์การ ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับตำแหน่ง ระเบียบข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเข้าร่วมอยู่ในองค์การนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะยอมรับความสัมพันธ์ด้านอำนาจหน้าที่เพราะว่าเขาตกลงเห็นชอบด้วยที่จะออกคำสั่งบังคับบัญชา และเขามีหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามพื้นฐานอำนาจหน้าที่ตามแบบแผนอยู่บนข้อตกลงสัญญาที่ได้สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายระหว่างองค์การและพนักงานเจ้าหน้าที่

2) อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติภารกิจ (Functional Authority) มีแหล่งที่มามาย ซึ่งรวมถึงอำนาจหน้าที่ด้านความสามารถ อำนาจหน้าที่ด้านบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา

2.3 อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ต้องอาศัยความสามารถของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงอนาคต (Future Focused) และการมองออกไปภายนอก (Looking Outward) เพื่อเท่าทันความเปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์เชิงอดีต ปัจจุบัน (Past and Present Focused) และการมองเข้ามาภายในมหาวิทยาลัย (Looking Inward) เพื่อให้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยที่ตนรับผิดชอบด้วยความสัมพันธ์ในสัมมติ จึงสรุปบทบาทของสภามหาวิทยาลัยได้เป็นสี่ลักษณะ ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอของนักบริหารการศึกษาไทยหลายท่าน รวมถึงเป็นไปตามระเบียบและกฎหมายไทยที่ให้แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (เป็เรื่อง กิจรัตน์กร, 2553, เอกสารประกอบการสัมมนา) ดังนี้

1) กำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย ทิศทางนโยบาย และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยต้องครอบคลุมพันธกิจทั้งหมดของมหาวิทยาลัย พัฒนาคุณภาพบัณฑิต ที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การวิจัยเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ การบริการวิชาการต่อสังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการทรัพยากรที่จับต้องได้ เช่น การเงิน ทรัพย์สินต่าง ๆ และทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้ เช่น ชื่อเสียง ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัย

2) กำหนดนโยบาย (Policy Making) รวมถึงกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เป้าหมาย ทิศทาง กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยถูกแปลงสู่การปฏิบัติ ประกอบกับดำเนินการที่เป็นภารกิจประจำที่มีความเป็นระบบ มีรูปแบบที่เหมาะสม มีความโปร่งใส สภามหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ระเบียบปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบที่กำหนด กำหนดโครงสร้างและกระบวนการบริหารของมหาวิทยาลัย

3) การกำกับดูแล (Supervising) ติดตามแนะนำให้ความช่วยเหลือในลักษณะเป็นที่เลี้ยง (Mentoring) เพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยสามารถบริหารงานให้บรรลุตามพันธกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนด ในบทบาทนี้สภามหาวิทยาลัยเป็นทั้งผู้บังคับบัญชา และเป็นพี่เลี้ยงแก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

4) การรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคม การที่มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรหนึ่งในการบริหารจัดการระบบเปิด กล่าวคือ มหาวิทยาลัยตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต และสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการ

อุดมศึกษา, 2552) ซึ่งมีความเคลื่อนไหวและมีความเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ ดังนั้น ความอยู่รอดและการเติบโตของมหาวิทยาลัย จึงขึ้นอยู่กับขีดความสามารถในการตอบสนองความต้องการและความรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านี้ด้วย

สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 18 ได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

1. กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
2. ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ก็ได้
3. กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพ การเปิดสอนของมหาวิทยาลัย และติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
4. อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
5. พิจารณาการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานของส่วนราชการดังกล่าว
6. อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ
7. พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
8. พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
9. แต่งตั้ง และถอดถอน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
10. แต่งตั้ง และถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
11. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
12. ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
13. พิจารณาคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

14. แต่งตั้ง คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

15. พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

16. ส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจกรรมกันกับสถาบันอื่น

17. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่า การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจำเป็นต้องอาศัยความสามารถของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ทั้งวิสัยทัศน์เชิงอนาคตและการมองออกไปภายนอก เพื่อรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์เชิงอดีต ปัจจุบัน และการมองเข้ามาภายในมหาวิทยาลัย เพื่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของสภามหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

2.4 ประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย

วิจารณ์ พานิช (2554, รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2554) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) ภาวะผู้นำของนายกสภามหาวิทยาลัย
- 2) การมีหน่วยธุรการที่เข้มแข็งและมีโครงสร้างการจัดตั้งองค์กรที่เหมาะสม คือ มีสำนักงานสภามหาวิทยาลัย เลขานุการสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสภามหาวิทยาลัย เช่น คณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผล คณะกรรมการการเงินและงบประมาณ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล
- 3) กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่เข้าใจและเข้าถึงอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย มีจรรยาบรรณและสามารถอุทิศตนให้กับงานในหน้าที่
- 4) มีการประชุมสม่ำเสมอ มีประสิทธิภาพในการประชุม ให้ความสำคัญกับเรื่องเชิงนโยบาย นวัตกรรม ความเป็นเลิศทางวิชาการและการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Self Governance and Good Governance)
- 5) มีกลไกในการติดตามผลการดำเนินงานตามมติการประชุม
- 6) มีการประกันคุณภาพการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการประเมินสภามหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ และได้มาตรฐาน

ชุมพล พรประภา (2553) ได้กล่าวว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยในยุคใหม่ มีบทบาทและหน้าที่เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมาก โดยเฉพาะบทบาทในลักษณะ “ผู้นำ” ที่จะชี้แนะทิศทาง นโยบายและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการไปอย่างทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลกมากขึ้น

การทำหน้าที่ของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยในแต่ละมหาวิทยาลัยในต่างประเทศได้มีการกำหนดหน้าที่ที่ปฏิบัติโดยสรุปคือ การทำงานต้องยึดผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่ใช้ตำแหน่งในทางที่ไม่เหมาะสมโดยการรับผลประโยชน์ ให้เวลากับมหาวิทยาลัย

อย่างเต็มที่ และเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ เตรียมพร้อมก่อนการประชุม และใช้สติปัญญาในการตัดสินใจ (ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา, 2552)

จอห์น คาร์เวอร์ (John Carver, 2006) อ้างถึงใน วิจารณ์ พานิช (2554) ระบุการทำหน้าที่กำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยที่ดีไว้ 15 ประการ ดังนี้

1. บ่มเพาะวิสัยทัศน์ ส่งเสริมให้คนในองค์กรกล้าฝัน และร่วมกันทำให้เป็นวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และมีความจำเพาะ

2. ระบุคุณค่าขององค์กรอย่างชัดเจน การตัดสินใจเป็นเรื่องๆ ไม่สำคัญเท่ากับการกำหนดคุณค่าภาพรวมขององค์กร

3. ทำให้องค์กรมุ่งเป้าภายนอกองค์กร ตามปกติผู้คนในองค์กรมีแนวโน้มจะคิดปฏิบัติเรื่องที่เป็นเป้าหมายภายใน คณะกรรมการต้องขังจูงกึ่งบังคับให้ต้องเน้นคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียภายนอก

4. ส่งเสริมให้เป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร

5. แยกแยะเรื่องใหญ่ออกจากเรื่องเล็ก

6. ทำให้มีการคิดไปข้างหน้า (Forward-Looking / Futuristic)

7. ส่งเสริมการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Proactive)

8. ส่งเสริมให้มีการคิดแตกต่างหลากหลาย โดยมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Diversity & Unity)

9. กำหนดความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย เช่น ลูกค้า ผู้ถือหุ้น เพื่อนบ้าน และเจ้าหน้าที่

10. กำหนดคกติกาในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ คือ คณะกรรมการต้องสร้างวินัยให้ตนเอง ปฏิบัติ

11. กำหนดบทบาทของคณะกรรมการในเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน ให้คณะกรรมการพูดเหมือนกันคือ พูดและทำเป็นองค์คณะ ไม่ใช่เป็นปัจเจก

12. กำหนดความต้องการสารสนเทศอะไรบ้างเพื่อการทำหน้าที่ สารสนเทศต้องเหมาะสม ไม่มาก ไม่น้อยเกินไป และนำเสนอในเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งต้องไม่ใช่สารสนเทศที่ไม่ตรงความจริง

13. ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างพอดี ไม่ตึงเกินไป (Over control) และไม่หลวมเกินไป (Under Control)

14. ใช้เวลาของคณะกรรมการอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อองค์กร

15. ทำหน้าที่อย่างมีพลังและสร้างสรรค์ ไม่เป็นอุปสรรคต่อฝ่ายบริหาร

หลักการสำคัญที่ John Carver กล่าวไว้ คือ สภามหาวิทยาลัยต้องทำหน้าที่เพิ่มคุณค่าให้แก่องค์กร ไม่ใช่เป็นภาระ ต้อง Add Value ไม่ใช่ Add Burden ต้องทำให้องค์กรมีคุณค่าต่อสังคม ให้ต่อสังคมมากกว่าการได้รับจากสังคม

จอห์น คาร์เวอร์ (John Carver, 2006) ยังกล่าวว่า หลักความสัมพันธ์ระหว่างสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นฝ่ายกำกับดูแลกับฝ่ายบริหารซึ่งเป็นฝ่ายจัดการนั้น ฝ่ายกำกับดูแลจะต้องไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับฝ่ายจัดการ และฝ่ายกำกับดูแลจะต้องมอบอำนาจให้ฝ่ายจัดการทำงานแบบสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ โดยการกำหนดข้อห้ามไว้ นอกเหนือจากข้อห้ามแล้วฝ่ายจัดการสามารถทำเรื่องการกำหนดข้อห้ามให้ฝ่ายจัดการนั้น คือการกำหนดจริยธรรมและความรอบคอบอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ฝ่ายจัดการสามารถหาทางบรรลุเป้าหมายสุดท้ายได้หลายแนวทาง มีความยืดหยุ่นในการทำงาน และสามารถใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ

จากแนวคิดเรื่องบทบาทและอำนาจหน้าที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย จำเป็นต้องอาศัยความสามารถของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ทั้งวิสัยทัศน์เชิงอนาคตและการมองออกไปภายนอก เพื่อรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์เชิงอดีต ปัจจุบัน และการมองเข้ามาภายในมหาวิทยาลัยเพื่อการทำหน้าที่ตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย

กิตติชัย วัฒนานิก (2554) กล่าวไว้ในบทความประกอบบรรยายเรื่อง การประเมินของสภามหาวิทยาลัย : บทบาทที่จำเป็นในปัจจุบัน ว่า การกำกับดูแลในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะในประเด็นบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ในฐานะองค์คณะผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุด เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในสภาพสังคมปัจจุบัน เนื่องจากผลของการกำกับดูแลดังกล่าวจะเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่าจะสามารถสร้างธรรมาภิบาลทุกระดับให้เกิดขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในการกำกับดูแลได้ รวมถึงการกำหนดกลไกที่สามารถตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหารและสภาสถาบัน เพื่อเป็นหลักประกันต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ข้อกังวลเหล่านี้ส่งผลให้ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย รวมถึงองค์การระหว่างประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับประสิทธิผลการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

1. การประเมินสภามหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

1.1 องค์การ OECD กับบทบาทของสภาสถาบันอุดมศึกษา

องค์การสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development หรือ OECD) ได้จัดสัมมนาเรื่อง Governing Bodies of Higher Education Institutions : Roles and Responsibilities เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2549 ณ สำนักงาน OECD กรุงปารีส เพื่อระดมความคิดและศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษา และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ผลักดันให้หน่วยงานระดับนานาชาติเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ในการสัมมนาดังนั้นมีผู้นำเสนอผลงานเรื่อง The Effectiveness of Governing Bodies ซึ่งสรุปว่าน่าสนใจเกี่ยวกับประเด็นที่ต้องพิจารณาในการติดตามประเมินผลงาน (Issues to be Addressed in a Review of Effectiveness) เพื่อให้สภาสถาบันอุดมศึกษาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสิ้น 17 ประเด็น เริ่มตั้งแต่วิธีการติดตามประเมินว่าจะทำอย่างไร จะตั้งคณะอนุกรรมการของสภา เพื่อทำหน้าที่หรือใช้ที่ปรึกษาภายนอก แต่เน้นถึงความไม่เหมาะสมที่จะให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ จนถึงประเด็นสุดท้ายในเรื่องประเด็นการทำหน้าที่ของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของสภาสถาบันและกรรมการสภามหาวิทยาลัยแต่ละบุคคล เคลเลอร์ (Kelleher, M.F., 2006) จากการจัดสัมมนาดังกล่าว OECD ได้จัดทำรายงานเรื่อง “แนวทางการกำกับดูแลและคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษา (Governance and Quality Guidelines in Higher Education)” ซึ่งเป็นรายงานการติดตามศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง “การกำกับดูแล” “การประกันคุณภาพ” และ “ความเข้ากันได้ของข้อเสนอแนะระดับชาติ” ที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถทำภารกิจให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการติดตามศึกษาจากข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษาในหลายประเทศทั่วโลก (Henard and Mitterle, 2006)

1.2 การประเมินสภาพมหาวิทยาลัยในออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียประกาศใช้ “ข้อกำหนดการกำกับดูแลระดับชาติสำหรับสถาบันอุดมศึกษา (National Governance Protocols for Public Higher Education Institutions)” ตั้งแต่ปี ค.ศ.2004 และปรับปรุงเรื่อยมาจนถึงปี ค.ศ.2006 ซึ่งประกอบด้วย 11 ข้อ (หรือ 11 Protocols) ข้อกำหนดเหล่านี้ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจ ความรับผิดชอบ ขนาดของสถาบันอุดมศึกษา กระบวนการแต่งตั้ง การคัดเลือก และภาระหน้าที่ของกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา การแนะนำเข้าสู่หน้าที่และการอบรมกรรมการใหม่ การบริหารความเสี่ยง ตลอดจนการรายงาน ทั้งนี้ข้อกำหนดที่ 4 ได้ระบุให้องค์กรคณะผู้กำกับดูแล (Governing Bodies) ซึ่งหมายถึงสภาสถาบันอุดมศึกษา จะต้องประเมินทั้งผลการดำเนินงานของตนเอง และประเมินผลงานตามข้อกำหนดทั้งหมดทุกข้ออย่างสม่ำเสมอ โดยในระยะเริ่มแรกรัฐบาลออสเตรเลียนำผลการดำเนินงานตามข้อกำหนดเหล่านี้ไปเชื่อมโยงกับการจัดสรรงบประมาณ อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี ค.ศ.2008 เป็นต้นมา การเชื่อมโยงดังกล่าวได้ถูกยกเลิก ซึ่งหมายถึงว่าการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดตั้งแต่นั้นให้เป็นไปตามความสมัครใจของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา (Swanson and Blackman, 2009)

ต่อมาในปี ค.ศ.2010 ได้มีการพัฒนา “ข้อกำหนดการกำกับดูแลที่เป็นเลิศ (Code of Best Practice Governance)” ขึ้นมาใหม่ เพื่อใช้แทนข้อกำหนดการกำกับดูแลระดับชาติสำหรับสถาบันอุดมศึกษา 11 ข้อ ที่ใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ.2006 ข้อกำหนดใหม่นี้ได้รับความเห็นชอบร่วมกันในปี ค.ศ.2011 ทั้งจาก UCC และตัวแทนรัฐบาลคือ Ministerial Council for Tertiary Education and Employment ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบในการทำงานของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามความสมัครใจ ข้อกำหนดที่พัฒนาขึ้นใหม่มีทั้งหมด 14 ข้อ ส่วนใหญ่คล้ายของเดิม แต่มีการเพิ่มรายละเอียดบางข้อบางประเด็น เช่น การกำหนดแถลงการณ์ความรับผิดชอบต่อหลักของสภาสถาบัน การกำหนดภาระหน้าที่ของกรรมการแต่ละบุคคลและมาตรการลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามการประเมินผลงานของสภาสถาบัน (UCC, 2011)

ประเด็นหนึ่งที่มีความชัดเจนมากขึ้นใน “ข้อกำหนดการกำกับดูแลที่เป็นเลิศ” ที่พัฒนาขึ้นใหม่ 14 ข้อ คือ ข้อ 6 เรื่อง “การประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษา” ที่ระบุไว้ว่า “สภาสถาบันอุดมศึกษาควรประเมิน (Assess) ผลการทำงานของตนเอง ของกรรมการ และของคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานของสภา อย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยหนึ่งครั้งทุก 2 ปี นายกสภา ควรรับผิดชอบจัดให้มีกระบวนการประเมิน และหากจำเป็นอาจใช้ผู้รู้ภายนอกทุก ๆ ปี สภาสถาบันควรตรวจสอบประเมิน (Review) ว่าการดำเนินงานเป็นไปตามข้อกำหนดการกำกับดูแลที่เป็นเลิศ (Code of Best Practice Governance) ตลอดจนคัดสรรทักษะและความเชี่ยวชาญที่จำเป็นสำหรับอนาคต”

1.3 การประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรมีคณะกรรมการของประธานมหาวิทยาลัย (The Committee of University Chairs หรือ CUC) ซึ่งอาจเทียบได้กับที่ประชุมนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญบทบาทของสภาสถาบันอุดมศึกษา (Governing Bodies) จึงได้จัดพิมพ์ข้อเสนอแนะหลักปฏิบัติสำหรับสมาชิกประกอบด้วย “ข้อกำหนดการปฏิบัติในการกำกับดูแล (The Governance Code of Practice)” และ “หลักการทั่วไปในการกำกับดูแล (General Principles of Governance)” ที่กำหนดการปฏิบัติ แบ่งเป็นประเด็นหลัก 3 ประเด็น คือ บทบาทของสภาสถาบันอุดมศึกษา โครงสร้างและกระบวนการ และการตรวจสอบประเมินความมีประสิทธิภาพและผลงาน รวม 17 ข้อ ส่วนหลักการทั่วไปในการกำกับดูแลก็มีสามประเด็นหลักเช่นกัน คือ ความรับผิดชอบต่อกรรมการสภาสถาบัน การทำหน้าที่

ของสภาสถาบันอุดมศึกษา และการวางระเบียบ กฎเกณฑ์ ด้านการจัดการทรัพยากร รวม 30 ประเด็น ย่อย 98 ข้อ คู่มือฉบับนี้จัดพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ.2004 และปรับปรุงในปี ค.ศ.2009 (CUC, 2008)

จากข้อสรุป “การตรวจประเมินความมีประสิทธิภาพและผลงานของสภา” ข้างต้น ได้นำไปสู่ กรอบแนวทางการประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักรที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเป็นผลงานของโชฟิลด์ (Schofield, 2009) ซึ่งได้รับมอบหมายจาก CUC และมูลนิธิภาวะผู้นำ สำหรับอุดมศึกษา (The Leadership Foundation for Higher Education หรือ LFHE) ให้ทำการศึกษารวบรวมผลงานวิจัย ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมีประสิทธิภาพและผลงานระดับสูงของสภาสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนแนวทางการตรวจประเมินรายงานของ Schofield ได้เสนอแนวทางการประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยแบ่งเป็นสององค์ประกอบ คือ “ปัจจัยเกื้อหนุน” ของการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ และ “ผลลัพธ์” ของการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ โดยในการประเมินปัจจัยเกื้อหนุนมีการกำหนดปัจจัยหลักที่ต้องประเมินหกเรื่อง แต่ละเรื่องมีห้าข้อย่อย ส่วนการประเมินผลลัพธ์กำหนดไว้เก้าเรื่อง ปัจจุบัน LFHE ได้นำผลงานของ Schofield ไปพัฒนาต่อเป็น “กรอบแนวทางสำหรับบ่งบอกความมีประสิทธิภาพของสภาสถาบันอุดมศึกษา (Framework for Identifying Governing Body Effectiveness in Higher Education)” เพื่อให้สภาสถาบันต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการประเมินตนเอง (LFHE, n.d.) กรอบแนวทางนี้แบ่งการประเมินเป็นสามองค์ประกอบ คือ 1) “ปัจจัยเกื้อหนุน” การกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ 2) ความสัมพันธ์ในการทำหน้าที่และพฤติกรรมกรรมการประชุมของกรรมการสภาสถาบัน และ 3) “ผลลัพธ์” ของสภาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับ “การวัดและติดตามผลงานของสถาบัน” โดยสภาสถาบัน ซึ่งเป็นปัจจัยเกื้อหนุน เรื่องที่ 5 ที่สภาสถาบันต้องดำเนินการนั้น CUC ได้เคยตั้งคณะทำงานประกอบด้วยหลายฝ่าย รวมถึงผู้แทนจาก LFHE ได้จัดทำ “คู่มือการติดตามผลงานของสถาบันอุดมศึกษาและการใช้ตัวบ่งชี้สำคัญ (The Monitoring of Institutional Performance and the Use of Key Performance Indicators)” เพื่อแต่ละสภาสถาบันได้นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม คู่มือนี้ทำเสร็จในปี ค.ศ.2006 โดยมีตัวบ่งชี้ระดับสูง (High Level KPI) ที่ใช้วัดผลงาน 10 ตัว ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่สำคัญสูงสุด 2 ตัว คือ 1) ความยั่งยืนของสถาบัน 2) ตำแหน่งของสถาบันฯ ในตลาด ส่วนตัวบ่งชี้ระดับสูงที่เหลือใช้สำหรับประเมินด้านอื่น ๆ ได้แก่ 3) ประสบการณ์ของนักศึกษาและการเรียนการสอน 4) การวิจัย 5) การถ่ายทอดความรู้และความสัมพันธ์ที่เป็นกุญแจสำคัญ 6) ความมั่นคงทางการเงิน 7) สิ่งก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน 8) พนักงานและการพัฒนาบุคลากร 9) การปกครอง ภาวะผู้นำ และการจัดการ 10) โครงการต่าง ๆ ของสถาบันฯ โดยในแต่ละตัวบ่งชี้ระดับสูงจะประกอบด้วย คำอธิบาย (Context) คำถามท้าทาย (Challenge Questions) และตัวบ่งชี้นับสนุน (Supporting KPI) เพื่อช่วยวินิจฉัยผลงานว่าอยู่ระดับใด จากที่ได้มีการติดตามการใช้ตัวบ่งชี้สำคัญเหล่านี้ โดยสภาสถาบันในสหราชอาณาจักร พบว่าส่วนใหญ่มีการนำไปประยุกต์ใช้ แต่ก็มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะบางประการสำหรับผู้ที่จะนำไปใช้ควรพิจารณา (CUC, 2006 และ CUC, 2008)

1.4 การประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา

สมาคมขององค์คณะผู้กำกับดูแลมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (Association of Governing Boards of Universities and Colleges หรือ AGB) ซึ่งเป็นองค์กรสนับสนุนการดำเนินงานของสภาสถาบันในสหรัฐอเมริกาได้จัดพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสภาสถาบัน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับกรรมการใหม่ ให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ในเอกสารดังกล่าวได้ระบุ “ความรับผิดชอบพื้นฐานของสภาสถาบัน” ไว้ 12 ข้อ ประกอบด้วย

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์และพันธกิจที่ชัดเจน
- 2) แต่งตั้งอธิการบดี
- 3) ให้การสนับสนุนอธิการบดี
- 4) ติดตามการทำงานของอธิการบดี
- 5) ประเมินผลงานของสภาสถาบัน
- 6) มุ่งมั่นต่อการวางแผนกลยุทธ์
- 7) ติดตามประเมินโปรแกรมการศึกษาและการบริการสาธารณะ
- 8) มั่นใจว่ามีทรัพยากรเพียงพอ
- 9) มั่นใจว่ามีการจัดการที่ดี
- 10) รักษาความเป็นอิสระของสถาบัน
- 11) เชื่อมโยงสถาบันสู่สังคมและสังคมสู่สถาบัน

12) ทำหน้าที่เป็นองค์คณะตัดสินการอุทธรณ์ โดยในแต่ละข้อจะมีการระบุความเป็นมาและคำถามเพื่อช่วยวินิจฉัยความรับผิดชอบตามข้อนั้น ๆ นอกจากนั้นเอกสารฉบับดังกล่าวยังให้แนวทางในเรื่องความรับผิดชอบของกรรมการสภาสถาบันแต่ละบุคคล ตลอดจนความคาดหวังซึ่งกันและกัน ระหว่างกรรมการสภาสถาบันและอธิการบดี และคำมั่นสัญญาต่อการทำหน้าที่ของกรรมการสภาสถาบัน (Ingram, 1997)

ต่อมาในปี ค.ศ. 2010 AGB ได้จัดพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสภาสถาบันฉบับใหม่ โดยพัฒนาจากของเดิมให้ทันสมัยยิ่งขึ้น และยุบรวมเหลือทั้งหมด 9 ข้อ แต่ยังคงเนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นสำคัญของเอกสารฉบับเดิม (AGB, 2010)

แนวทางที่เป็นข้อเสนอเพื่อการประเมินตนเองของสภาสถาบันอุดมศึกษา และการประเมินผลงานของอธิการบดีในสหรัฐอเมริกาได้ถูกกำหนดแยกกันไว้ชัดเจน โดยในปี ค.ศ. 2000 AGB ได้จัดพิมพ์เอกสารเรื่อง Presidential and Board Assessment in Higher Education เพื่อให้แนวทางและจุดประกายให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการประเมินองค์คณะผู้กำกับดูแล (Governing Board) ซึ่งเทียบได้กับสภาสถาบันอุดมศึกษาทราบถึงความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการทำงานของสภาสถาบันเองให้สามารถรับใช้สถาบันและความเชื่อถือของสังคมด้วยดี ขณะเดียวกันเพื่อให้สภาสถาบันอุดมศึกษาทราบถึงความรับผิดชอบในการตรวจประเมินผลงานของอธิการบดี พร้อมกับที่อธิการบดีก็ทราบบทบาทที่สำคัญในการช่วยเหลือการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานของสภาสถาบัน (AGB, 2010)

นอกจากนั้น แนวทางการประเมินสภาสถาบันอุดมศึกษาและอธิการบดีที่ดียังส่งเสริมการเคารพและสะท้อนวัฒนธรรม ตลอดจนค่านิยมองค์กร เพื่อให้มั่นใจถึงความเจริญเติบโต มั่นคงยั่งยืนของสถาบัน ขณะเดียวกันก็ปกป้องความมีเกียรติ ศักดิ์ศรี ของอธิการบดี สภาสถาบัน และตัวสถาบันเอง โดยในการประเมินจะอาศัยการสัมภาษณ์และการประเมินตนเองเป็นหลัก พร้อมกับใช้ประโยชน์จากเอกสารที่เป็นสายลักษณะอักษรและผู้ช่วยมีอาชีพคุณภาพสูงเมื่อจำเป็น เอกสารฉบับดังกล่าวได้ให้แนวทางการตรวจประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกับ 4 ลักษณะ ดังนี้ (Ingram and Weary, 2000)

1) "การตรวจประเมิน (Review) ผลงานประจำปีของอธิการบดี" โดยเริ่มจากรายงานการศึกษาตนเองของอธิการบดีที่เน้นผลงานตามเป้าประสงค์สำคัญในระยะต่อๆ ไป เพื่อเห็นชอบร่วมกับสภาสถาบัน ทั้งนี้การประเมินอาจใช้ผลสำรวจความคิดเห็นของกรรมการสภาสถาบันร่วมด้วย แต่ผล

สำรวงนี้เป็นเพียงส่วนประกอบ ไม่สามารถใช้ทดแทนรายงานการศึกษาตนเองของอธิการบดีที่จะได้รับการตรวจประเมินโดยสภาสถาบัน หรือคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งก่อนจะมีการปรึกษาหารือกับอธิการบดีในขั้นตอนสุดท้าย ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจร่วมกันโดยทั่วไปว่าการประเมินประจำปีเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสภาสถาบันซึ่งไม่มีบุคคลอื่นมาร่วมเกี่ยวข้องโดยตรง

2) “การตรวจประเมิน (Review) ผลงานของสภาสถาบันในรอบระยะเวลา 3-4 ปี” ซึ่งจะใช้รายงานการศึกษาตนเอง ที่รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกรรมการสภาสถาบันแต่ละบุคคล เป็นจุดเริ่มต้นกระบวนการตรวจประเมิน ทั้งนี้จะอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกช่วยในการวางแผนและดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการตรวจประเมินจนถึงการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop or Retreat) ในขั้นตอนสุดท้าย เพื่อให้ผลการประชุมสามารถนำไปสู่เป้าประสงค์ร่วมกัน ตลอดจนพัฒนาความสัมพันธ์และการสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างกรรมการสภาสถาบัน และระหว่างกรรมการสภาสถาบันกับอธิการบดีที่ส่งผลให้การทำงานภายใต้ความรับผิดชอบประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

3) “การตรวจประเมิน (Review) ผลงานร่วมของอธิการบดีและสภาสถาบันในรอบ 5-10 ปี” ซึ่งควรดำเนินการภายหลังอธิการบดีทำหน้าที่มาแล้วอย่างน้อย 5 ปี การตรวจประเมินนี้ให้ใช้คณะที่ปรึกษาภายนอกที่มีประสบการณ์และได้รับการยอมรับในระดับสูงจากผลงานในอดีต โดยทำการสัมภาษณ์บุคคลระดับนำทั้งภายในและภายนอกสถาบันในกระบวนการประเมินและเป้าหมายของการประเมินเพื่อให้ทราบถึงคุณภาพความสัมพันธ์ การสื่อสารและการสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างอธิการบดีและสภาสถาบัน ตลอดจนทราบถึงมุมมองของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับนำต่อการบริหารและการกำกับดูแลของสถาบัน รวมถึงเพื่อเป็นโอกาสของการทบทวนกิจกรรมสำคัญอันดับต้น ๆ และเป้าประสงค์ของสถาบันในระยะต่อไป

4) “การตรวจประเมิน (review) ความทุ่มเทมุ่งมั่น และผลงานของกรรมการสภามหาวิทยาลัยแต่ละบุคคล” เป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจดำเนินการไปพร้อมกับการตรวจประเมินผลงานของสภาสถาบัน โดยเพิ่มแบบสำรวจความคิดเห็นในประเด็นเฉพาะบุคคลในกระบวนการตรวจประเมินผลงานของสภาสถาบัน

หลังจาก AGB ได้เผยแพร่เอกสารเพื่อเป็นการจุดประกายให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผวนกับสภาพปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานสถาบันอุดมศึกษา และส่งผลในเชิงลบต่อสาธารณชน ปัจจุบันจึงมีแรงกดดันจากหลายฝ่ายในประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายของภาครัฐ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์ขององค์การรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษา ได้ผลักดันให้การประเมินความมีประสิทธิภาพของอธิการบดีเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่ารูปแบบและวิธีการในการประเมินผลจะไม่ถูกกำหนดชัดเจน แต่ส่วนใหญ่สภาสถาบันและอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการในรอบปี (Morrell, 2010)

นอกจากการประเมินผลงานในรอบปีของอธิการบดีแล้ว ปัจจุบันในสหรัฐอเมริกายังมีแนวคิดใหม่ในการประเมินที่ครอบคลุมรอบด้านมากยิ่งขึ้น (Comprehensive Assessment) โดยรวบรวมความคิดเห็นไม่เฉพาะแต่ของสภาสถาบันฯ แต่รวมความคิดเห็นของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ผวนเข้ากับข้อมูลผลการประเมินประจำปีที่มาจากการตรวจสอบรายงานการศึกษาตนเองของอธิการบดีเปรียบเทียบกับข้อมูลแผนกลยุทธ์ ตลอดจนเป้าหมายของสถาบัน ทั้งนี้เชื่อว่าวิธีการประเมินเช่นนี้หากดำเนินการอย่างเหมาะสมจะปรากฏภาพความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างสภาสถาบัน อธิการบดี และผู้มีส่วนได้เสีย ตลอดจนยังเป็นการตรวจสอบกลไกการตัดสินใจ

ทางการบริหารและวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถนำมาสู่การพัฒนาปรับปรุงต่อไป (Morrill, 2010)

2. การประเมินสภามหาวิทยาลัยในประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัยของประเทศไทยนั้น วิจารย์ พานิช (2554) ได้กล่าวว่า สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย (Governance) ซึ่งเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ จึงต้องการการทำงานที่เอาจริงเอาจัง แต่ทำงานอย่างพอดี ไม่กำกับแบบเข้มงวดจนเกินไป จนลงไปที่ย่ำแย่เสียมากเกินไป ทำให้ไม่ได้กำกับภาพใหญ่ การประเมินสภามหาวิทยาลัย จึงเน้นการประเมินเพื่อนำผลมาปรับปรุงการทำงานของสภามหาวิทยาลัยเอง ไม่ใช่การประเมินเพื่อการแข่งขันหรือรับการยกย่องจากหน่วยงานใด ในขณะที่ วิจิตร ศรีสอ้าน (2554) กล่าวว่า ปฐมบทการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยคือการปฏิรูปสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์การสูงสุดในการกำหนดและกำกับนโยบาย กำกับดูแลการบริหารและการจัดการให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เป็นสภาผู้กำกับ (Good governance) เพื่อให้การบริหารสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในครรลองของการบริหารและการจัดการที่ดี ตามระบบอิสระ มีคุณธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ การปฏิรูปการดำเนินงานสภามหาวิทยาลัยประการหนึ่ง คือการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์ผลงานตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง (Content analysis) การประเมินตนเอง การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และโดยผสมระหว่างการประเมินตนเองและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ยิ่งเมื่อพิจารณาถึงความคาดหวังของสังคมทั้งภายนอกและภายใน สถาบันอุดมศึกษาต้องการหลักประกันด้านธรรมาภิบาลในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา

กิตติชัย วัฒนานิก (2554) กล่าวว่า การประเมินสภามหาวิทยาลัยของประเทศไทยเกิดจากผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก และในพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ มิได้กำหนดเรื่องการประเมินไว้เป็นการเฉพาะ แต่สืบเนื่องจากสภาพปัญหาและผลกระทบเชิงลบจากการบริหารมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่ง ที่สังคมภายนอกตั้งขึ้น มีข้อสงสัยในประสิทธิภาพการกำกับดูแลภายในมหาวิทยาลัย หน่วยงานภายนอกที่มีหน้าที่ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งกำหนดให้การประเมินสภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ กิตติชัย วัฒนานิก ยังได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เกณฑ์ที่กำหนดโดยหน่วยงานเหล่านี้ เป็นลักษณะให้ตอบว่ามีการดำเนินการหรือไม่ แต่ไม่ลงลึกถึงคุณภาพของการดำเนินการว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร เช่น เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 ของตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ของ สกอ. ปี พ.ศ. 2553 ระบุเพียงว่า สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า หรือประเด็นที่ 5 ของตัวชี้วัดที่ 12.1 ของ ก.พ.ร. ปีงบประมาณ 2552 ที่ระบุว่า สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีระบบการประเมินตนเองตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และดำเนินการตามระบบนั้น โดยอาจใช้ผลจากคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือตัวบ่งชี้ที่ 12 ของ สมศ. ที่ใช้คะแนนผลการประเมินการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (คะแนนเต็ม 5) โดยสภามหาวิทยาลัยนั้น ๆ เป็นผู้ประเมินตนเองภายใต้ประเด็นต่าง ๆ

ห้าประเด็น จึงกล่าวได้ว่า การประเมินสภามหาวิทยาลัยของประเทศไทยจึงเป็นความคาดหวังของสังคม ทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยที่ต้องการหลักประกันด้านธรรมาภิบาลในการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย และพิจารณาถึงประโยชน์ที่เกิดกับสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจากผลการประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจึงมีความสำคัญ ทั้งการประเมินผลงานอธิการบดี การประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย หรือการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำในปัจจุบันที่การแข่งขันด้านคุณภาพผลผลิตทางการศึกษาเป็นไปอย่างเข้มข้น และมีผลต่อการยอมรับนับถือทั้งต่อมหาวิทยาลัยและประเทศชาติ (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554)

กล่าวโดยสรุป จากแนวคิดเรื่องการประเมินสภามหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาต้องการหลักประกันด้านธรรมาภิบาลในการกำกับดูแล ยิ่งหากพิจารณาถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและสภามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะแล้ว การประเมินสภามหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการ ในปัจจุบันที่การแข่งขันด้านคุณภาพและผลผลิตทางการศึกษาเป็นไปอย่างเข้มข้นและมีผลต่อการยอมรับนับถือทั้งต่อสถาบันเองและประเทศชาติ ทั้งนี้ การกำหนดให้เป็นนโยบายให้การประเมินสภามหาวิทยาลัยเป็นไปเพื่อนำสู่การพัฒนาการทำงานและผลงานของตนเองและผลงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการประเมินสภามหาวิทยาลัย

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนั้น สารระสำหรับตอนนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้ 1) ความหมายของตัวบ่งชี้ 2) ประเภทของตัวบ่งชี้ 3) คุณลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดี 4) การสร้างตัวบ่งชี้ 5) การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

1. ความหมายของตัวบ่งชี้

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของตัวบ่งชี้ พบว่ามีผู้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ (Indicators) ไว้ดังนี้

เดวิส (Davis, 1972, p.27) ให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ข้อความที่ใช้บ่งบอกหรือเครื่องมือที่ใช้เพื่อติดตามการดำเนินงานหรือสภาวะของระบบ

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981, p.12) ให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง สารสนเทศที่ใช้บ่งบอกปริมาณเชิงสัมพันธ์ หรือหมายถึงสภาวะของสิ่งที่มุ่งวัดในเวลาหนึ่งใดเวลาใด โดยอาจไม่จำเป็นต้องบ่งบอกสภาวะที่เจาะจงชัดเจน แต่จะบ่งบอกหรือสะท้อนให้เห็นภาพของสถานการณ์ที่เราสนใจเข้าไปตรวจสอบอย่างกว้าง ๆ หรือให้ภาพเชิงสรุปโดยทั่วไป ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2551, น. 6-7) ให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรที่ใช้ประกอบหรือองค์ประกอบที่มีค่าแสดงให้เห็นลักษณะหรือปริมาณของสภาพที่ต้องการศึกษาเฉพาะจุดหรือช่วงเวลาหนึ่ง ค่าของตัวบ่งชี้จะระบุ หรือบ่งบอกถึงสภาพที่ต้องการศึกษาเป็นองค์รวมอย่างกว้าง ๆ แต่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะใช้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการศึกษาได้ และใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างจุดหรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพที่ต้องการศึกษาได้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2554, น.82) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปร หรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งใช้บ่งบอกสถานภาพหรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน

รัตนะ บัวสนธ์ (2555, น.24) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรประกอบหรือคุณลักษณะใด ๆ ก็ตามที่เป็นค่าสังเกตได้ ซึ่งบ่งบอกหรือสะท้อนถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างจะเป็นนามธรรม สังเกตไม่ได้โดยตรง

จากการนิยามความหมายของตัวบ่งชี้ดังกล่าวข้างต้น นำมาสรุปความหมายของตัวบ่งชี้ได้ว่า หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปร หรือสารสนเทศที่บ่งบอกสถานภาพหรือสะท้อนการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณหรือคุณภาพในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสารสนเทศที่ได้นี้อาจอยู่ในรูปของข้อความ หรือค่าที่สังเกตหรือวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ประเภทของตัวบ่งชี้

การสร้างตัวบ่งชี้ขึ้นมานั้นอาจแบ่งได้หลายประเภทด้วยกัน ขึ้นอยู่กับวิธีและเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งอาจแบ่งได้โดยวิธีการนำไปใช้หรืออาศัยแนวคิดและวิธีการสร้างตัวบ่งชี้และการพัฒนาตัวบ่งชี้ในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 แบ่งตามลักษณะของตัวแปร

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981, p.127) ได้แบ่งประเภทของตัวบ่งชี้ตามลักษณะของตัวแปรไว้ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้แทน (Representative Indicators) เป็นการเลือกเอาตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งมาเป็นตัวแทนเพื่อช่วยชี้สภาพใดสภาพหนึ่ง หรือสะท้อนให้เห็นแง่มุมของระบบ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่บ่งชี้ลักษณะใดในระบบ ตัวบ่งชี้ประเภทนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้กันมากในงานวิจัยงานบริหารและงานวางแผน เช่น อัตราการเรียนต่อของนักเรียนในระดับต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งช่วยชี้ให้เห็นถึงสภาพการศึกษาต่อ หรือสภาพการออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน ตัวบ่งชี้ประเภทนี้มีจุดด้อยคือ ความลำเอียง (Bias) ขาดเหตุผลในการเลือกตัวแปร และตัวแปรเพียงตัวเดียวไม่เหมาะสมกับลักษณะของระบบที่มีความซับซ้อน

2) ตัวบ่งชี้แยก (Disaggregative Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ความหมายของแต่ละตัวแปรที่เป็นส่วนประกอบหรือตัวบ่งชี้ย่อยของระบบ ซึ่งแต่ละความหมายของแต่ละตัวแปรนั้นต่างก็อธิบายในแต่ละส่วนหรือแต่ละองค์ประกอบของระบบ การอธิบายเป็นบางส่วนนี้จะเกิดปัญหาในความไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นการใช้ตัวบ่งชี้แยกอธิบายระบบที่มีลักษณะซับซ้อนนั้นจำเป็นต้องใช้ตัวบ่งชี้แยกที่เกี่ยวข้องหลายตัวจากหลายสถานที่ ทำให้เกิดความไม่สะดวก และยังไม่สามารถอธิบายลักษณะของระบบได้อย่างถูกต้องเช่นเดิม เนื่องจากยังเป็นการพิจารณาเป็นส่วน ๆ และต่างเวลากันเหมือนเดิม

3) ตัวบ่งชี้รวม (Composite Indicators) เป็นการรวมตัวแปรทางการศึกษาที่สำคัญ ๆ จำนวนหนึ่ง ซึ่งได้จากการลงความเห็นในหมู่นักวิจัยหรือนักวางแผน หรือการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เข้าด้วยกัน มีการถ่วงน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัวตามที่ได้จากการลงความเห็นของนักวิจัยหรือนักวางแผนหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้วคำนวณหาค่าตัวบ่งชี้รวมออกมา ตัวบ่งชี้ประเภทนี้จึงสามารถอธิบายลักษณะหรือสถานการณ์ของการศึกษาได้ดีกว่าการใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียว เพราะเป็นการรวมตัวบ่งชี้ที่ต้องการศึกษาให้เป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของการพิจารณาตัวบ่งชี้ในการนำไปใช้จะต้องพิจารณาในด้านหรือมิติต่าง ๆ พร้อม ๆ กัน ไม่ใช่แยกพิจารณาเป็นส่วน ๆ

2.2 แบ่งตามเกณฑ์เชิงระบบ

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981, p.129) ได้แบ่งตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์เชิงระบบ ไว้ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย (Input Indicators) ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ

2) ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process Indicators) ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการใช้กระบวนการของสถาบันหรือองค์กรกับตัวปัจจัย

3) ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output Indicators) ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการใช้กระบวนการของสถาบันหรือองค์กรกับตัวปัจจัย

2.3 แบ่งตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2551, น.7) ได้แบ่งตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ ไว้ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้สัมบูรณ์ (Absolute Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้บอกปริมาณที่แท้จริง และมีความหมายในตัวเอง

2) ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์หรือตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Relative or Ratio Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้เป็นปริมาณเทียบเคียงกับค่าอื่น ๆ เช่น จำนวนนักเรียนต่อครู 1 คน สัดส่วนของครูวุฒิปริญญาโท

2.4 แบ่งตามลักษณะการนำไปใช้

โชคชัย สรินพมณ (2540, น.45) ได้แบ่งตัวบ่งชี้ตามลักษณะการนำไปใช้ ไว้ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ภายใน (Internal Indicators) ตัวบ่งชี้ที่ตัวแปรที่มีลักษณะทั่วไปด้านปัจจัยที่จะมีใช้ในองค์กรหรือสถาบัน เช่น ความสนใจในวิชาระดับอุดมศึกษา คุณภาพการสอนของครู

2) ตัวบ่งชี้ภายนอก (External Indicators) ตัวบ่งชี้ที่เป็นผลสะท้อนการประเมินสถาบันหรือหน่วยงานองค์กรภายนอก เช่น ด้านการตลาด ได้แก่ การมีงานทำของผู้ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือการเป็นที่ยอมรับของผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีของสาธารณชน

3) ตัวบ่งชี้ระบบปฏิบัติการ (Operating Indicators) ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย อัตราส่วนผลิตภัณฑ์ เช่น ราคาของหนึ่งหน่วย และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการแปรผันของภาระงานที่ทำการ

การแบ่งประเภทของตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีข้อสังเกตที่ควรคำนึงถึงควบคู่กันไปคือ การกำหนดตัวบ่งชี้ทางการศึกษาคควรพิจารณาทั้งระบบ ซึ่งระบบการศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ดังนี้ (เล็ลจันท์ จงสถิตอยู่ และ แสง ปินมณี, 2533, น.64)

1. ตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัย คือ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องในเชิงปริมาณหรือเกี่ยวข้องกับความต้องการของสังคมต่อระบบการศึกษา เช่น ทรัพยากรสนับสนุนทางการศึกษา งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรทางการศึกษา เป็นต้น

2. ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการ คือ ตัวบ่งชี้ที่อธิบายเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของระบบ หรือเกี่ยวข้องกับการอธิบายลักษณะการแจกแจงปัจจัยของระบบการศึกษา ซึ่งตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการนี้จะรับผลมาจากค่าของตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัย

3. ตัวบ่งชี้ที่เป็นผลผลิต คือ ตัวบ่งชี้ที่บอกปริมาณและระดับของทักษะต่าง ๆ รวมทั้งผลผลิตที่จะออกสู่ระบบการศึกษาหรือความพอใจของสังคมที่มีต่อระบบการศึกษา

3. คุณลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดี

ศิริชัย กาญจนวาสี (2554, น.84-86) ได้อธิบายคุณสมบัติของตัวบ่งชี้ที่ดี ไว้ดังนี้

3.1 ความตรง (Validity) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องบ่งชี้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างถูกต้องแม่นยำ ตัวบ่งชี้ที่สามารถชี้ได้อย่างแม่นยำ ตรงตามคุณลักษณะที่มุ่งวัดนั้น มีลักษณะดังนี้

1) มีความตรงประเด็น (Relevance) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้ตรงประเด็น และเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด เช่น กระดาษลิทมัส เป็นตัวบ่งชี้สภาพความเป็นกรดหรือด่างของสารละลาย GPA ใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป เป็นต้น

2) มีความเป็นตัวแทน (Representative) ตัวบ่งชี้ต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัด หรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน เช่น อุณหภูมิร่างกายเป็นตัวบ่งชี้สภาวะการมีไข้ของผู้ป่วย คุณภาพของผู้ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์สามารถชี้วัดด้วยลักษณะการให้ข้อมูลสารสนเทศ ความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการ ลักษณะการพูดจา หรือสีหน้าท่าทางการให้บริการ เป็นต้น

3.2 ความเที่ยง (Reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องบ่งชี้คุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ มีความคงเส้นคงวา หรือสามารถบ่งชี้ได้คงที่ เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ตัวบ่งชี้ที่สามารถชี้ได้อย่างคงเส้นคงวาเมื่อวัดซ้ำนั้น มีลักษณะดังนี้

1) ความเป็นปรนัย (Objectivity) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างเป็นปรนัย การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ควรขึ้นอยู่กับสภาวะที่เป็นอยู่หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย เช่น การรับรู้ประสิทธิภาพของหลักสูตรกับอัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร ต่างเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งของคุณภาพหลักสูตร แต่อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรจะเป็นตัวบ่งชี้ที่วัดได้อย่างมีความเป็นปรนัยมากกว่าการรับรู้ประสิทธิภาพของหลักสูตร

2) มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (Minimum Error) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างมีความคลาดเคลื่อนต่ำ โดยค่าที่ได้จะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบกับคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการตอบตามปฏิกริยา หรือการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการต่างเป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของความสำเร็จในความสำเร็จของการฝึกอบรม แต่คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบจะเป็นตัวบ่งชี้ที่น่าเชื่อถือหรือมีความคลาดเคลื่อนจากการวัดต่ำกว่า

3.3 ความเป็นกลาง (Neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องบ่งชี้ด้วยความเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียง ไม่นิยมเอียงเข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ชี้เป้าโดยเน้นการรังชี้เฉพาะลักษณะความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือความไม่ยุติธรรม

3.4 ความไว (Sensitivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัด และสามารถแสดงความผันแปรหรือแสดงความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้ต้องมีมาตรและหน่วยวัดที่มีความละเอียดมากพอ เช่น ตัวบ่งชี้ระดับการปฏิบัติไม่ควรมีความผันแปรที่แคบ เช่น ไม่ปฏิบัติ (0) และปฏิบัติ (1) แต่ควรมีระดับของการปฏิบัติที่มีการระบุความแตกต่างของคุณภาพอย่างกว้างขวางและชัดเจน เช่น ระดับ 0 ถึง 10 เป็นต้น

3.5 นำไปใช้ได้สะดวก (Practicability) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องนำไปใช้ได้สะดวก ใช้ได้ดี และได้ผล โดยมีลักษณะดังนี้

1) เก็บข้อมูลง่าย (Availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องสามารถนำไปชี้วัดหรือเก็บข้อมูลได้สะดวก สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจ นับ วัด หรือสังเกต ได้ง่าย

2) แปลความหมายง่าย (Interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรให้ค่าการวัดที่มีจุดสูงสุดและต่ำสุด เข้าใจได้ง่าย และสามารถสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้ง่าย จากคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดี

ดังกล่าวข้างต้น ในงานวิจัยนี้จึงตรวจสอบและประเมินคุณภาพของตัวบ่งชี้ โดยการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แล้วตรวจสอบคุณภาพด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน ซึ่งในการประเมินความชัดเจน ส่วนประกอบการประเมินส่วนหนึ่งคือ ความสะดวกในการนำไปใช้

4. การสร้างตัวบ่งชี้

4.1 แนวคิดการสร้างตัวบ่งชี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และแสง ปิ่นมณี (2533, น.13-45) ได้กล่าวถึงการสร้างตัวบ่งชี้ว่ามี 3 วิธี ดังนี้

4.1.1 การสร้างตัวบ่งชี้เพื่อประโยชน์ของการใช้ (The Pragmatic Definition of an Indicators) การพัฒนาตัวบ่งชี้แบบนี้มี 2 แบบ คือ

1) การเลือกตัวแปรจำนวนหนึ่งที่ทำได้หรือที่มีอยู่มาใช้วิธีนี้เป็นวิธีจัดทำตัวบ่งชี้ในลักษณะที่เป็นตัวบ่งชี้แทน (Representative Indicators)

2) การนำเอาตัวแปรจำนวนหนึ่งมาผสมหรือรวมกัน ซึ่งวิธีการรวมนี้มาจากสมมติฐานบางประการว่า ตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กัน การรวมตัวแปรนี้มักจะกำหนดขึ้น เพื่อใช้ในงานวิจัยงานหนึ่งโดยเฉพาะ

4.1.2 การสร้างตัวบ่งชี้โดยอาศัยข้อกำหนดเชิงทฤษฎี (The Theoretical Definition of an Indicators) วิธีการนี้อาศัยการผสมหรือการรวมตัวแปรจำนวนหนึ่งเข้าด้วยกันโดยวิธีการทางสถิติ ซึ่งตัวแปรเหล่านั้นถูกเลือกมาตามลำดับความสำคัญและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และแต่ละตัวแปรนั้นจะมีค่าน้ำหนัก การเลือกตัวแปรบางตัวมาผสมกันนั้น อาศัยฐานเชิงทฤษฎีหรือแนวความคิดที่มีอยู่

4.1.3 การสร้างตัวบ่งชี้โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ (The Empirical Definition of an indicators) การสร้างตัวบ่งชี้จากวิธีการนี้คล้ายคลึงกับวิธีที่สอง แต่แตกต่างกันที่วิธีการสร้างข้อกำหนดเชิงทฤษฎีนั้นการเลือกกำหนดน้ำหนักจะกำหนดลำดับความสำคัญ ส่วนวิธีการนี้การกำหนดน้ำหนักจะกำหนดจากการวิเคราะห์ข้อมูลชุดหนึ่ง และการแยกแยะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิธีการเช่นนี้ ได้แก่ วิธีการของ Factor Analysis, Cluster Analysis และ Guttman Scale ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดก็ตาม การสร้างตัวบ่งชี้มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นการคัดเลือกตัวแปรที่จะอธิบายสภาพการณ์ของเรื่องทีละเรื่อง ประการที่สอง เป็นการสังเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และประการที่สาม เป็นการกำหนดค่าน้ำหนักตามลำดับความสำคัญของตัวแปร การตัดสินใจในขั้นตอนทั้งสามของการสร้างตัวบ่งชี้ย่อมมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้

4.2 ขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้

ขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้มีอยู่หลายแนวคิด ในงานวิจัยเรื่องนี้ได้เสนอการพัฒนาตัวบ่งชี้ 4 แนวคิด ดังนี้

4.2.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, น.44) เสนอขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล
- 2) ประชุมระดมความคิด สอบถามความคิดเห็น
- 3) ส่งตัวบ่งชี้ฉบับร่างเพื่อประเมิน
- 4) รวบรวมความคิดเห็นและสอบถามความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงร่างตัวบ่งชี้

- 5) นำผลที่ได้มาพัฒนาตัวบ่งชี้
- 6) เสนอตัวบ่งชี้ที่พัฒนาแล้ว เพื่อขอความเห็นชอบ
- 7) จัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้
- 8) ปรับปรุงพัฒนาอีกครั้งหนึ่ง

4.2.2 ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2545, น.128) เสนอขั้นตอนของการพัฒนาตัวบ่งชี้ 12 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดขอบเขตของเรื่อง
- 2) ขอสนับสนุนจากผู้มีอำนาจระดับสูง
- 3) จัดตั้งคณะทำงาน
- 4) กำหนดขอบเขตพันธกิจและผู้ใช้บริการ
- 5) แสดงลักษณะผลสำเร็จของงานที่จะทำ
- 6) เลือกตัวบ่งชี้ผลสำเร็จของงาน
- 7) แสดงลักษณะของตัวบ่งชี้
- 8) แสดงแหล่งข้อมูลและกระบวนการเก็บข้อมูลที่จำเป็น
- 9) การทดสอบและการปรับปรุงกระบวนการทดสอบตัวบ่งชี้
- 10) เก็บรวบรวม วิเคราะห์และรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ของ

หน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ

- 11) ใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้
- 12) กำหนดเป้าหมายของผลการปฏิบัติงานเป็นรายปี สำหรับตัวบ่งชี้ผลสำเร็จของ

แต่ละตัวบ่งชี้

4.2.3 เกอร์ส (Gerst, 2001, p. 70-71) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาสิ่งที่ต้องการตรวจสอบ
- 2) กำหนดลักษณะคุณภาพ โดยการแยกให้เห็นถึงองค์ประกอบของลักษณะทาง

คุณภาพอย่างชัดเจน

- 3) หาพฤติกรรมตัวแทนซึ่งสะท้อนถึงหัวข้อคุณภาพและสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณ
- 4) กำหนดหน่วยนับ/สูตรคำนวณ

4.2.4 บัณฑิตา วงษ์วุฒิภัทร (2551) ได้สรุปขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางกรอบการพัฒนา
- 2) ระดมสมองร่วมกันกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดโครงสร้างตัวบ่งชี้
- 3) ทำประชาพิจารณ์โครงสร้างตัวบ่งชี้
- 4) ตรวจสอบความตรงของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ
- 5) ปรับปรุงตามค่าความตรงที่ได้
- 6) จัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง
- 7) ได้ตัวบ่งชี้ที่สมบูรณ์

จากการศึกษาเรื่องแนวคิดการพัฒนาตัวบ่งชี้ และขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการพัฒนาตัวบ่งชี้ทั้ง 4 แนวคิด เป็นวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่สามารถนำมาปรับใช้กับการศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏได้

โดยเลือกชั้นตอนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าวได้เป็นชั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ (2) พัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และ (3) ศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

5. การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR)

การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การศึกษาพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติเป็นกระบวนการตัดสินใจในการพิจารณา การใช้ฉันทามติ (Consensus) เกิดจากการประชุมอภิปรายที่ต้องอาศัยความเห็นพ้องต้องกันจากสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หากมีบุคคลที่มีอำนาจภายในกลุ่มแสดงการคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับฉันทามติของกลุ่ม กลุ่มจะต้องพิจารณาฉันทามติใหม่อีกครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม ฉันทามติในหลักการดังกล่าวมีการนำไปใช้เป็นเพียงบางส่วน เนื่องจากจุดเน้นของการตัดสินใจโดยฉันทามติคือการพิจารณารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอของทุกคน เพื่อให้แนวคิดที่ได้มาจากการยอมรับจากสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม ปัจจุบันกระบวนการตัดสินใจโดยใช้ฉันทามติในสังคมยุคใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่กลุ่มนักคิดและการนำไปใช้ในกิจกรรมทางสังคมเท่านั้น แต่มีการนำฉันทามติไปใช้ในหน่วยงานต่าง ๆ ตามมหาวิทยาลัย การประชุมกลุ่มอาชีพและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

อเวอรี่ (Avery, 1981) กล่าวว่า ฉันทามติหรือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการนำมาสู่ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือ กระบวนการตัดสินใจโดยใช้ฉันทามติเป็นเครื่องมือที่ใช้มีอำนาจในการนำมาใช้ตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เนื่องจากเป้าหมายของฉันทามติ คือ ความต้องการให้เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจมาจากความร่วมมือ ความเห็นพ้องต้องกันในกลุ่ม มากกว่ามาจากการแข่งขันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม

อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล (2543) ให้ความหมายว่า ฉันทามติ คือ การหาทางเลือกจุดยืนที่สมาชิกทุกคนเห็นด้วย ยอมรับได้ด้วยความสะดวกสบาย และให้การสนับสนุนในการดำเนินการ ซึ่งหลังจากที่สมาชิกทั้งหมดได้พิจารณาวิเคราะห์แยกแยะข้อดีเสียทุกแง่มุมแล้ว และความเห็นร่วมของกลุ่มไม่ใช่ว่าการลงมติ ซึ่งทุกคนเห็นด้วยทั้งหมดเป็นเอกฉันท์ ไม่ขัดแย้งของเสียงส่วนใหญ่ ซึ่งเสียงส่วนน้อยไม่ต้องการและไม่ใช้สิ่งที่ทุกคนพอใจเต็มที่ โดยสรุป ฉันทามติ คือความเห็นที่สอดคล้องและเป็นความเห็นที่สมาชิกทุกคนยอมรับได้ด้วยความสะดวกสบาย

การศึกษาแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (Multi Attribute Consensus Reaching) เป็นอีกแนวคิดหนึ่งในการตรวจสอบความตรงเชิงพิ้นิจ (Face Validity) ซึ่งเป็นการตรวจสอบโดยใช้ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณา ข้อวินิจฉัยของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญถือเป็นดัชนีบอกความตรงของแบบทดสอบและแบบสอบถาม นิยมใช้ในการศึกษาหาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ คัดค้นโดย คิงส์, สตีเวนส์, เกสส์, และนิน.นมา (King, Stevalin, Ghre & Minnema, 2001) แห่ง SE, University of Minnesota ในปีคริสต์ศักราช 2001 เพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับผู้ประเมินในขั้นตอนการตรวจสอบความตรงเชิงพิ้นิจ โดยได้ประยุกต์แนวคิดนี้จากวิธีการที่เรียกว่า Multi Attribute Consensus Reaching (MACR) ที่พัฒนาโดย The National Center on Educational Outcome (NCEO) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำงานให้กับรัฐบาลและกลุ่มต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนารูปแบบการศึกษา

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการหาฉันทามติแบบพหุลักษณะ เป็นการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ที่เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เข้ามาร่วมเป็นสมาชิกในการเลือกและให้คำ

คะแนนเรื่องนั้น ๆ มีการแสดงความคิดเห็นให้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกค่าคะแนนนั้น และสรุปขั้นสุดท้ายด้วยการหาฉันทามติของสมาชิก

หลักการของการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) มีดังนี้

1. แนวคิดของการอภิปราย

คิงส์ และคณะ (King et al., 2001) กล่าวถึง แนวคิดของการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ไว้ดังนี้

1.1 การจัดกลุ่มสมาชิกในการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ต้องจัดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous Group) และสมาชิกต่างกลุ่มให้มีความทวีพันธ์ (Heterogeneous Group)

1.2 การอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ มีพื้นฐานของกระบวนการกลุ่มแบบประชาธิปไตย เน้นการเสนอความคิดเห็นและการตัดสินใจเป็นรายบุคคลในขั้นตอนแรก และร่วมกันหาฉันทามติในขั้นสุดท้าย

1.3 การอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ จะต้องทำให้สมาชิกทุกคนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและการหาฉันทามติ

1.4 การอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพผสมผสานกัน

2. ขั้นตอนการดำเนินการอภิปราย ขั้นตอนการดำเนินการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ปัจจัยนำเข้า (Generation of Input)

1. ขั้นตอนการกำหนดผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยการคัดเลือกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับเรื่องหรือประเด็นที่ต้องการศึกษาวิจัย การคัดเลือกตามแนวนี้อาจทำให้ได้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ หรือมีความคิดเห็นต่อเรื่องที่จะทำการวิจัย

2. การคัดเลือกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าเป็นสมาชิก โดยแบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละประมาณ 3-10 คน โดยจัดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีลักษณะเหมือนกันให้มาก และสมาชิกกลุ่มต่างกันให้มาก การที่จัดเช่นนี้เพื่อป้องกันการเป็นผู้ผูกขาดหรือควบคุมการสนทนา (Dominate)

ขั้นตอนที่ 2 การหาฉันทามติ (Consensus Working Session)

1. ผู้ดำเนินการใช้แบบสอบถามหาความคิดเห็นต่อองค์ประกอบ และค่าคะแนนหรือให้สมาชิกเสนอองค์ประกอบและให้ค่าคะแนนขึ้นก็ได้ และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มย่อยดำเนินการหาฉันทามติในแต่ละกลุ่มของตนเอง โดยให้สมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่มพิจารณาความสำคัญขององค์ประกอบและค่าคะแนน จากนั้นตัดสินใจกำหนดค่าคะแนน (Ration) ของแต่ละองค์ประกอบและค่าคะแนน โดยวิธีที่เรียกว่า Likert-Type Rating System โดยให้คะแนนตั้งแต่ 0-100 ในแต่ละองค์ประกอบและค่าคะแนน พร้อมทั้งให้นำหนักแต่ละองค์ประกอบและค่าคะแนน โดยแบ่งช่วงการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	0 - 20	หมายถึง	มีความสำคัญและจำเป็นต่งมีน้อยที่สุด
คะแนน	21 - 40	หมายถึง	มีความสำคัญและจำเป็นต่งมีน้อย
คะแนน	41 - 60	หมายถึง	มีความสำคัญและจำเป็นต่งมีปานกลาง
คะแนน	61 - 80	หมายถึง	มีความสำคัญและจำเป็นต่งมีมาก
คะแนน	81 - 100	หมายถึง	มีความสำคัญและจำเป็นต่งมีมากที่สุด

2. ผู้ดำเนินการได้นำองค์ประกอบและค่าคะแนนที่ให้ความสำคัญแล้วมาจัดอันดับ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าพิสัย

ขั้นตอนที่ 3 การสังเคราะห์ฉันทามติ (Synthesis of Consensus)

1. ในการกำหนดค่าคะแนนนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการหาฉันทามติเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าคะแนนที่ดี ดังนั้น หากค่าคะแนนได้มีระดับการกระจายของการกำหนดค่าคะแนนมาก ผู้ดำเนินการจะนำผลที่ได้จากการจัดลำดับแล้วมาให้สมาชิกแต่ละคนอภิปรายถึงเหตุผลในการให้ค่าคะแนนในค่าคะแนนนั้น ๆ เพื่อหาฉันทามติในองค์ประกอบและค่าคะแนนที่มีปัญหา

2. ให้สมาชิกแต่ละคนตัดสินใจใหม่เป็นครั้งสุดท้าย และให้ค่าคะแนนและน้ำหนักแต่ละองค์ประกอบและค่าคะแนนอีกครั้ง ซึ่งอาจแตกต่างไปจากเดิมได้ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เป็นฉันทามติของผู้มีส่วนร่วม

ในการสรุปผลการสังเคราะห์จะได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ การตรวจสอบความตรงเชิงพิสัยจะพิจารณาจากฉันทามติของสมาชิกในกลุ่ม ถ้าค่าคะแนนใดถูกตัดสินใจว่ามีฉันทามติสูง (Real Agreement) จะมีความตรงเชิงพิสัยสูง และถ้าค่าคะแนนถูกตัดสินใจว่าไม่มีฉันทามติ (Real Disagreement) แสดงว่าไม่มีความตรงเชิงพิสัยเลย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติจะได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละประเภท ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดลำดับความสำคัญของค่าคะแนนและความเสี่ยง ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าพิสัย เนื่องจากการนำค่าเฉลี่ยและค่าพิสัยที่ได้จากการหาฉันทามติจะพิจารณาจากค่าคะแนน หากค่าคะแนนใดที่สมาชิกให้ความสำคัญและบ่งบอกไปทางใดที่สมาชิกไม่ให้ความสำคัญ รวมทั้งพิจารณาว่าถ้าค่าคะแนนใดที่มีความแปรปรวนมาก แสดงว่าสมาชิกมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก แต่ถ้าค่าคะแนนใดที่มีความแปรปรวนน้อยแสดงว่าสมาชิกมีความเห็นสอดคล้องกัน ค่าคะแนนใดที่สมาชิกไม่เห็นด้วยมากก็จะนำมาปรับปรุงและอภิปรายชี้แจงเหตุผลอันใหม่อีกครั้ง

3.2 เกณฑ์การแปลงความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.2.1 การพิจารณาความสอดคล้องของรายการที่ประเมิน รายการที่ผู้เข้าประชุมเห็นว่าจะมีความสอดคล้องกันอย่างแท้จริง พิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

- 1) มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 80 ขึ้นไป
- 2) มีค่าพิสัยไม่กว้างเกินไป ช่วงคะแนนควรอยู่ระหว่าง 60-100 (ค่าต่ำสุด

มีคะแนนไม่ต่ำกว่า 60 คะแนน)

- 3) ไม่มีค่าประเมินสุดโต่ง (The Outlier Ratings)

3.2.2 การพิจารณาค่าน้ำหนักของรายการที่ประเมิน

รายการประเมินในแต่ละด้านจะมีค่าน้ำหนักและความสำคัญ ผลรวมของค่าน้ำหนักและความสำคัญภายในแต่ละด้านจะมีค่าเท่ากับ 1 ถ้าค่าน้ำหนักที่คำนวณได้ของรายการประเมินในแต่ละด้านมีค่าใกล้เคียงกัน สรุปได้ว่ารายการประเมินแต่ละรายการมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การใช้เทคนิควิธีการสร้างข้อสรุปและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ในขณะที่สมาชิกกลุ่มอภิปรายหาฉันทามติในแต่ละหัวข้อ หรือแต่ละประเด็นการอภิปราย ผู้ดำเนินการจะต้องดำเนินการบันทึกเทปการอภิปรายเอาไว้โดยตลอด รวมทั้งมีการจดบันทึกการอภิปรายอย่างละเอียดทุกคำพูด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการให้คำแนะนำการปฏิบัติ และเป็นความเสี่ยงแต่ละตัว โดยพิจารณาในด้านประเด็นการอภิปราย สำคัญ ความเกี่ยวข้องของคำแนะนำ และนำมาบรรยายให้เห็นภาพของการทำฉันทามติ จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมาเปรียบเทียบกับผลวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อเป็นข้อมูลยืนยันการหาฉันทามติจากพหุลักษณะและความตรงเชิงพินิจ

4. ข้อดีและข้อจำกัดของอภิปราย

อเวรี่ (Avery, 1981), คิงส์ และคณะ (King et al., 2001) กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติไว้ดังนี้

ข้อดี

1. คุณภาพของการตัดสินใจ (Quality of Decision) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนจะมีโอกาสเท่าเทียมกันในกระบวนการตัดสินใจ เมื่อการตัดสินใจมาจากการยอมรับของคนจำนวนมาก จึงนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือ ความตรง ความครบถ้วน และมาตรฐานในการทำงาน
2. ความสร้างสรรค์ (Creativity) ข้อเสนอที่หลากหลาย ที่มาจากจินตนาการและความต้องการของทุกคนที่ร่วมกันคิดพิจารณา นำมาสู่แนวทางการตัดสินใจที่สร้างสรรค์
3. ข้อตกลงและความพึงพอใจ (Commitment and Satisfaction) การตัดสินใจที่ได้มาจากฉันทามติ เป็นการตัดสินใจที่จากความพึงพอใจจากสมาชิกในกลุ่มผู้มีส่วนร่วม ในการประชุม มีความพึงพอใจในกระบวนการและผลลัพธ์สุดท้ายในระดับสูง
4. ส่งเสริมคุณค่าและทักษะ (Fostering of Values and Skill) ฉันทามติต้องการคนที่ จะพิจารณาและแสดงความเคารพในความคิดของสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ให้ความร่วมมือและมีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม ลดการผูกขาดหรือควบคุมการสนทนา เนื่องจากมีการแยกเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งทักษะดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้ในกิจกรรมอื่น ๆ

ข้อจำกัด

1. ความแตกต่างของผู้มีส่วนร่วมอาจทำให้ผลที่ได้บิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้
2. ใช้เวลามากในการพิจารณาคำแนะนำและปรับเป็นคำความเสี่ยงในแต่ละขั้นตอน

จากทีกกล่าวมาจะพบว่า เทคนิคการศึกษาอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยในเรื่องการพัฒนาตัวงซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เนื่องจากการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยนั้น ยังไม่ได้กำหนดตัวงซึ่งที่เหมาะสมด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนไว้อย่างชัดเจน จึงจำเป็นต้องพัฒนาตัวงซึ่งใหม่ที่มีที่เกี่ยวข้องในด้านการกำหนดนโยบายด้านอำนาจหน้าที่ และด้านการกำกับติดตาม และเพื่อให้มีความเหมาะสมในการดำเนินการประเมินผลการพัฒนาตัวงซึ่งดังกล่าว ผู้วิจัยอาจประยุกต์และปรับค่าคะแนนเชิงมือ จากการให้คะแนนตั้งแต่ 10-100 คะแนน เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และวิเคราะห์ค่ามัถฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แทนการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าพิสัย

แนวคิดการพัฒนาคู่มือ

การดำเนินกิจกรรมการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จะต้องใช้เอกสารแนวทางในการประเมินเพื่อประกอบการประเมินผลของกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยนี้ได้แก่ คู่มือ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยอธิบาย และส่งเสริมความเข้าใจบริบทของการประเมิน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการประเมิน แนวทางการประเมิน วิธีการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน เป็นต้น อันจะก่อให้เกิดประสิทธิผลที่ดีในการประเมินครั้งนี้ และในการพัฒนาคู่มือในการประเมินดังกล่าว ผู้วิจัยได้จำแนกหัวข้อสำคัญสำหรับการพัฒนาคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ไว้ดังนี้

1. ความหมายของคู่มือ

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ให้ความหมายของคู่มือว่า เป็นสมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ต้องการรู้ เพื่อใช้ประกอบการตำรา เพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษา หรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

คัมภีร์ สุตแท้ (2553, น.22) ให้ความหมายของคู่มือว่า หมายถึง หนังสือ ตำรา เอกสาร แนะนำ หรือเป็นสื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กันไปกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สิริกร ประสพสุข (2555, น.25) กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่า หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้อคู่มือได้ศึกษา ทำความเข้าใจและง่ายต่อการปฏิบัติตามได้ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันมากที่สุด และทำให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่ใกล้เคียงกัน

วงศ์จันทร์ แก้วสินวล (2557, น.34) ได้กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่า หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่ให้ข้อความรู้เกี่ยวกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยมุ่งหวังให้ผู้อ่านหรือผู้ที่มีความเข้าใจสามารถดำเนินการในเรื่องนั้นด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม หรือคือหนังสือหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการควบคู่ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ชลธาร สมารี (2560, น.48) ได้กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่า หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยมุ่งหวังให้ผู้อ่านหรือผู้ที่มีความเข้าใจสามารถดำเนินการในเรื่องนั้นด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม สำหรับใช้ประกอบการควบคู่เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ลองแมน (Longman, 1992, p. 809) Manual (n.) หมายถึง หนังสือที่มีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีใช้ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ

เซอร์ และคณะ (Zehr et al., 1994, p. 49 - 52) ได้ให้ความหมายว่า หนังสือคู่มือเป็นหนังสือเล่มเล็ก ปกติจะมีความเล็กกว่า 8 ½ x 11 นิ้ว ความหนาประมาณ 8 หน้า หรือมากกว่า นั้นแล้วแต่รายละเอียดของเนื้อหาและภาพประกอบ การผลิตคู่มือที่ได้ออกแบบแล้วให้เป็นรูปแบบจริงขึ้นมา นั้นจะเลือกใช้วิธีการโดยอมขึ้นอยู่กับงบประมาณที่มี คุณภาพที่ต้องการ ข้อจำกัดในเรื่องเวลา และทรัพยากรอื่น ๆ ที่ใช้ในการผลิต เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการผลิต ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องไปถึงวิธีการในการผลิตเนื้อหาและหัวข้อเรื่อง การจัดทำภาพประกอบ การจัดวางรูปแบบเนื้อหาและงานกราฟฟิก การทำแม่พิมพ์ต้นแบบและการพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่มในที่สุด

จากการศึกษาความหมายของคู่มือข้างต้น สรุปได้ว่า คู่มือ หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่เขียนขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้คู่มือได้ศึกษา ทำความเข้าใจและใช้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติตามในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบของคู่มือ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ามีผู้อธิบายองค์ประกอบของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ปรีชา ช่างขวัญอิน (2551 , น. 128) ได้ให้รายละเอียดองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือ โดยครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความรู้พื้นฐานและคำแนะนำของคู่มือ

2. เนื้อหาสาระที่จะสอน ประกอบด้วย คำอธิบายและอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง

3. การเตรียมการสอน การเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็น เอกสารแบบฝึกหัด ข้อสอบ คำเฉลย พร้อมทั้งการติดต่อประสานงาน

4. กระบวนการ วิธีการปฏิบัติกิจกรรมการสอน เกี่ยวกับขั้นตอน ตัวอย่างกิจกรรม ข้อบังคับ ข้อห้ามต่าง ๆ คำถามและคำตอบ

5. การวัดประเมินผล เช่น เครื่องมือวัด วิธีการวัด พร้อมเกณฑ์การตัดสินผล

6. ความรู้เสริม สาระที่จะเสริมให้แก่ผู้อ่านนอกจากที่ครูสอน

7. ปัญหา และคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา เพื่อแก้ไข้จุดอ่อนในการเรียนจากคู่มือ

8. แหล่งข้อมูล และแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ในการค้นคว้าเพิ่มเติม

กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล (2553) กล่าวถึง องค์ประกอบของคู่มือว่าควรประกอบด้วยรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

1. คำชี้แจงการใช้คู่มือ โดยครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของคู่มือ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ วิธีการใช้และคำแนะนำ

2. เนื้อหาสาระ ปกติจะมีการให้เนื้อหาสาระ โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายประกอบ และอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง

3. การเตรียมการ ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น การเตรียมวัสดุ และการติดต่อประสานงานที่จำเป็น

4. กระบวนการ วิธีการ กิจกรรม ส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญของคู่มือ คู่มือจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีดำเนินการ คำแนะนำและตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะช่วยให้บรรลุผล คำถาม ตัวอย่าง แบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติ และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งควรทำ ไม่ควรทำ ซึ่งมักจะมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน ฯลฯ

5. การวัดและประเมินผล คู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน การวัดและประเมินผล นับเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่งที่คู่มือจำเป็นต้องให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือวัดผล วิธีวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล คู่มือครูอาจเสนอแนะเกณฑ์ในการประเมินผล หรือให้คำแนะนำในการพัฒนาเกณฑ์เพื่อประเมินด้วย

6. ความรู้เสริม คู่มือที่ดีจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ และสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้อาจจะประสบปัญหาในเรื่องใด และจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ อันจะทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา
8. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ

สุรัสวดี จินดาเนตร (2553, น.35) ได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือครอบคลุมถึง
 - 1.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือ
 - 1.2 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ
 - 1.3 วิธีการใช้
 - 1.4 คำแนะนำ
2. เนื้อหาสาระที่จะสอน ปกติมีเนื้อหาสาระที่จะสอน โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายประกอบ และอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง
3. การเตรียมการสอน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้
 - 3.1 การเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น
 - 3.2 การเตรียมวัสดุ เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัดและข้อสอบ คำเฉลย
 - 3.3 การติดต่อประสานงานที่จำเป็น

จากการศึกษาองค์ประกอบของคู่มือการปฏิบัติงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏในงานวิจัยนี้ โดยคู่มือการประเมินผลประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยขั้นตอนการทำคู่มือที่ดีต้องมีองค์ประกอบที่ชัดเจน คือ มีคำชี้แจงในการใช้คู่มือ คำชี้แจงเกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็น และส่วนเนื้อหาประกอบด้วยเนื้อหาสาระและกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน ปฏิบัติ ความรู้เสริมหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยให้เกิดการฝึกฝน ปัญหา และคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา และแหล่งข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ

3. ลักษณะคู่มือที่ดี

นักการศึกษากล่าวถึงลักษณะของคู่มือที่ดีไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ (2553 , น.24) กล่าวถึง ลักษณะของคู่มือการปฏิบัติงานที่ดี

1. กระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย
2. เป็นประโยชน์สำหรับการทำงานและฝึกอบรม
3. เหมาะสมกับองค์กรและผู้ใช้งานแต่ละกลุ่ม
4. มีความน่าสนใจ น่าติดตาม
5. ความเป็นปัจจุบัน (update) ไม่ล้าสมัย
6. แสดงหน่วยงานที่จัดทำ วันที่เริ่มใช้ถือปฏิบัติ
7. มีตัวอย่างประกอบ

วัฒนา ฉิมประเสริฐ (2554, น.42) กล่าวว่า ลักษณะของคู่มือที่ดีจะต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ชัดเจน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ เมื่ออ่านแล้วต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ต้องเน้นแนวปฏิบัติที่สำคัญ ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ง่าย และรูปแบบของคู่มือควรมีรูปแบบที่น่าสนใจ สวยงาม น่าอ่าน และทนทานต่อการใช้งาน

วงศ์จันทร์ แก้วสีนวล (2557) ได้กล่าวถึงคู่มือที่ดีว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีเนื้อหาเหมาะสมตรงกับเรื่องที่ศึกษา
2. มีเนื้อหาถูกต้อง และ ครอบคลุมสาระของคู่มือนั้น
3. มีการจัดข้อมูล เรียงลำดับนำเสนอเป็นขั้นตอนที่เข้าใจง่าย ช่วยให้สามารถดำเนินการตามแนวทางและขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดี

4. รายละเอียดของคู่มือชัดเจน ไม่ยากกับการทำความเข้าใจเกินไป

สิริกร ประสพสุข (2555) กล่าวว่า ลักษณะของคู่มือที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ด้านรูปแบบ มีขนาดรูปเล่มเหมาะสม ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน รูปประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาและการนำเสนอ กิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน

2. ด้านเนื้อหา วัตถุประสงค์ของคู่มือกำหนดไว้ชัดเจน เหมาะสม ระบุขอบข่ายเนื้อหา เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ คำแนะนำการศึกษาคู่มือเขียนได้ชัดเจน เข้าใจง่าย เนื้อหาความรู้มีความเหมาะสมตรงกับความต้องการและความจำเป็น

3. ด้านการนำไปใช้ กำหนดขั้นตอนการศึกษาคู่มือไว้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมเนื้อหาและแบบฝึกหัดสัมพันธ์กัน มีกิจกรรมประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา

จากการศึกษาลักษณะของคู่มือที่ดีข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าลักษณะของคู่มือที่ดีควรมีเนื้อหาถูกต้อง ครอบคลุมสาระที่ต้องการศึกษา เขียนให้ละเอียด สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ด้วยตนเอง ชัดเจนและมีความเข้าใจง่าย ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และรูปแบบของคู่มือต้องมีความสวยงาม ทนทานต่อการนำไปใช้งาน มีแหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ซึ่งอาจจะเป็นบรรณานุกรม รายชื่อหนังสือ รายชื่อสถาบัน รายชื่อบุคคลสำคัญ เป็นต้น .เพื่อผู้ศึกษาจะได้ศึกษาต่อได้เพิ่มเติมอีก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ดังนั้น สาระสำหรับตอนนี้จึงมุ่งนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้ 1) งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ และ 2) งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย

1. งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ สรุปได้ว่าวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ ใช้วิธีการหลัก 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

(Exploratory Factor Analysis) ได้แก่

จอย ทองกล่อมสี (2555) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาตัวบ่งชี้ ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทาง ลักษณะ ขอบข่าย และพัฒนาตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามหลักธรรมาภิบาล โดยแบ่งการดำเนินการวิจัย 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี สัมภาษณ์ และจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อกำหนดกรอบแนวทาง ลักษณะและขอบข่าย ระยะที่ 2 พัฒนาตัวบ่งชี้

ด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย สถาบันอุดมศึกษา 23 แห่ง คณาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา 322 คน ใช้แบบวิเคราะห์เอกสารเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพแบบอุปนัย และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ชุมชน พันธกิจ สังคม และธรรมาภิบาล ลักษณะและขอบข่ายตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ Input – Process – Output, วัตถุประสงค์การก่อตั้งสถาบัน, พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษาไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 63 ตัวบ่งชี้ เรียงลำดับค่าน้ำหนักจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การดูแลแก้ปัญหาชุมชนและสังคม 6 ตัวบ่งชี้ 2) การวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม 7 ตัวบ่งชี้ 3) การใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม 6 ตัวบ่งชี้ 4) การจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาสังคม 9 ตัวบ่งชี้ 5) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 13 ตัวบ่งชี้ 6) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 10 ตัวบ่งชี้ และ 7) จริยธรรมทางวิชาการ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ โดยสถาบัน อุดมศึกษาสามารถนำตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้สำหรับการวางแผนเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติให้เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษา พัฒนาร่างยุทธศาสตร์ การดำเนินการบนพื้นฐาน 7 องค์ประกอบ 63 ตัวบ่งชี้ กำหนดค่าน้ำหนักตามความเหมาะสม ตรวจสอบติดตามภายใน และจัดทำรายงานการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

รามส์เดน (Ramsden, 1991) ศึกษาเรื่องตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศออสเตรเลีย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลคุณภาพการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา 13 แห่ง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมของเทคโนโลยีทางการศึกษา และเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3,372 คน มีวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้สอน ความชัดเจนของวัตถุประสงค์การสอนของผู้สอน ภาระงานสอน การจัดการกิจกรรมการสอนเน้นผู้เรียนพึ่งตนเอง การประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการสอนของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

(Confirmatory Factor Analysis) ได้แก่

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพทางการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ และเพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นนักวิชาการหรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การศึกษา หรือการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความตรงเชิงเนื้อหาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏทั้ง 35 สถาบัน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 648 คน และ

กลุ่มที่ 3 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยใช้สำหรับตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ

โดยใช้ตัวบ่งชี้ที่ผ่านการลงความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ว่ามีความเหมาะสมสำหรับที่จะนำมาใช้ในการบ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏหรือไม่ จำนวน 168 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 3 ชุด มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 6 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.10 เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ค่าดัชนีระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjust Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Square) ผลการศึกษาพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 75 ตัว ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ด้านปรัชญา ตัวบ่งชี้คุณลักษณะอาจารย์ ตัวบ่งชี้คุณลักษณะของนักศึกษา ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้กิจการนักศึกษา ตัวบ่งชี้แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ 68 ตัวบ่งชี้การบริหารและการจัดการตัวบ่งชี้ การวิจัยทั้งหมดเป็นตัวบ่งชี้ปัจจัยนำเข้าระบบการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ

วรณี แกมเกตุ (2545) ได้วิจัยและพัฒนาตัวบ่งชี้ ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนชนบท : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนชนบท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครอบครัวและชุมชนชนบท ใน 4 ภูมิภาคของประเทศไทย จำนวน 808 ครอบครัว จาก 32 ชุมชน ในพื้นที่ 16 อำเภอ 8 จังหวัด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย หัวหน้าครอบครัวและผู้นำชุมชน จำนวน 808 คน และ 87 คน ตามลำดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวเบื้องต้น ใช้แบบสอบถามส่งไปรษณีย์ 3 รอบ และระยะที่ 2 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าครอบครัวและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของครอบครัวและชุมชน ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวในด้านต่าง ๆ ตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง จำนวน 2 ฉบับ สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัย คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. โมเดลตัวบ่งชี้ ความสามารถในการพึ่งพาตนเองที่พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดของการวิจัย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยองค์ประกอบความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัวเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์ประกอบความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ด้านสังคม วัฒนธรรม ด้านจิตใจ ด้านสาธารณสุขและด้านทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ ตัวแปรที่มีน้ำหนัก

ความสำคัญในการบ่งชี้ถึงความสามารถในการพึ่งตนเองของครอบครัวในองค์ประกอบแต่ละด้าน ดังกล่าวมีจำนวน 8,9,10,9,12 และ 7 ตัวแปรตามลำดับ รวมทั้งหมด 55 ตัวแปร

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ในการพึ่งตนเองของครอบครัวและชุมชน พบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่มีความสามารถในการพึ่งตนเองโดยรวม และความสามารถในการพึ่งตนเองในด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านจิตใจ และด้านสังคมวัฒนธรรม อยู่ระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นด้านสาธารณสุขเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่ครอบครัวส่วนใหญ่มีความสามารถในการพึ่งตนเองอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย และพบว่าชุมชนส่วนใหญ่มีความสามารถในการพึ่งตนเองโดยรวม และความสามารถในการพึ่งตนเอง ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข และด้านจิตใจ อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้น ด้านทรัพยากรธรรมชาติและด้านสังคมวัฒนธรรม เท่านั้น ที่ชุมชนส่วนใหญ่มีความสามารถในการพึ่งตนเองอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย

สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ และทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ จำนวน 395 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window Version 11 เพื่อการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและใช้โปรแกรม LISREL 8.30 ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ องค์ประกอบภาวะผู้นำ การเรียนรู้การบริหารจัดการความรู้และเทคโนโลยี ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบหลักจะต้องปฏิบัติผ่านตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบย่อยทั้งหมด 13 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 62 ตัว ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่าไคสแควร์ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการทดสอบพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กาญจนา บุญส่ง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 261 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS และใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72 ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบหลักทั้ง 7 องค์ประกอบคือ การจัดการเรียน

การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการ และทรัพยากร เป็นองค์ประกอบสำคัญของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของบัณฑิต (.78) องค์ประกอบด้านทรัพยากร (.77) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ (.70) องค์ประกอบด้านการวิจัย (.64) องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (.64) องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ (.58) และองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน (.55) ซึ่งทั้ง 7 องค์ประกอบหลักจะต้องปฏิบัติผ่านตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 47 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน จำนวน 10 ตัวบ่งชี้ ด้านการวิจัย จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ ด้านการบริการวิชาการ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ และด้านทรัพยากร จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้ค่าไคส-แควร์ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิตยา สำเร็จผล (2547) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในขอบเขตของอุดมศึกษา แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตจากการสังเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนาตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการนิยามเชิงทฤษฎี โดยใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความตรง ความชัดเจน ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้

3. การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 15 องค์ประกอบ 100 ตัวบ่งชี้ จำแนกตามการวิเคราะห์เชิงระบบแบ่งเป็น 1) ด้านปัจจัยตัวป้อน 4 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามน้ำหนัก ความสำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบภูมิหลังผู้เรียน 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบผู้สอน 12 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านบริหาร 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบบุคลากรสนับสนุน 3 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านกระบวนการ 5 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามน้ำหนักความสำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน 12 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านการประเมินการเรียนการสอน 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านนโยบายและกลไกการบริหาร 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านการจัดหลักสูตร 5 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบด้านการสนับสนุนให้บริการการเรียนรู้แก่ผู้สอน 6 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านผลลัพธ์คือ คุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 4 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามน้ำหนักความสำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบเจตคติการเรียนรู้ตลอดชีวิต 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบทักษะและความสามารถที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต 6 ตัวบ่งชี้ 4) ด้านการจัดโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบการจัดโอกาสและกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 11 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบคุณภาพการจัดโอกาสการเรียนรู้ 9 ตัวบ่งชี้

พรกมล นุ่มหอม (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นองค์การ

แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา และเพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลโครงสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดมุ่งหมายการวิจัย ขั้นที่ 2 การกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ขั้นที่ 3 การสร้างตัวแบบเชิงทฤษฎีของความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ขั้นที่ 4 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นที่ 5 การหาคุณภาพของเครื่องมือ ขั้นที่ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นที่ 8 การสรุปและนำเสนอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้บริหารและครู 960 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบการสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา มี 5 องค์ประกอบ คือ พลวัตแห่งการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนองค์การ การให้อำนาจ และสร้างความสามารถให้กับบุคลากร การจัดการความรู้และการเพิ่มความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบหลัก มีค่าน้ำหนักเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การให้อำนาจและสร้างความสามารถให้กับบุคลากร การจัดการความรู้พลวัตแห่งการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนองค์การและการเพิ่มความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบหลัก จะต้องปฏิบัติผ่านตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบย่อยทั้งหมด 20 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบหลักด้านการให้อำนาจและสร้างความสามารถให้กับบุคลากร มี 6 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักด้านการจัดการความรู้มี 4 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้มี 3 องค์ประกอบย่อย 12 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักด้านการปรับเปลี่ยนองค์การมี 4 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักด้านการเพิ่มความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมี 3 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวบ่งชี้

2. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า โมเดลการวิจัยที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 20 องค์ประกอบย่อย 52 ตัวบ่งชี้ สามารถใช้วัดความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาได้อย่างมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ศราวุธ สุตะวงค์ และคณะ (2554) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและสังเคราะห์เชิงเนื้อหาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของสถานการณ์ต้นแบบการพัฒนา กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระวิชาของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 69 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 690 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ

ตรวจสอบความเหมาะสม ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระวิชาระดับมัธยมศึกษา จากสถานศึกษาต้นแบบ การพัฒนาที่มีผลการเรียนที่เป็นเลิศโดยมีผลการทดสอบคะแนน O-Net อันดับ 1-10 ระดับประเทศ ประจำปี 2552 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในการหาสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Means) และใช้โปรแกรม LISREL ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับสอง เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. การสังเคราะห์เอกสารเชิงเนื้อหาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า สมรรถนะที่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 14 สมรรถนะ เรียงลำดับจากความถี่มากไปหาน้อย ได้แก่ การมีภาวะผู้นำการบริหาร จัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศภายในสถานศึกษา การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การสื่อสารและการจูงใจ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตร การมีวิสัยทัศน์ การมีจริยธรรม การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และวิจัยระดับสถานศึกษา

2. ตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 14 สมรรถนะ (องค์ประกอบย่อย) จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น 97 ตัวบ่งชี้ เมื่อแยกรายสมรรถนะ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 ขึ้นไป และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีภาวะผู้นำ รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่า Chi-Square ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการทดสอบ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การตรวจสอบความเหมาะสมตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของสถานศึกษาต้นแบบการพัฒนา พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนและวิจัยระดับสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการมีภาวะผู้นำ แสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดี

อภาวรัตน์ ราชพัฒน์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูเพื่อคัดสรร กำหนดไว้โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 3) ตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบตามเกณฑ์ที่กำหนด เก็บข้อมูลโดยใช้แบบ มาตราวัดประเมินค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อถือ 0.967 จากกลุ่มตัวอย่างครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

จำนวน 642 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติพรรณนาและสถิติอ้างอิง โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและโปรแกรมลิสเรล มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครู มีค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเพื่อคัดสรรไว้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่เหมาะสม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือสูงกว่า 3.00 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับหรือต่ำกว่า 20%

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 34.59 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 31 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.300 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.013

3. องค์ประกอบหลัก มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่าเกณฑ์ 0.70 ทุกองค์ประกอบ องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่าเกณฑ์ 0.30 ทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้

มนัส สายเสมา (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 3) การตรวจสอบและยืนยันรูปแบบตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้บริหารและคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ จำนวน 995 คน ตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.929 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้ จากการวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้างเชิงเส้นด้วยโปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของสมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย (1) สมรรถนะส่วนบุคคล (2) สมรรถนะทางสังคม และ (3) สมรรถนะบทบาทหน้าที่ 2) ตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย (1) ตัวบ่งชี้สมรรถนะส่วนบุคคล ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ จริยธรรม และการทำงานเป็นทีม (2) ตัวบ่งชี้สมรรถนะทางสังคม ได้แก่ สภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ การวางกลยุทธ์ภาครัฐ ศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลง การควบคุมตนเอง และการให้อำนาจแก่ผู้อื่น และ (3) ตัวบ่งชี้สมรรถนะบทบาทหน้าที่ ได้แก่ ด้านความเป็นราชภัฏ ด้านความเข้าใจในองค์กร และด้านการพัฒนาท้องถิ่น 3) การตรวจสอบและยืนยันรูปแบบตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ปรับแก้แล้ว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยพิจารณาจากผลการตรวจสอบค่าสถิติ $\chi^2 = 78.34$ ค่า $p = .284$ ที่ $df = 72$ $GFI = 0.932$ $AGFI = 0.901$ $CN = 1,305.54$ $RMR = 0.257$ $SRMR = 0.0043$ ดัชนีของค่า $RMSEA = 0.081$

แอกบูลูท (Akbulut, 2010) เสนอแบบจำลองโครงสร้างตัวบ่งชี้ไอซีทีสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ตุรกี โดยการนำผลจากงานการศึกษาครั้งก่อนที่ทำการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 2,515 คน พบว่าโครงสร้างพื้นฐานไอซีทีมีตัวบ่งชี้ รวม 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ วิธีการเรียนการสอน, e-Learning, ปฏิสัมพันธ์การเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์, การเรียนรู้ชุมชน, โครงสร้างพื้นฐาน, สิทธิการเข้าใช้งาน, ความสะดวกในการใช้งาน, ความช่วยเหลือด้านเทคนิค, นโยบาย, การศึกษาพิเศษ และสุขภาพ นอกจากนี้ การศึกษา

ได้บอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งอาจนำไปสู่รูปแบบบูรณาการไอซีสำหรับสถาบันฝึกอบรมครู การศึกษาในครั้งนี้นักกลุ่มตัวอย่างคือครูฝึกสอน 255 คน เพื่อยืนยันโครงสร้างปัจจัยบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ของโครงสร้างที่ได้จากการศึกษาก่อนหน้านี้ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ลำดับที่สอง ผลการวิเคราะห์ พบว่า นโยบายของสถาบันมีผลต่อโครงสร้างพื้นฐานการศึกษาพิเศษ สุขภาพ และวิธีการเรียนการสอน โครงสร้างพื้นฐานมีผลต่อความสะดวกในการใช้งาน ความช่วยเหลือด้านเทคนิค วิธีการเรียนการสอน มีผลต่อ e Learning ปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้ชุมชน

วิธีที่ 3 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคและวิธีการระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Expert consensus) ได้แก่ เทคนิคเดลฟาย เทคนิค EDFR เทคนิค MACR การสัมภาษณ์ การระดมสมอง และการจัดกลุ่มสนทนา ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการศึกษาวิจัยที่ใช้วิธีการนี้ได้แก่

พรเทพ เมืองแมน (2546) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย ผลการวิจัย พบว่า การกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ได้ดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่มีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด จำนวน 82 ดัชนี จำแนกแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านปรัชญาและวัตถุประสงค์องค์ประกอบด้านอาจารย์ องค์ประกอบด้านนิสิตนักศึกษา องค์ประกอบด้านหลักสูตร องค์ประกอบด้านกระบวนการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านทรัพยากรสนับสนุนทางวิชาการ องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ

สุทธิรัช คนกาญจน์ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ด้วยวิธีการวิจัยแบบเดลฟาย ในขั้นต้นผลการวิจัยสามารถสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้ตัวบ่งชี้ 7 องค์ประกอบ 16 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบด้านคุณภาพ 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านความเสมอภาคในการเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการบริหารอุดมศึกษากลุ่มที่หนึ่ง 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการบริหารอุดมศึกษากลุ่มที่สอง 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านการผลิตบัณฑิตตามความต้องการของสังคม 1 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบด้านความเป็นสากล 2 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการศึกษาร่วมกับภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ตัวบ่งชี้

รณชัย บุญลือ, น้ำทิพย์ บุญลือ และทัศนัย บุญลือ (2548) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทย ซึ่งศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีกลุ่มวงปี่พาทย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทย เฉพาะกรณีดนตรีกลุ่มวงปี่พาทย์ โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ซึ่งมีการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและกำหนดองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ในเบื้องต้น องค์ประกอบของทักษะการบรรเลงดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านเตรียมการก่อนการบรรเลงดนตรีไทย ด้านกระบวนการบรรเลงดนตรีไทย และด้านผลการบรรเลงดนตรีไทย ตัวบ่งชี้คุณภาพ จำนวน 68 ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน จำนวน 406 เกณฑ์การประเมิน ขั้นตอนที่ 2 เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้คุณภาพและ

เกณฑ์การประเมิน โดยนำกรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามชนิด กึ่งปลายเปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วจึงนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของสำนวนภาษา แล้วจึงนำไป สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ จำนวน 17 คน ตอบในรอบที่ 1 แล้วนำผลมาวิเคราะห์ ทางสถิติโดยหาค่ามัธยฐาน (Median) และขอบเขตของค่าพิสัยระหว่าง 75 ผลการวิจัย พบว่า การกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ได้ตัวบ่งชี้ คุณภาพและเกณฑ์การประเมินที่มีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด จำนวน 68 ตัวบ่งชี้ 364 เกณฑ์การประเมิน จำแนกตามเครื่องดนตรีไทยกลุ่มวงปี่พาทย์ทั้ง 5 เครื่องดนตรี ดังนี้ คือ 1. เครื่องดนตรี “ปี่ใน” ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ 67 เกณฑ์การประเมิน 2. เครื่องดนตรี “ระนาดเอก” ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้ 81 เกณฑ์การประเมิน 3. เครื่องดนตรี “ระนาดทุ้ม” ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้ 79 เกณฑ์การประเมิน 4. เครื่องดนตรี “ฆ้องวงใหญ่” ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ 66 เกณฑ์การประเมิน 5. เครื่องดนตรี “ฆ้องวงเล็ก” ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้ 71 เกณฑ์การประเมิน

ผลการรณ นันทวิชิต (2549) ได้วิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว โดยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการศึกษา โดยครอบครัว เป็นขั้นตอนที่ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาโดยครอบครัว เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นได้สัมภาษณ์ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ผลการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการศึกษา โดยครอบครัว ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย และ 127 ตัวบ่งชี้ ตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว เป็นการคัดเลือกและกำหนดน้ำหนักความสำคัญของ ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว โดยการหาฉันทมติจากพหุคุณลักษณะ (Multi - Attribute Consensus Reaching : MACR) ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือก ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัวโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ โดยเลือกตัวบ่งชี้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไปได้ 4 องค์ประกอบหลัก 13 องค์ประกอบย่อย และ 116 ตัวบ่งชี้ ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดน้ำหนักความสำคัญ ของตัวบ่งชี้ โดยการหาฉันทมติจากพหุคุณลักษณะ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีฉันทมติในทุกองค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้ ตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว เป็นการประเมิน ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ที่ได้จากการหาฉันทมติจากพหุคุณลักษณะโดยผู้จัดการศึกษา โดยครอบครัว พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกองค์ประกอบหลัก มีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.62 - 4.62) ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ หลัก 13 องค์ประกอบย่อย และ 116 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) องค์ประกอบหลักด้านผู้จัดการศึกษาโดย ครอบครัว มี 2 องค์ประกอบย่อย 21 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ เหตุผลในการตัดสินใจจัดการศึกษาโดยครอบครัว 13 ตัวบ่งชี้ และลักษณะของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว 8 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบหลักด้านลักษณะ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว มี 4 องค์ประกอบย่อย 41 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนรู้ 14 ตัวบ่งชี้ หลักสูตรการจัดการศึกษาโดยครอบครัว 7 ตัวบ่งชี้ แผนการจัดการศึกษาของครอบครัว 11 ตัวบ่งชี้ การวัดและประเมินผลการจัดการศึกษาโดยครอบครัว 9 ตัวบ่งชี้ 3) องค์ประกอบหลักด้าน คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว มี 3 องค์ประกอบย่อย 23 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ คนดี 7 ตัวบ่งชี้ คนเก่ง 8 ตัวบ่งชี้ คนมีความสุข 8 ตัวบ่งชี้ 4) องค์ประกอบหลักด้าน ปัจจัยสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว มี 4 องค์ประกอบย่อย 31 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การสนับสนุน

ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว 5 ตัวบ่งชี้ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ 11 ตัวบ่งชี้ การสนับสนุนของสถานศึกษา 7 ตัวบ่งชี้ การสนับสนุนของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว 8 ตัวบ่งชี้

ไพรัช มณีโชติ (2551) การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ระยะ ระยะที่ 1 เป็นการดำเนินงานเชิงคุณภาพ มีการดำเนินการ 1 ตอน ตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้ แบ่งการดำเนินงานเป็นขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และเอกสารที่เป็นพระราชโองการ ปาฐกถา พระราชดำรัส และโครงการตามพระราชดำริ ขั้นที่ 2 กำหนดกรอบการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริ ได้ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านคุณลักษณะของครู ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน และด้านการบริหารจัดการ ขั้นที่ 3 สังเคราะห์เอกสารที่คัดเลือกมา ได้แก่ พระราชโองการ ปาฐกถา พระราชดำรัส 60 องค์ และโครงการตามพระราชดำริ 8 โครงการ ขั้นที่ 4 สร้างตัวบ่งชี้ โดยการนำประเด็นที่ได้จากการสังเคราะห์ตามกรอบการพัฒนาตัวบ่งชี้มาสร้างเป็นตัวบ่งชี้ได้ 5 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย และ 76 ตัวบ่งชี้ ระยะที่ 2 ใช้วิธีดำเนินงานในเชิงปริมาณ แบ่งการดำเนินงาน ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อประเมินความตรง ความชัดเจน และความเป็นไปได้ ในการนำไปปฏิบัติด้วยการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง โดยจะคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีค่าดัชนี ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่าตัวบ่งชี้ทุกตัวบ่งชี้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตอนที่ 3 การศึกษาระดับของผลการปฏิบัติพบว่า แต่ละตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสังกัด กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 และกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 14 สามารถปฏิบัติได้ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย และ 76 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านหลักสูตร ได้แก่ มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพภูมิสังคมของท้องถิ่น จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการสอดคล้องกับสภาพจริง จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ พัฒนาทักษะผู้เรียน จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ 3) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของครู ได้แก่ เป็นผู้มีความรู้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ เป็นตัวแบบคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ 4) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ มีความรู้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ มีคุณธรรม จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ และมีทักษะในการดำรงชีวิต จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ 5) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การมีส่วนร่วม จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ การพึ่งตนเอง จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ และการติดตามประเมินผล จำนวน 4 ตัวบ่งชี้

วุฒิชัย ธนาพงศธร, เอกธิป สุขวารี และกัลยา โอภาสเสถียร (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อกำกับติดตามการจัดการอุดมศึกษาตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษาและกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สำคัญ (Key Indicators) ในการกำกับติดตามผลการดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา และกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (ปี พ.ศ.2551-2565) โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (ปี พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับ

ที่ 10 (ปี พ.ศ. 2551-2554) แล้วนำมาสร้างตัวบ่งชี้ตามหลักการสร้างตัวบ่งชี้ และคณะผู้วิจัย ได้จัดประชุมเพื่อวิพากษ์และแสดงความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ โดยผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร รวมทั้งมีผู้แทนจาก สกอ. จำนวน 20 คน และมีผู้สนใจ รวม 250 คน ประชุมเพื่อวิพากษ์แล้วปรับปรุง และนำไปประชุมเพื่อวิพากษ์ตัวบ่งชี้อีกครั้ง โดยผู้บริหารและตัวแทนกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกลุ่มประธานอนุกรรมการหลัก 6 ชุด ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา 44 คน โดยมีการวิเคราะห์ผลการประเมินตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ดำเนินการในปัจจุบัน จากสามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยวิเคราะห์จำแนกตามกลุ่มสถาบัน 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่ม ก. วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข. สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค. สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง. สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูง และผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

ผลการศึกษาวิจัยได้ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (ปี พ.ศ.2551-2554) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ และตารางข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบตัวบ่งชี้ โดยกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล 3 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2555 ปี พ.ศ. 2560 และ ปี พ.ศ. 2565 เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของทิศทางและแนวโน้มของคุณภาพอุดมศึกษาไทย

บดินทร์ ธรรมสังวาลย์ (2553) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ การดำเนินการมี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ดำเนินการโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สังเคราะห์สร้างเป็นองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 58 ตัวบ่งชี้ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ดำเนินการโดยจัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาแนวพุทธ 9 รูป/คน พิจารณาถึงความครบถ้วน สมบูรณ์ รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ เมื่อทำการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 66 ตัวบ่งชี้ ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ดำเนินการโดยนำตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธที่ได้จากการพัฒนาไปให้ผู้ปฏิบัติจริงและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 385 รูป/คน ตรวจสอบ โดยให้ความเห็นในเรื่องของความเหมาะสมที่จะนำตัวบ่งชี้มาใช้เพื่อบ่งบอกถึงคุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธ จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธโดยภาพรวมและรายตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้เป็นตัวบ่งชี้เพื่อบอกถึงคุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธได้

ผลการวิจัยได้ตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 66 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) องค์ประกอบหลักด้านปัจจัยนำเข้า มี 4 องค์ประกอบย่อย 25 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบย่อยด้านผู้บริหาร มี 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านครูผู้สอน มี 9 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านหลักสูตร มี 3 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบย่อยด้านระบบการบริหาร มี 5 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ มี 6 องค์ประกอบย่อย 17 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบย่อยด้านการจัดการเรียนการสอน มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านการใช้สื่อและ

แหล่งเรียนรู้มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มี 1 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านการจัดสภาพแวดล้อม มี 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริม มี 3 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบย่อยด้านการมีส่วนร่วม มี 2 ตัวบ่งชี้ 3) องค์ประกอบหลักด้านผลผลิต มี 4 องค์ประกอบย่อย 24 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะทางกายของนักเรียน มี 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะทางสังคมของนักเรียน มี 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะทางจิตของนักเรียน มี 4 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะทางปัญญาของนักเรียน มี 6 ตัวบ่งชี้

อารักษ์ อินทร์พยุง (2554) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 2) ประเมินตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบฯ ที่สร้างขึ้น และ 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 การวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้ มี 2 ขั้นตอนย่อย คือ 1) การกำหนดองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยกลุ่มผู้ใช้หลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ใช้หลักสูตรในการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษานอกระบบ และด้านหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 21 คน และกลุ่มผู้ใช้หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ประกอบด้วย บุคคล 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 104 คน ข้าราชการครู 98 คน และบุคลากร กศน.ตำบล 246 คน รวมทั้งสิ้น 448 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ใช้สถิติ One Way ANOVA และการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ Scheffe' Test ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากร กศน.ตำบล ผลการวิจัย พบว่า

1. ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย 92 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) องค์ประกอบหลัก ปรัชญาและหลักการจัดการศึกษา มี 2 องค์ประกอบย่อย 17 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษา 11 ตัวบ่งชี้ และหลักการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 6 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบหลัก ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนมี 6 องค์ประกอบย่อย 23 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ทักษะในการแสวงหาความรู้และการพัฒนาตนเอง 5 ตัวบ่งชี้ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ 4 ตัวบ่งชี้ ความรู้พื้นฐานและความสามารถที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4 ตัวบ่งชี้ การประกอบอาชีพบนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ 4 ตัวบ่งชี้ การใช้ทักษะชีวิตจัดการกับปัญหาและสิ่งท้าทาย 3 ตัวบ่งชี้ และการพัฒนาสังคมและชุมชน 3 ตัวบ่งชี้ 3) องค์ประกอบหลักกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้มี 3 องค์ประกอบย่อย 33 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การวางแผนหลักสูตร 9 ตัวบ่งชี้ การนำหลักสูตรไปใช้ 22 ตัวบ่งชี้ และการประเมินหลักสูตร 2 ตัวบ่งชี้ 4) องค์ประกอบหลักปัจจัยเกื้อหนุนการจัดการศึกษา มี 6 องค์ประกอบย่อย 19 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ภาคีเครือข่าย 3 ตัวบ่งชี้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6 ตัวบ่งชี้ เทคโนโลยีและสารสนเทศ 2 ตัวบ่งชี้ การมีส่วนร่วมของชุมชน 3 ตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษา 2 ตัวบ่งชี้ และการระดมทรัพยากรเพื่อจัดการศึกษา 3 ตัวบ่งชี้

2. ผลการประเมินตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและ บุคลากร กศน. ตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากร กศน.ตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบหลัก ปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาแตกต่างกัน 3 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบหลัก ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ด้านองค์ประกอบหลักกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านองค์ประกอบหลักปัจจัยเกื้อหนุนการจัดการศึกษา โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เซอร์จี, คาราปิโตรวิช, และ แมคคาทนี (Searcy, Karapetrovic, and McCartney (2005) ได้ศึกษาการออกแบบตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน : การวิเคราะห์กรณีบริการสาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์กรณีศึกษาการออกแบบระบบของการพัฒนาตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับสาธารณูปโภคไฟฟ้า การศึกษากรณีขึ้นอยู่กับความร่วมมือกับสาธารณูปโภคไฟฟ้า และการให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญภายนอก ขั้นตอนการวิจัย มี 6 ขั้นตอน 1) การประเมินความต้องการจำเป็น 2) กระบวนการวางแผน 3) การพัฒนาร่างตัวชี้วัด 4) ทดสอบและปรับปรุงตัวชี้วัด 5) นำตัวชี้วัดไปทดลองใช้ และ 6) ทบทวนและปรับปรุงตัวชี้วัด โดยในขั้นตอนของการพัฒนาร่างตัวชี้วัดใช้กระบวนการระดมสมองของผู้เชี่ยวชาญภายในและภายนอกองค์กร จำนวน 20 คน นอกจากนี้ จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โครงการที่มีอยู่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาตัวชี้วัด การเน้นที่ระบบของตัวชี้วัดใด ๆ จะต้องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผน นั้นแสดงให้เห็นว่าเรื่องนี้อาจจะทำได้โดยการออกแบบบนพื้นฐานของวิธีการเป็นลำดับขั้น นอกจากนี้ ตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจจะมีการพัฒนาและบูรณาการกับโครงสร้างพื้นฐานทางธุรกิจและสาธารณูปโภคไฟฟ้าที่มีอยู่แม้จะอยู่ในบริษัทที่มีความแข็งแกร่งในความรับผิดชอบขององค์กร

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้มีวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ 3 วิธี ได้แก่ การพัฒนาตัวบ่งชี้โดย 1) ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ 2) ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และ 3) ใช้เทคนิคและวิธีการระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เช่น เทคนิคเดลฟาย เทคนิค EDJR เทคนิคอภิปรายกลุ่มแบบ MACR การสัมภาษณ์ การระดมสมอง และการจัดกลุ่มสนทนา สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบ MACR หรือการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) ซึ่งมีข้อดี คือ ทำให้สามารถได้ข้อสรุปที่มีคุณภาพจากการได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะหลากหลายของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การตัดสินใจที่ได้มาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือ ครอบคลุม และสามารถนำไปใช้ได้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย

พัฒนา ส่วงลือ (2538) ดำเนินการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลและมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย พัฒนาแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย และวิเคราะห์ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำนวน

ตามโครงสร้าง ขนาดของสภามหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัยด้วย โดยวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การศึกษาตัวบ่งชี้และมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย โดยใช้เทคนิค BET (Behavioral Event Technique) ของ เซทและคณะ ซึ่งได้นำวิธีการ 5 ขั้นตอน ของเทคนิค CIT มาใช้ในการเก็บข้อมูล การพัฒนาแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย โดยใช้กรอบตัวบ่งชี้ประสิทธิผลที่ได้จากการศึกษา และการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรคือ กรรมการสภามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 587 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย มี 71 ประการ จำแนกเป็นมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยได้ 8 มิติ คือ 1) มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 9 ประการ 2) มิติเชิงการศึกษาข้อมูล ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 7 ประการ 3) มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 8 ประการ 4) มิติเชิงการมีส่วนร่วม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 10 ประการ 5) มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 8 ประการ 6) มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 12 ประการ 7) มิติเชิงการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 10 ประการ และ 8) มิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 8 ประการ แบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยมีคุณภาพด้านความเที่ยงชนิดความคงที่ภายในสูง และมีความตรงตามเนื้อหา ข้อกระทงในทุกมิติประสิทธิผล มีสหสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก สภามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทุกแห่ง มีประสิทธิผลสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มีอยู่ 9 แห่ง ที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (Tso) ส่วนอีก 12 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย สภาแบบไตรภาคี สภาแบบผู้บริหาร และสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ในมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มิติเชิงการติดตามและประเมินผล และมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์แตกต่างกัน ส่วนมิติอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนขนาดของสภามหาวิทยาลัย สภาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีประสิทธิผลแตกต่างกันในมิติเชิงการศึกษาข้อมูล การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการกำหนดกลยุทธ์ ส่วนมิติอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาคะแนนมาตรฐานที่สภาขนาดเล็ก มีประสิทธิผลสูงกว่าสภาขนาดกลางและขนาดใหญ่ในทุกมิติ สำหรับสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการกับไม่เป็นส่วนราชการมีประสิทธิผลแตกต่างกันในเกือบทุกมิติ ยกเว้นมิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาคะแนนมาตรฐานที่สภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะไม่เป็นส่วนราชการ มีประสิทธิผลสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการในทุกมิติประสิทธิผล

ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา (2552) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย และตรวจสอบความเหมาะสมของต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเดิม 2 สถาบัน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เพิ่งเปลี่ยนสภาพ 5 สถาบันมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 สถาบัน โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ของสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานสภามหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย สัมภาษณ์นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิด้าน

อุดมศึกษา จำนวน 30 คน และแบบสอบถามสำนักงานสภามหาวิทยาลัยที่พึงประสงค์สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย โดยถามความคิดเห็นจากบุคลากรในมหาวิทยาลัย จำนวน 540 คน และแบบสอบถามสภาพของสภามหาวิทยาลัย และสำนักงานสภามหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เก็บข้อมูลจากสภามหาวิทยาลัยในต่างประเทศ 4 สถาบัน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปเป็นต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยมี 1 แบบ นำเสนอ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. จุดมุ่งหมายในการจัดตั้งสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มี 3 ข้อ 1) รองรับและสนับสนุนภารกิจของสภามหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ 2) เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศของสภามหาวิทยาลัยและให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 3) ประสานงานติดตามและเชื่อมโยงนโยบายของสภามหาวิทยาลัยสู่มหาวิทยาลัยและประชาคม และจากมหาวิทยาลัยสู่สภามหาวิทยาลัย 2. โครงสร้างการบริหาร มี 3 ข้อคือ 1) เป็นหน่วยงานอิสระภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัย โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย (เลขานุการสภามหาวิทยาลัย) ทำงานภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัย และหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัยทำงานภายใต้การกำกับของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย 2) สถานภาพของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานอิสระ ภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัยโดยไม่เทียบสภาพกับหน่วยงานใด 3) เลขานุการสภามหาวิทยาลัยควรเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย 3. ภารกิจ รับผิดชอบ โดยสรุปคือ 1) การประชุมสภามหาวิทยาลัย 2) การติดตามการปฏิบัติตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย 3) เลขานุการคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง 4) รวบรวมจัดทำสืบค้นข้อมูลและวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลสารสนเทศประกอบการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย 5) ประสานงานรวบรวมข้อมูลในการประเมินผลการปฏิบัติของมหาวิทยาลัยและผู้บริหาร 6) ภายในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยไม่มีการจัดแบ่งออกเป็นงาน 4. อัตรากำลัง 1) ควรมีบุคลากร 3-5 คน และควรเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 2) คุณลักษณะของบุคลากรและผู้บริหารควรมี 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 คุณลักษณะสมรรถนะทั่วไปของข้าราชการ/พนักงานยุคใหม่ โดยเน้นคุณลักษณะด้านการประสานงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ ระดับที่ 2 คุณลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน คือความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุป และประเมินผล ระดับที่ 3 คุณลักษณะในการวิเคราะห์ วิจัย คิดสร้างสรรค์ พัฒนาระบบการทำงาน 5. ทรัพยากร 1) งบประมาณได้รับการสนับสนุนตามภารกิจพื้นฐานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและเน้นด้านการพัฒนาบุคลากร การประชาสัมพันธ์ การจัดทำฐานข้อมูล การประเมินสภามหาวิทยาลัย 2) เทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจคือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบการประชุมทางไกล การประชุมอัตโนมัติ เว็บไซต์ 3) พื้นที่ควรมีอย่างน้อย 120 ตารางเมตร 6. การบริหารจัดการควรมีหลักการบริหารงานสมัยใหม่ร่วมกับหลักพระพุทธศาสนาและหลักการ PDCA 7. แนวทางการพัฒนาสำนักงานสภามหาวิทยาลัย 1) การสร้างเครือข่ายการทำงาน 2) พัฒนาระบบฐานข้อมูล 3) พัฒนาบุคลากร 4) ประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง 5) พัฒนาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ 6) วางแผนวิเคราะห์การวิจัย 7) วางแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการทำงานเชิงรุก

ถนัด บุญชัย (2559) ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง รูปแบบที่เหมาะสมในการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเน้นส่วนขยายของคุณลักษณะและองค์ประกอบของรูปแบบการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม โดยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย 2) องค์ประกอบและวิธีการได้มา

ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย 3) ปัจจัยเกื้อหนุนการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย 4) การดำเนินงานกิจการสภามหาวิทยาลัย 5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาสมรรถนะกรรมการสภามหาวิทยาลัย และ 6) การประเมินสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์ โดยการใช้ ส่วนผสมของแนวคิดการปรับแต่งความสมดุล (Alignment Model) ผสมกับ CIPP Model ผลการสังเคราะห์พบว่า 1) การนำโครงสร้างขององค์ประกอบของรูปแบบนี้สู่ภาคปฏิบัติจำเป็นต้องอาศัยกลไกขับเคลื่อนในการดำเนินการที่แฝงด้วยกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยออกแบบมาจากการใช้ส่วนผสมของแนวคิด การมีส่วนร่วมที่พึงพิงฐานอำนาจทางกฎหมาย บารมีทางวิชาการ และความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจนกลายเป็นคุณลักษณะเด่นของรูปแบบนี้ ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยราชภัฏจึงจำเป็นต้องประยุกต์ใช้แนวคิดการปรับแต่งความสมดุลในภาพรวมเป็นกลยุทธ์สำคัญภายใต้ นโยบายของรัฐและทิศทางของการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ส่วนขยายขององค์ประกอบเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ การกำกับดูแลมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมจำเป็นต้องทำเป็นระบบ และใช้กลไกที่พัฒนาขึ้นจากผลการวิจัย อันจะส่งผลให้การกำกับดูแลมหาวิทยาลัยมีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล มีขั้นตอนการใช้ทรัพยากร (เวลา คน เครื่องมือ และสถานที่) อย่างประหยัด คุ่มค่า มีความคล่องตัว เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกับฝ่ายบริหารได้อย่างเข้มแข็ง โดยไม่มีการแทรกแซง เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ตามระบบคุณธรรม จริยธรรม โปร่งใส มีธรรมาภิบาล และตรวจสอบได้ และ 3) เทคนิควิทยาการที่ประยุกต์แนวคิดการปรับแต่งความสมดุล ผสมกับ CIPP Model ในบริบทของความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏของสภามหาวิทยาลัยมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้มากที่สุดในการเป็นกลไกเชิงนามธรรมที่จะทำการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกด้านและทุกองค์ประกอบตามคุณลักษณะเด่นของรูปแบบนี้ โดยสามารถประเมินประสิทธิภาพภายนอกและประสิทธิภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามแนวคิดของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2553) ได้จัดทำรายงานการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย ประจำปี พ.ศ.2553 โดยพิจารณาเลือกประเด็นจากอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และกำหนดรูปแบบการประเมินโดยระเบียบวิธีการประเมินตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ค่าน้ำหนัก และผลลัพธ์ต่อมหาวิทยาลัย กำหนดวิธีการประเมินโดยระบุแหล่งข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ระยะเวลาและผู้รับผิดชอบ และดำเนินการตามประเด็นที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินการ และกำหนดแนวทางในการดำเนินงานปีต่อไป โดยผลการประเมินความสำเร็จอยู่ระดับ 5 และดำเนินการได้สำเร็จครบถ้วนตามตัวชี้วัด ส่วนผลการประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ด้านการปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และด้านการประชุมของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย สรุปผลการประเมินได้ว่า 1) กรรมการสภามหาวิทยาลัยปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ทั้งในด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย การปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และการประชุมของสภามหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก โดยมีการปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากที่สุด และการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก 2) ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ด้านการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ ด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และด้านการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสามด้าน 3) ด้านการปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการปฏิบัติงานตามหลักมุ่งฉันทามติเป็นอันดับสูงสุด และมีการปฏิบัติงานตาม

หลักประสิทธิภาพเป็นอันดับสุดท้าย 4) การประชุมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการให้ความสำคัญต่อการรักษาความลับ และการไม่นำข้อมูลภายในไปเผยแพร่ หรือเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตนเป็นอันดับสูงสุด และการเตรียมข้อมูลเพิ่มเพื่อซักถามและให้คำแนะนำ รวมทั้งอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ เป็นอันดับสุดท้าย

สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559) ได้จัดทำรายงานการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิดล (ประเมินตนเอง) ประจำปี พ.ศ.2559 โดยยึดตามอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.2550 การประเมินดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้มีความสอดคล้องกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ 2) สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบผลการปฏิบัติงาน ปัญหา และอุปสรรค 3) นำข้อเสนอแนะไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารงานยิ่งขึ้น โดยเกณฑ์ให้คะแนน 5 ระดับความคิดเห็น คือ 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด และมีข้อคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ข้อเสนอแนะ โดยความคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัยมหิดล ได้คะแนนภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากคะแนนเต็ม 5 ได้คะแนนเฉลี่ย 4.25 (S.D.= 0.51) เพิ่มขึ้น 0.33 จาก คะแนนเฉลี่ย 3.92 (S.D.=0.56) ในปี 2558 สรุปคะแนนเฉลี่ยการประเมินฯ ใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) กระบวนการทำงานของสภามหาวิทยาลัย 4.20 (S.D. =0.71) 2) การประชุมสภามหาวิทยาลัย 4.49 (S.D.=0.32) และ 3) ผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย 4.11 (S.D.=0.60) โดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมินฯ ปี 2558 พบคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทุกกลุ่ม และจากการประเมินในสามประเด็นหลักคะแนนสูงสุดใน 3 ประเด็นหลัก คะแนนสูงสุดใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. สภามหาวิทยาลัยมีองค์ประกอบที่เหมาะสมและทำงานอย่างเกื้อกูลกันกับมหาวิทยาลัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีความเชี่ยวชาญหลากหลาย (4.74 S.D. = 0.52) 2. คณะกรรมการสภาฯ มีอิสระในการให้ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมาย (4.63 S.D.=0.62) 3. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและอนุมัติข้อบังคับ/ประกาศมหาวิทยาลัยที่เป็นไปด้วยความเป็นธรรม สร้างขวัญ กำลังใจ และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประโยชน์และความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย (4.29 S.D. = 0.61) ส่วนคะแนนต่ำสุดใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. กลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบาย ข้อเสนอแนะและมติที่ประชุม (3.89 S.D.=0.93) 2. กรรมการมีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่เป็นอย่างดี และได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนในการให้ข้อคิดเห็นหรือการตัดสินใจ แต่ลวาระมีข้อมูลประกอบเพียงพอต่อการพิจารณา (4.37 S.D. = 0.56) 3. ด้านทรัพยากรบุคคล สภามหาวิทยาลัยวางแผนนโยบายหลักเกณฑ์ และกำหนดกลไกการสรรหาทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพเข้ามาบริหารงานของมหาวิทยาลัย (3.96 S.D. = 0.71)

ปณิตตรา นราภิรมย์ขวัญ และมุสตี บุญหนุน (2557) ได้จัดทำรายงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนารูปแบบการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ถือเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากร ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และบุคลากรของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 4 แห่ง และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ประกอบด้วย สภามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ สภามหาวิทยาลัยบูรพา สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์เอกสาร แบบประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัยของแต่ละมหาวิทยาลัย และนำข้อมูลที่ได้นำกำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์ที่คณะผู้วิจัย

สร้างขึ้นเอง ผลการศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา สรุปลำดับนี้ 1) รูปแบบที่ต้องระบุเป็นเกณฑ์กำหนดค่าตามการประเมิน พบว่า ด้านบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ด้านการประชุมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย และด้านการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย มีหัวข้อการประเมินรวมจำนวน 29 ข้อ 2) รูปแบบที่ควรระบุเป็นเกณฑ์กำหนดค่าตามการประเมิน พบว่า ด้านการประชุมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย และด้านการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย มีหัวข้อการประเมินรวม จำนวน 7 ข้อ

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยนเรศวร (2553) ได้จัดทำรายงานการประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ประจำปี 2553 เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของสภาสถาบันตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2533 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (พ.ศ.2554 – 2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ตามการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัย เพื่อสะท้อนการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในการปฏิบัติหน้าที่และภาพลักษณ์ของตนของกรรมการสภามหาวิทยาลัย และสะท้อนการรับรู้ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย (ประชาคมของมหาวิทยาลัย) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและปฏิบัติตนของกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวร โดยทำแบบประเมินค่า (Rating scale) ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวร 15 ฉบับ และเก็บรวบรวมแบบประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวร 236 ฉบับ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการประเมินตนเองของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติงานตามการประเมินตนเองของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวรอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และการศึกษาการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติงานตามการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยนเรศวรอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2556) แนวคิดเรื่องบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย (เกษม วัฒนชัย, 2553) แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554) (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2556) สุชาติ กิระนันท์ (2556) สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2533) สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559) สภามหาวิทยาลัยนเรศวร (2554) สภามหาวิทยาลัยบูรพา (2553) สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2557) แนวคิดสิ่งทีกรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ของ ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, 1995) จอห์น คาร์เวอร์ (John Carver, 2015) และ โชฟิลด์ (Schofield, 2009) ทำให้ได้ร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่สามารถจำแนกเป็น 3 มิติ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ รายละเอียดดังตารางที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านล่างนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

มิติ	ตัวชี้วัด														
	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ (2547)	วิจารย์ พานิช (2556)	วิจิตร ศรีสัจจา (2554)	กิตติชัย วัฒนานิกธ (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	เป็ร็อง กิจรัตน์ภร (2553)	สมหวัง พิธิยานวฒน์ (2556)	สาขา กิระนนทน (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดสิต (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิตล (2559)	สภามหาวิทยาลัยนเรศวร (2554)	สภามหาวิทยาลัยรพ (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (1995)	จักรพันธ์ อภิณภร (2016)	ไพฑล (2009)
มิติด้านการกำหนดนโยบาย															
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	✓				✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง		✓	✓						✓	✓	✓	✓	✓		
3. สภามหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย					✓										✓
4. สภามหาวิทยาลัยมีภาวะผู้นำในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย		✓			✓	✓								✓	
5. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย		✓							✓	✓	✓	✓	✓		
6. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน					✓				✓			✓			
7. สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมายความก้าวหน้า				✓										✓	✓
8. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	✓	✓											✓		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	ตัวชี้วัด															
	พระราชกฤษฎีกาตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏ (2547)	วิจารณ์ พานิช (2556)	วิจิตร ศรีสุวาน (2554)	กิตติชัย วัฒนวงษินทร (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	เป็รื่อง กิจรัตน์ภร (2553)	สมหวัง พิธิยานววัฒน์ (2556)	สชาติา กิระนันทน์ (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559)	สภามหาวิทยาลัยเกษตร (2554)	สภามหาวิทยาลัยเทพ (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2553)	บริหารด ที.อินแกรม (1995)	จอห์น คาร์เวอ์ (2016)	โตฟิลด์ (2009)
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)																
9. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต																✓
10. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	✓															✓
11. สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	✓	✓		✓											✓	
12. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร	✓														✓	✓
13. สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด						✓		✓							✓	
มิติด้านอำนาจหน้าที่																
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร ตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	✓									✓	✓	✓	✓	✓		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

<div style="text-align: center;">มิต</div> <div style="text-align: center;">ตัวชี้วัด</div>	พระราชนัดดมหวิทยาลัยราชภัฏ (2547)	วิจารณ์ พานิช (2556)	วิจิตร ศรีสุวาน (2554)	กิตติชัย วัฒนวินิจกร (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	เนรีอง กิจรัตน์ภร (2553)	สมหญิง พิธิยานวรัตน์ (2556)	สชาติ ธีระนันท์ (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559)	สภามหาวิทยาลัยเกษตร (2554)	สภามหาวิทยาลัยเทพา (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง (1995)	จกนัน คาร์เวอร์ (2016)	โศพิไลต์ (2009)
มิตด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)															
15. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	✓								✓	✓	✓	✓	✓		
16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้งการรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาคตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็นและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	✓								✓	✓	✓	✓	✓		
17. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	✓								✓	✓	✓	✓	✓	✓	
18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษโดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใสและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	✓								✓	✓	✓	✓	✓		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิต	ตัวชี้วัด	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ (2547)	วิจารณ์ พานิช (2556)	วิจิตร ศรีสุวาน (2554)	กิตติศักดิ์ วัฒนภิรมย์ (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	เกรียง กิจรัตน์ภร (2553)	สมหวัง พิธิยานวรัตน์ (2556)	สพดล กิระนันท์พน (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559)	สภามหาวิทยาลัยเกษตร (2554)	สภามหาวิทยาลัยเกษตร (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
มิตด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)															
19. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	✓									✓					
20. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุ	✓									✓	✓	✓	✓	✓	
21. สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	✓									✓	✓	✓	✓	✓	
22. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้	✓									✓	✓	✓	✓	✓	
23. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจ	✓									✓	✓	✓	✓	✓	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

<p>มิต</p> <p>ตัวชี้วัด</p>	พระราชมงคลธัญชังราชภัฏ (2547)	วิจิตร ตรีสุภัท (2556)	วิจิตร ตรีสุภัท (2554)	กิตติชัย วัฒนานันท์ (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	แปริทอง กิจรัตน์ภร (2553)	สมหญิง พิทยานันท์ (2556)	สชาติ กิระนันท์ (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559)	สภามหาวิทยาลัยเกษตร (2554)	สภามหาวิทยาลัยเทพา (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง (1995)	จอห์น คาร์เวอร์ (2016)	โทพีโลต์ (2009)
มิตด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)															
<p>23. (ต่อ) อย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดย พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และประโยชน์ ในการพัฒนามหาวิทยาลัย</p>															
<p>24. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอและอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์</p>	✓								✓	✓	✓	✓	✓		
<p>25. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการร่วมกันกับสถาบันอื่น</p>	✓								✓	✓	✓	✓	✓		
<p>26. สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p>	✓								✓	✓	✓	✓	✓		
มิตด้านการกำกับติดตาม															
<p>27. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน</p>				✓	✓	✓								✓	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	ตัวชี้วัด	พระราชนิพนธ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2547)	วิจารณ์ พานิช (2556)	วิจิตร ศรีสุวาน (2554)	กิตติชัย วัฒนานิก (2554)	เกษม วัฒนชัย (2553)	มิ่งเมือง กิ่งรัตน์กร (2553)	สมหญิง พิทยณวัฒน์ (2556)	สทศดา ภรณ์บงษ์ (2556)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนเดสิต (2533)	สภามหาวิทยาลัยมหิดล (2559)	สภามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (2554)	สภามหาวิทยาลัยเบรท (2553)	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (2553)	วิฑูรย์ วัฒนธรรม (1995)	จันทน์ ศาร์เวณี (2016)	โศฬิต (2009)	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)																		
27. (ต่อ) ที่บรรลุดัชนีประสงค์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย																		
28. สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ	✓					✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
29. สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	✓					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
30. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
31. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงาน อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุดัชนีประสงค์ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
32. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย			✓	✓											✓			

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งออกเป็น
เป็น 4 ขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

การศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยดำเนินการโดยศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาตัวบ่งชี้ องค์ประกอบของตัวบ่งชี้ แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ภารกิจของสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ของจอห์นสโตน (Johnstone, 1981), (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551) และ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) แนวคิดสิ่งที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย 12 ประการ ของ ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, 1995) แนวคิดเรื่องบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย (เกษม วัฒนชัย, 2553) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2556) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554) และ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2556) มาศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ทำให้ได้รายละเอียดสำหรับกำหนดกรอบประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยเสนอร่างตัวบ่งชี้ที่ใช้สำหรับเป็นกรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏใน 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านการกำหนดนโยบาย มิติด้านอำนาจหน้าที่ และมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ที่ได้พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 38 แห่งทั่วประเทศได้ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ในประเด็นของ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 กลุ่มเป้าหมาย

การตรวจสอบโดยการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้ กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภามหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ได้แก่ มหาวิทยาลัยกลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 6 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 12 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคกลาง จำนวน 9 แห่ง และ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ จำนวน 5 แห่ง รวม 38 แห่ง แห่งละ 6 คน ประกอบด้วยอธิการบดี รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 228 คน

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ได้แก่ แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เกี่ยวกับความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน ของตัวบ่งชี้แต่ละมิติ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำเครื่องหมายที่กำหนดลงในช่องคะแนนของตารางการประเมินของแต่ละรายการของตัวบ่งชี้

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยก่อนการนำไปใช้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจัดส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน ด้านการบริหาร การอุดมศึกษา จำนวน 2 คน และด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของเครื่องมือโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสม สอดคล้อง (IOC : (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยของระดับความเหมาะสม สอดคล้องอยู่ที่คะแนน 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ในการประเมิน ที่พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 - 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ ในข้อคำถามดังกล่าวมีความเหมาะสม สอดคล้องกันสูง ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553, น. 248)

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พร้อมแบบสอบถามเพื่อประเมินตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ นำส่งให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ จำนวน 38 แห่ง แบบสอบถาม จำนวน 228 ชุด โดยแนบซองจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อการตอบกลับ เมื่อถึงกำหนดการส่งกลับ ใช้ระบบการแจ้งเตือนและติดตามการส่งกลับโดยการติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์ และช่องทางการสื่อสารผ่านอิเล็กทรอนิกส์เมลล์ ทำให้ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 185 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยในระดับของความเหมาะสมคือ คะแนนค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลมากกว่าหรือเท่ากับ 3.51 ถือว่าใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น.117) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต้องไม่เกิน 1.00 ซึ่งถือว่ามีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.100) ทั้งในด้านของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้ และมีรายละเอียดการแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching)

ผู้วิจัยนำเสนอร่างตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งได้พัฒนาปรับปรุงจากผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัย จำนวน 38 แห่ง ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็น ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) ด้วยการจัดประชุมอภิปรายกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอข้อเสนอนะต่าง ๆ ระหว่างกัน ในการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนเชิงลึกในข้อประเด็นต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดในขั้นตอนนี้ ดังรายการต่อไปนี้

2.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) มีกลุ่มเป้าหมายสำคัญ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

2.2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา / ด้านการจัดการศึกษา จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา สาขาการอุดมศึกษา หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือเป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

2.2.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการวัดประเมินผล จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับด้านการวิจัยและประเมินผล และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านสภามหาวิทยาลัย จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในข้อประเด็น ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เกี่ยวกับความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และ

ความชัดเจน ลักษณะเป็นแบบกำหนดรายละเอียดของแต่ละตัวบ่งชี้ ให้ผู้เชี่ยวชาญเขียนคะแนนการประเมินลงในช่องตามที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการ

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form)

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในขั้นตอนของการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR มีรายละเอียดของการดำเนินการ ดังนี้

2.2.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์และเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อการเข้าร่วมประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติโดยผู้เชี่ยวชาญ (MACR) พร้อมแนบเอกสาร การนำเสนอการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เอกสารประกอบการอภิปราย และแบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญทุกคน

2.2.3.2 จัดการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) จำนวน 2 รอบ ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรกิจ อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในการดำเนินการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นสำหรับการประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของตัวบ่งชี้ และการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและอภิปรายข้อดี ข้อจำกัด และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

2.2.3.3 ระหว่างการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงเนื้อหาสาระต่าง ๆ จากการประชุม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2.3.4 ผู้เชี่ยวชาญร่วมตัดสินความสำคัญและความจำเป็นของรายการที่กำหนดตามการรับรู้ของตนเอง (รอบที่ 1)

2.2.3.5 ผู้เชี่ยวชาญเขียนคะแนนลงในช่องสี่เหลี่ยมตามเอกสารของการประเมินรอบที่ 1 ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการ และจะต้องมีรายการใดรายการหนึ่งได้รับการประเมินให้มีความคะแนนเต็ม 100 ส่วนรายการอื่น ๆ สามารถประเมินค่าได้ตั้งแต่ช่วง 0-100 คะแนน

2.2.3.6 นำคะแนนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและพิสัยของคะแนนแต่ละรายการ

2.2.3.7 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เชี่ยวชาญ โดยแสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยและพิสัย

2.2.3.8 หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้เห็นผลการวิเคราะห์แล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ร่วมกันอภิปรายแสดงเหตุผลที่ตนเองประเมิน

2.2.3.9 ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนยืนยันการประเมิน (รอบที่ 2) โดยพิจารณาการประเมินตัดสินความจำเป็นของรายการที่ประเมินอีกครั้ง ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงคะแนนจากเดิมก็ได้

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในขั้นตอนของการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการใช้การประจุมอภิปรายแบบพหุลักษณะ เพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท (ผดุงชัย ภูพัฒน์, 2548)

2.2.4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยการใช้สถิติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ย
- 2) ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด
- 3) ค่าพิสัย (Range)

2.2.4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสร้างข้อสรุป

เกณฑ์การแปลความหมายในการพิจารณาความสอดคล้องของรายการ ที่ประเมิน รายการที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามี ความสอดคล้องกันอย่างแท้จริง พิจารณาจาก

- 1) มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 80 ขึ้นไป
- 2) มีค่าพิสัยไม่กว้างเกิน ช่วงคะแนนควรอยู่ระหว่าง 1 - 60 (ค่าคะแนน สูงสุดมีคะแนนไม่เกิน 60 คะแนน)
- 3) ไม่มีค่าประเมินสุดโต่ง (The outlier ratings) การถือว่าเป็นค่าสุดโต่ง พิจารณาจากการแจกแจงความถี่ด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้
 - (1) ค่าช่วงห่างของคะแนนความถี่สะสมของชั้นที่อยู่ติดกันต้องไม่เกิน 20
 - (2) ความถี่สะสมในค่าคะแนนตั้งแต่ 85 ขึ้นไป มีค่า 90% ขึ้นไป

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประเมินตรวจสอบการพัฒนาตัวบ่งชี้ การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จาก การประจุมอภิปรายแบบพหุลักษณะ เพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR มาปรับปรุงแก้ไขตัวบ่งชี้ การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีความสมบูรณ์และ เหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงตัวบ่งชี้ในครั้งนี้

จากผลการวิเคราะห์และปรับปรุงข้อมูลการวิจัยในขั้นตอนของการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้ การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการใช้การประจุมอภิปราย แบบพหุลักษณะ เพื่อหาฉันทามติด้วยเทคนิค MACR นี้ ทำให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการ ประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มิติ ด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ มิติด้าน การกำกับติดตาม จำนวน 10 ตัวบ่งชี้

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาคู่มือการประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้มาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผล การปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนำคู่มือมาตรวจสอบความเหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่

3.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา / ด้านการจัดการศึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา สาขาการอุดมศึกษา หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและการวัดประเมินผล จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับด้านการวิจัยและประเมินผล และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.2 เครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็น/ประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เกี่ยวกับความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน ลักษณะเป็นแบบกำหนดรายละเอียดของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเขียนเครื่องหมายประเมินลงในช่องตามที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการ

ตอนที่ 3 ถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือและการอธิบายรายละเอียดตามตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถึงผู้ทรงคุณวุฒิและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง จำนวน 3 คน และใช้บริการการจัดส่งและการตอบกลับทางไปรษณีย์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 คน ได้รับแบบประเมินกลับมาครบถ้วนทั้ง 5 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.98)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบคุณภาพคู่มือของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน มีระดับคะแนนความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม ทั้งด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา และความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ ที่ระดับความเหมาะสมมาก

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยเลือกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสถานที่สำหรับใช้ประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการดังนี้

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มประเมิน ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 21 คน จำแนกเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร จำนวน 4 คน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ จำนวน 4 คน ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน 1 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย

- 1) คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2) แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ลักษณะ

ของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยก่อนการนำไปใช้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน ด้านการบริหารอุดมศึกษา จำนวน 2 คน และด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของเครื่องมือโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้อง (IOC : (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยของระดับความเหมาะสม สอดคล้องอยู่ที่คะแนน 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในการประเมินที่พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 – 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นว่า ในข้อคำถามดังกล่าวมีความเหมาะสม สอดคล้องกันสูง ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังศณา สายยศ, 2553, น.248)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการใช้และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนพฤศจิกายน

พ.ศ.2560

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.98)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ของจอห์นสโตน (Johnstone, 1981), (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551) และ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) แนวคิดสิ่งทีกรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย 12 ประการ ของ ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, 1994) แนวคิดเรื่องบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย (เกษม วัฒนชัย, 2553) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2556) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554) และ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2556) ทำให้ได้ร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่สามารถจำแนกเป็น 3 มิติ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่	ตัวบ่งชี้
มิติด้านการกำหนดนโยบาย	
1	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
2	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้
3	สภามหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย
4	สภามหาวิทยาลัยมีภาวะผู้นำในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย
5	สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย
6	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน
7	สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมายความก้าวหน้า
8	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล
9	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
10	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
11	สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
12	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร
13	สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
มิติด้านอำนาจหน้าที่	
14	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ ให้อภัยโทษ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ
15	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ
16	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้งการรวมการยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้
17	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
18	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษโดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
19	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
20	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์
21	สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย
22	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้
23	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ จากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย
24	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์
25	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจกรรมร่วมกันกับสถาบันอื่น
26	สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ
มิติด้านการกำกับติดตาม	
27	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้
28	สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ
29	สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน
30	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ
31	สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย
32	สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย
33	สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน
34	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยืดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
35	สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้
36	กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
37	สภามหาวิทยาลัยกำหนดความสัมพันธ์ในการกำกับติดตามกับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย
38	สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างพอดี ไม่ตึงเกินไปและไม่หลวมเกินไป
39	สภามหาวิทยาลัยดำเนินการกำกับติดตามโดยใช้หลักมุ่งเน้นฉันทามติในการหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง
40	สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎกติกา และความล้มเหลว ในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยมตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

จากผลสังเคราะห์ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลแนวคิดที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อของมหาวิทยาลัย 12 ประการ บทบาทกรรมการสภามหาวิทยาลัยของอุดมศึกษาไทย บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย บทบาทกรรมการสภามหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ทำให้ได้ร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏของงานวิจัยนี้ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็นมิติ 3 ด้าน ได้แก่ มิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านการกำกับดูแล จำนวน 14 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัย

ผลจากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาพรวม โดยศึกษาจากความคิดเห็นของอธิการบดี รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนคณาจารย์ เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยพิจารณาในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน

(n = 185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย									
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	4.12	0.63	4.11	0.71	4.20	0.73	4.24	0.69	เหมาะสมมาก
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	4.38	0.73	4.05	0.87	4.16	0.78	4.19	0.79	เหมาะสมมาก
3. สภามหาวิทยาลัย มีความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย	3.22	0.63	3.17	0.66	3.16	0.78	3.18	0.69	เหมาะสมปานกลาง
4. สภามหาวิทยาลัย มีภาวะผู้นำในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย	3.21	0.70	3.20	0.89	3.15	0.80	3.18	0.79	เหมาะสมปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)									
5. สภามหาวิทยาลัย ประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วม	4.00	0.75	3.95	0.47	3.93	0.71	3.96	0.63	เหมาะสมมาก
6. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างสม่ำเสมอ	3.96	0.88	3.75	0.82	3.82	0.77	3.84	0.82	เหมาะสมมาก
7. สภามหาวิทยาลัย มีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมาย ความก้าวหน้า	3.89	0.85	3.56	0.81	3.84	0.76	3.76	0.80	เหมาะสมมาก
8. สภามหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมาย เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	4.36	0.65	4.00	0.69	4.20	0.67	4.18	0.67	เหมาะสมมาก
9. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.09	0.72	3.91	0.70	3.96	0.69	3.98	0.70	เหมาะสมมาก
10. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.15	0.73	3.80	0.87	3.93	0.76	3.96	0.78	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(ก = 185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)									
11. สภามหาวิทยาลัย มีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	4.78	0.41	4.75	0.48	4.75	0.44	4.76	0.44	เหมาะสมมากที่สุด
12. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับนิยามความมุ่งมั่นขององค์กร	3.64	0.86	3.69	0.82	3.80	0.73	3.71	0.80	เหมาะสมมาก
13. สภามหาวิทยาลัย รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	4.20	0.73	3.87	0.79	3.93	0.87	4.00	0.79	เหมาะสมมาก
มิติด้านอำนาจหน้าที่									
14. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติให้บริษัทรักษาพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	4.05	0.69	3.84	0.71	3.98	0.81	3.95	0.73	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)									
15. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	4.56	0.57	4.35	0.75	4.40	0.59	4.43	0.63	เหมาะสมมาก
16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้งการรวม การยุบเลิกและการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.27	0.70	4.16	0.83	4.16	0.97	4.19	0.81	เหมาะสมมาก
17. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตร การศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	3.98	0.73	3.87	0.68	3.84	0.80	3.89	0.64	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n =185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)									
18. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3.93	0.82	3.75	0.74	3.80	0.86	3.82	0.80	เหมาะสมมาก
19. สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุกชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3.73	0.63	3.33	0.54	3.55	0.74	3.60	0.59	เหมาะสมมาก
20. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.51	0.57	4.44	0.60	4.42	0.60	4.45	0.59	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n =185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)									
21. สภามหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหาร มหาวิทยาลัยด้วยความ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	4.62	0.56	4.49	0.63	4.53	0.60	4.54	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
22. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาค่าเงินการ เกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลของมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรมและ ตรวจสอบได้	4.22	0.78	4.13	0.79	4.09	0.75	4.14	0.77	เหมาะสมมาก
23. สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ บุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอ ความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใดหรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติอย่างหนึ่ง อย่างใด อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภา มหาวิทยาลัยโดยพิจารณา อย่างละเอียดรอบคอบ จากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและ ประโยชน์ในการพัฒนา มหาวิทยาลัย	4.40	0.80	4.42	0.78	4.35	0.79	4.39	0.79	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)									
24. สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.45	0.69	4.38	0.74	4.36	0.67	4.38	0.69	เหมาะสมมาก
25. สถานมหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจกรรมร่วมกับสถาบันอื่น	4.31	0.74	4.15	0.84	4.20	0.75	4.22	0.77	เหมาะสมมาก
26. สถานมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ	3.13	0.69	3.26	0.65	3.19	0.67	3.19	0.68	เหมาะสมปานกลาง
มิติด้านการกำกับติดตาม									
27. สถานมหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.38	0.73	4.11	0.85	4.22	0.73	4.23	0.77	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน	
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)										
27.(ต่อ) เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย										
28. สภามหาวิทยาลัย กำกับติดตามการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยเป็นประจำ	3.99	0.89	3.75	0.88	3.91	0.84	3.88	0.87	เหมาะสมมาก	
29. สภามหาวิทยาลัย ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	4.16	0.85	3.98	0.93	4.11	0.85	4.08	0.87	เหมาะสมมาก	
30. สภามหาวิทยาลัย กำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	4.40	0.65	4.22	0.68	4.31	0.66	4.31	0.66	เหมาะสมมาก	
31. สภามหาวิทยาลัย ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของ อธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	4.33	0.77	4.18	0.81	4.24	0.81	4.25	0.79	เหมาะสมมาก	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n =185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)									
32. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.27	0.73	4.15	0.65	4.22	0.65	4.21	0.67	เหมาะสมมาก
33. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	3.73	0.77	3.53	0.85	3.84	0.66	3.70	0.76	เหมาะสมมาก
34. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.05	0.73	3.85	0.80	3.96	0.70	3.95	0.74	เหมาะสมมาก
35. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	4.18	0.58	4.04	0.63	4.11	0.53	4.11	0.58	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n =185)

รายการตัวบ่งชี้	ความเหมาะสม								ผลการประเมิน
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน		ค่าเฉลี่ยรวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)									
36. กรรมการสภามหาวิทยาลัย อุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.24	0.77	3.98	0.85	4.04	0.81	4.08	0.82	เหมาะสมมาก
37. สภามหาวิทยาลัย กำหนดความสัมพันธ์ในการกำกับติดตามกับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย	3.07	0.62	3.00	0.79	3.09	0.64	3.05	0.68	เหมาะสมปานกลาง
38. สภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างพอดี ไม่ตึงเกินไปและไม่หลวมเกินไป	3.15	0.75	3.27	0.70	3.16	0.68	3.19	0.71	เหมาะสมปานกลาง
39. สภามหาวิทยาลัย ดำเนินการกำกับติดตามโดยใช้หลักมุ่งเน้นฉันทามติในการหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง	4.36	0.62	4.13	0.72	4.22	0.66	4.23	0.66	เหมาะสมมาก
40. สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลว ในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย	4.09	0.67	3.80	0.70	3.95	0.68	3.94	0.68	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ยรายด้าน	4.07	0.8	3.91	0.85	3.97	0.79	3.98	3.81	เหมาะสมมาก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง จำนวน 185 คน ในการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน เพื่อการประเมินการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาพรวม พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นว่า ตัวบ่งชี้ใน 40 รายการ มีตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมสูงกว่าระดับ 3.50 ในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน จำนวน 35 รายการ จำแนกเป็น ตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 11 รายการ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 12 รายการ และมีมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 12 รายการ ที่สามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ในการประเมินได้ โดยในทุกรายการจะมีค่าเฉลี่ยเกินกว่าระดับ 3.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมต่ำกว่าระดับ 3.50 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 2 รายการ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 1 รายการ และมีมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 2 รายการ

2.2 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching)

ผู้วิจัยนำเสนอร่างตัวบ่งชี้ และกรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR : Multi Attribute Consensus Reaching) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอข้อเสนอนี้ต่าง ๆ ระหว่างกัน อันเป็นการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนเชิงลึกในข้อประเด็นต่าง ๆ อย่างละเอียด

2.2.1 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR : Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 1 ดังตารางที่ 4

2.2.2 การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 2 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับผลการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 1 จำแนกตาม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย							
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	94.17	13	100	87	10	100.00	ได้
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	93.80	15	100	85	10	86.67	ได้
3. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	92.27	15	100	85	9	86.00	ได้
4. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน	89.63	35	100	65	10	90.00	ได้
5. สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมายความก้าวหน้า	72.83	45	100	55	10	60.00	ไม่ได้
6. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนา มหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจโดยมีเป้าหมาย เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	92.40	80	100	20	10	86.67	ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)							
7. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	90.67	30	100	70	10	86.67	ได้
8. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	90.57	20	100	80	11	90.00	ได้
9. สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	93.67	16	100	84	12	80.00	ได้
10. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร	85.73	30	100	70	3	85.00	ได้
11. สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	87.43	40	100	60	11	80.00	ได้
มิติด้านอำนาจหน้าที่							
12. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	88.90	30	100	70	30	100	ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
13. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ การรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบใน มหาวิทยาลัยหรือยกเลิการ สมทบโดยคำนึงถึงมาตรฐาน และประโยชน์ทางวิชาการเป็น สำคัญ	85.67	50	100	50	5	86.67	ได้
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา การจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการใน สำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิต วิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึง การพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ ความจำเป็น และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	91.30	30	100	70	12	83.33	ได้
15. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา อนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่าง รอบคอบ โดยคำนึงถึงความ สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร และ/หรือเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ	93.00	15	100	85	12	80.00	ได้
16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา เสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และ ถอดถอน นายกสภา มหาวิทยาลัย กรรมการสภา มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ	89.73	30	100	70	9	80.00	ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
16. (ต่อ) โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอน อย่างรอบคอบ โปร่งใส และ เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง							
17. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ และ คณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ.2547โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่าง รอบคอบ โปร่งใส และเป็นไป ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	91.03	40	100	60	11	86.67	ได้
18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา อนุมัติงบประมาณรายจ่าย จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการ ปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	92.53	20	100	80	12	96.67	ได้
19. สภามหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ และ ประกาศต่าง ๆ สำหรับการ บริหารมหาวิทยาลัยด้วยความ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และ คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	92.30	20	100	80	10	90.00	ได้
20. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา ดำเนินการเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของ มหาวิทยาลัยด้วยความ เป็นธรรมและตรวจสอบได้	90.33	30	100	70	10	86.67	ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
21. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยโดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสิทธิภาพความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนา มหาวิทยาลัย	85.57	50	100	50	5	93.33	ได้
22. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอและอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	89.97	25	100	75	11	90.00	ได้
มิติด้านการกำกับติดตาม							
23. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจร่วมกันกับสถาบันอื่น	71.77	50	100	45	6	33.33	ไม่ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)							
24. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	92.23	15	100	85	10	93.33	ได้
25. สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ	85.90	35	100	65	2	93.33	ได้
26. สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	87.17	50	100	50	8	93.33	ได้
27. สภามหาวิทยาลัยกำกับการดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	87.23	40	100	60	8	93.33	ได้
28. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของอธิการบดี และหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	91.57	20	100	80	10	90.00	ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)							
29. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	86.97	30	100	70	10	93.33	ได้
30. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	88.03	40	100	60	10	90.00	ได้
31. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	89.23	40	100	60	7	86.67	ได้
32. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	89.43	30	100	70	11	93.33	ได้
33. กรรมการสภามหาวิทยาลัย อุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	88.00	30	100	70	11	90.00	ได้
34. สภามหาวิทยาลัย ดำเนินการกำกับติดตามโดยใช้หลักมุ่งเน้นฉันทามติในการหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง	75.73	55	100	40	5	36.67	ไม่ได้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)							
35. สภามหาวิทยาลัย เปิดช่องทางให้สามารถ ร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำ ผิดนโยบาย กฎ กติกา และ ความล้มเหลว ในการกำกับดูแล ของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้ กระบวนการที่เปิดเผยตรงไป ตรงมา และการมีส่วนร่วมของ ผู้มีส่วนได้เสีย	89.60	20	100	80	9	86.67	ได้

*ก.1 หมายถึง ค่าช่วงห่างของคะแนนความถี่สะสมของชั้นที่อยู่ติดกันต้องไม่เกิน 20

*ก.2 หมายถึง ความถี่สะสมในค่าคะแนนตั้งแต่ 85 ขึ้นไป มีค่า 90% ขึ้นไป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะ เพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) MACR รุ่นที่ 1 เพื่อการประเมินตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 10 คน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 35 รายการ มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน จำนวน 32 รายการ ที่สามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ในการประเมินผลได้ โดยในทุกรายการจะมีค่าคะแนนตั้งแต่ 85 ขึ้นไป และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับผลการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 2 ในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความชัดเจนของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย							
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	98.47	10	100	90	24	100.00	ได้
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	93.80	15	100	85	10	86.67	ได้
3. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	92.27	15	100	85	9	86.00	ได้
4. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน	89.63	35	100	65	10	90.00	ได้
5. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	98.60	10	100	90	13	100.00	ได้
6. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	93.47	15	100	85	11	86.67	ได้
7. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	93.40	20	100	80	12	86.67	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)							
8. สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	96.77	15	100	85	17	96.67	ได้
9. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร	76.93	35	100	65	2	60.00	ไม่ได้
10. สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	91.00	30	100	70	11	93.33	ได้
มิติด้านอำนาจหน้าที่							
11. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	90.87	35	100	65	11	86.67	ได้
12. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกรวมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	85.17	30	100	70	6	86.67	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
13. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	94.43	15	100	85	13	96.67	ได้
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	98.43	10	100	90	16	100.00	ได้
15. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	91.07	25	100	80	11	86.67	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
16. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	93.83	20	100	80	14	93.33	ได้
17. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	95.63	10	100	90	12	100.00	ได้
18. สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	94.70	20	100	80	12	93.33	ได้
19. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้	92.83	20	100	80	9	86.67	ได้
20. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจาก	92.73	35	100	65	3	86.67	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
20. (ต่อ) คุณสมบัติ ประสิทธิภาพความ เหมาะสมและประโยชน์ในการ พัฒนามหาวิทยาลัย							
21. สภามหาวิทยาลัยพิจารณา และให้ความเห็นชอบในเรื่องที่ เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการ เสนอและอาจมอบหมายให้ อธิการบดีหรือสภาวิชาการ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการ ปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	92.53	20	100	80	11	86.67	ได้
มิติด้านการกำกับติดตาม							
22. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการ ปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย	98.23	10	100	90	15	100.00	ได้
23. สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตามการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยเป็นประจำ	77.07	35	100	65	1	63.33	ไม่ได้
24. สภามหาวิทยาลัย ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของ มหาวิทยาลัยโดยกำหนดวิธี ปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่าง ชัดเจน	90.40	25	100	75	10	86.67	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)							
25. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	90.63	20	100	80	4	86.67	ได้
26. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	94.67	15	100	85	13	93.33	ได้
27. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	89.70	20	100	80	8	86.67	ได้
28. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	91.07	20	100	80	6	86.67	ได้
29. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	92.00	20	100	80	10	86.00	ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	พิสัย	max	min	เกณฑ์สุดโต่ง		สรุป
					ก.1*	ก.2*	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)							
30. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	92.10	20	100	80	9	86.00	ได้
31. กรรมการสภามหาวิทยาลัย อุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	91.00	15	100	85	10	90.00	ได้
32. สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลว ในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย	92.33	15	100	85	12	86.67	ได้

*ก.1 หมายถึง ค่าช่วงห่างของคะแนนความถี่สะสมของชั้นที่อยู่ติดกันต้องไม่เกิน 20

*ก.2 หมายถึง ความถี่สะสมในค่าคะแนนตั้งแต่ 85 ขึ้นไป มีค่า 90% ขึ้นไป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทมติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) รอบที่ 2 เพื่อประเมินตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 10 คน พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในตัวบ่งชี้ทั้ง 32 รายการ จากผลการประเมินในรอบที่ 1 มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน จำนวน 30 รายการที่สามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ในการประเมินผลได้ โดยในทุกรายการจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยเกินกว่าระดับ 3.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 การพัฒนาคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้มาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ แล้วนำคู่มือมาตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายละเอียดผลการดำเนินการ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในประเด็นของความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำหนดนโยบาย					
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	1) สภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	4.80	4.60	4.50	เหมาะสมมากที่สุด
	2) สภามหาวิทยาลัยทบทวนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และการทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัย	4.40	4.20	4.40	เหมาะสมมาก
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	1) คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอภิปรายความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะประเด็นต่าง ๆ อย่างหลากหลายในที่ประชุม	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
	2) คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอและมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นแก่สภามหาวิทยาลัย	4.40	4.20	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการ ประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของ แนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ ของการนำไปใช้	
ด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)					
2. (ต่อ)	3) คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ ประธานกรรมการหรืออนุกรรมการ ชุดต่าง ๆ ได้ทำหน้าที่ประธานหรือ อนุกรรมการอย่างเต็มที่	4.40	4.20	4.40	เหมาะสม มาก
3. สภามหาวิทยาลัย ประสานความต้องการ ของหน่วยงานของ มหาวิทยาลัยในการ กำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมี ส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	1) สภามหาวิทยาลัยมีบทบาท สำคัญในการเป็นผู้นำและมี ส่วนร่วมประสานความต้องการ ของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย เพื่อกำหนดนโยบาย	4.00	3.80	4.00	เหมาะสม มาก
	2) สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ ทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก
4. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มีการพัฒนา ความก้าวหน้าทาง วิชาการของคณาจารย์ อย่างเสมอภาคกัน	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย ในการส่งเสริมให้คณาจารย์มีการ พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ อย่างเสมอภาค เช่น การศึกษาต่อ โครงการฝึกอบรม โครงการส่งเสริม การพัฒนาผลงานทางวิชาการ เป็นต้น	3.60	3.60	3.60	เหมาะสม มาก
5. สภามหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายการ พัฒนามหาวิทยาลัยที่ ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการ พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ มาตรฐานสากล	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย การพัฒนามหาวิทยาลัยให้ สอดคล้องและครอบคลุมพันธกิจ ของมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมาย เพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่ มาตรฐานสากล	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ชื่อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)					
6. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม และ สนับสนุนให้ผู้บริหารปลูกฝังวิถีคิด และการทำงานเชิงรุกให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อพร้อมรับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.20	4.00	4.20	เหมาะสมมาก
7. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการได้ตามวัตถุประสงค์ที่มหาวิทยาลัย กำหนด และสอดคล้องกับปณิธาน และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
8. สภามหาวิทยาลัย มีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	1) สภามหาวิทยาลัยจัดการประชุม ทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งเน้นในการปรับปรุง และพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
	2) สภามหาวิทยาลัยติดตามความก้าวหน้าและผลสำเร็จของงานตามผลการทบทวนนโยบายที่กำหนด รวมทั้งช่วยให้มหาวิทยาลัยมีข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุงและพัฒนาการทำงาน	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
	3) สภามหาวิทยาลัยเสนอแนะแนวคิด หลักการ และแนวทางในการดำเนินงาน จุดอ่อนและจุดแข็งในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)					
9. สภามหาวิทยาลัย รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น จากการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยตามนโยบาย ที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด	สภามหาวิทยาลัยแสดงความ รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติตามนโยบายของมหาวิทยาลัย และให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ในกรณีที่เกิดผลกระทบต่อการศึกษา ตามนโยบาย	4.20	4.20	4.20	เหมาะสม มาก
มิติด้านอำนาจหน้าที่					
10. สภามหาวิทยาลัย พิจารณานุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง ประกาศนียบัตร บัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตาม กระบวนการ ขั้นตอน ที่กำหนด ด้วยความละเอียด รอบคอบ	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาโดยตรง อย่างรอบคอบตามกระบวนการ ขั้นตอนในการอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร โดยถือตาม พระราชบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ รวมทั้งเกณฑ์ มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องให้เสร็จ สิ้นภายในรอบระยะเวลาที่กำหนด	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก
11. สภามหาวิทยาลัย อนุมัติการรับ สถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ ในมหาวิทยาลัย หรือ ยกเลิกการสมทบ โดย คำนึงถึงมาตรฐานและ ประโยชน์ทางวิชาการเป็น สำคัญ	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาถึง มาตรฐานทางวิชาการของสถาบัน การศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ที่จะเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือ ยกเลิกการสมทบ ภายใต้มาตรฐาน ทางวิชาการ กลไกการดำเนินงาน ทางวิชาการ และประโยชน์ทาง วิชาการร่วมกัน	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ชื่อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
12. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยภายใต้ภารกิจ หน้าที่ และความจำเป็น และบริบทความเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศ โดยคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
13. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตร การศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายก	สภามหาวิทยาลัยนำเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย	4.80	4.60	4.40	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
14. (ต่อ) สภามหาวิทยาลัย กรรมการสภา มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และ ศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุก ชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พิเศษ โดยร่วมกันพิจารณาตรวจสอบ การดำเนินการในทุกขั้นตอนอย่าง ละเอียดรอบคอบ และเป็นไปตาม พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการได้ ทันเวลา				
15. สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ และ คณะกรรมการตามที่ กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุกขั้นตอน อย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง และถอดถอนรองอธิการบดี หัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ และคณะกรรมการที่กำหนด ไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบการดำเนินการ ในทุกขั้นตอนอย่างละเอียด รอบคอบและเป็นไปตาม พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการ ได้ทันตามเวลา	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
17. สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือและกลไกในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายให้มีคณะกรรมการดำเนินการยกร่าง และพิจารณาอนุมัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้	สภามหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้ ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากำหนด	4.00	4.00	4.00	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
19. สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือ บุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใด อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยโดย พิจารณาอย่างละเอียด รอบคอบจากคุณสมบัติ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และ ประโยชน์ในการพัฒนา มหาวิทยาลัย	สภามหาวิทยาลัยพิจารณา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ.2547 อย่างละเอียด และศึกษาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องในการแต่งตั้ง คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยโดยพิจารณา จากคุณสมบัติประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และประโยชน์ ในการทำงานของสภามหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก
20. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาและให้ความ เห็นชอบในเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับกิจการของ มหาวิทยาลัย ตามที่ อธิการบดีหรือสภา วิชาการเสนอ และอาจ มอบหมายให้อธิการบดี หรือสภาวิชาการ ปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใด โดยคำนึงถึง เป้าหมายของแผนปฏิบัติ	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและ ให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับ กิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดี หรือสภาวิชาการปฏิบัติกร อย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงการปฏิบัติงานที่บรรลุ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงาน และติดตามดูแล	4.40	4.40	4.40	เหมาะสม มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
20. (ต่อ) งานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	ให้มีการหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานต่าง ๆ รวมทั้งแนวปฏิบัติแก้ไข				
ด้านการกำกับติดตาม					
21. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	1) สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจากการเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นพิจารณาให้ความเห็นชอบ อนุมัติ แต่งตั้ง ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	4.20	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
	2) พิจารณาจากการรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และของอธิการบดี โดยคณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
22. สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ อนุมัติ แต่งตั้ง และให้ถือปฏิบัติตามมติของที่ประชุม โดยปฏิบัติตามที่ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุม ดูแลมหาวิทยาลัย	4.20	4.20	4.20	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
22.(ต่อ)	อย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนักรู้และมีทัศนคติที่ถูกต้องในการควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดวิธีปฏิบัติและระบุความรับผิดชอบอย่างชัดเจน				
23. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินการอันเป็นที่คาดหวังของสังคมและประเทศชาติ ให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก
24. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบโดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตามตรวจสอบ และประเมินผลงานของอธิการบดี โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและ	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
24. (ต่อ)	ของอธิการบดี และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกปี				
25. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของอธิการบดี โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและของอธิการบดี และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกปี	4.20	4.20	4.00	เหมาะสมมาก
26. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	สภามหาวิทยาลัยศึกษาและทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และกำหนดกติกาในการทำหน้าที่และสร้างวินัยให้ตนเองปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	4.20	4.20	4.20	เหมาะสมมาก
27. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่าง	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการได้โดยอิสระตามกรอบของกฎหมาย เพื่อให้เกิดผลในการทำงานร่วมกัน	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ข้อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
27. (ต่อ) เหมาะสม และยืดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	อย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง				
28. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยที่ดี และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้ เช่น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สร้างความเชี่ยวชาญในกระบวนการปฏิบัติงาน และมีการตรวจสอบการมอบหมายงานเพื่อพิจารณาว่าไม่เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนภายในมหาวิทยาลัย	4.40	4.20	4.20	เหมาะสมมาก
29. กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และใช้เวลาในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์ต่อองค์กร และมีส่วนในการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.40	4.40	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มิติ ชื่อที่	แนวทางการพิจารณา	ความเหมาะสม			ผลการประเมิน
		ความตรงเชิงเนื้อหา	ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา	ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้	
ด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
30. สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย	สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยสามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการดำเนินงาน การทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยคำนึงถึงหลักความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย	4.20	4.00	4.00	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.34	4.29	4.29	เหมาะสมมาก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้อง เหมาะสม ของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าคู่มือฯ มีความเหมาะสมในประเด็นความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของแนวทางการพิจารณา ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากในทุกรายการของตัวบ่งชี้ โดยจะมีค่าเฉลี่ยเกินกว่าระดับ 3.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติ
ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

มิติ	ข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
ด้านการกำหนดนโยบาย			
	1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	1.00	เหมาะสม
	3. สภามหาวิทยาลัย ประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	4. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน	1.00	เหมาะสม
	5. สภามหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายการพัฒนา มหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	1.00	เหมาะสม
	6. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	1.00	เหมาะสม
	7. สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	1.00	เหมาะสม
	8. สภามหาวิทยาลัย มีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	1.00	เหมาะสม
	9. สภามหาวิทยาลัย รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	1.00	เหมาะสม
ด้านอำนาจหน้าที่			
	10. สภามหาวิทยาลัย พิจารณานุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

มติ	ข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)			
11.	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	1.00	เหมาะสม
12.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1.00	เหมาะสม
13.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	1.00	เหมาะสม
14.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และ ศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1.00	เหมาะสม
15.	สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1.00	เหมาะสม
16.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่าย จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

มิติ	ข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
ด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)			
	17. สภามหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	1.00	เหมาะสม
	18. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาคำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม และตรวจสอบได้	1.00	เหมาะสม
	19. สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	20. สภามหาวิทยาลัย พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	1.00	เหมาะสม
ด้านการกำกับติดตาม			
	21. สภามหาวิทยาลัย กำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	22. สภามหาวิทยาลัย ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	1.00	เหมาะสม
	23. สภามหาวิทยาลัย กำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

มิติ	ข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
ด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)			
	24. สภามหาวิทยาลัย ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	25. สภามหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย	1.00	เหมาะสม
	26. สภามหาวิทยาลัย กำหนดกติกาในการกำกับติดตาม การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	1.00	เหมาะสม
	27. สภามหาวิทยาลัย กำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมาย ให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยืดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1.00	เหมาะสม
	28. สภามหาวิทยาลัย มีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้ อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	1.00	เหมาะสม
	29. กรรมการสภามหาวิทยาลัย อุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	เหมาะสม
	30. สภามหาวิทยาลัย เปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และ ความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิด,เผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย	1.00	เหมาะสม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ หรือแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พบว่า แบบประเมินผลนี้มีความเที่ยงตรงในทุกรายการตัวบ่งชี้ โดยจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยเกินกว่าระดับ 0.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 4 การศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำตัวบ่งชี้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการพัฒนาตามขั้นตอนที่ 2 ไปใช้ประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยปรากฏผลการประเมิน ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลการปฏิบัติงาน
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	4.57	0.55	มากที่สุด
	2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	4.52	0.63	มากที่สุด
	3. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.52	0.50	มากที่สุด
	4. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน	4.57	0.55	มากที่สุด
	5. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	4.41	0.50	มาก
	6. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.43	0.94	มาก
	7. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.57	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของผลการปฏิบัติงาน
1. ด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)	8. สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	4.67	0.50	มากที่สุด
	9. สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	4.48	0.94	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.48	0.55	มาก
2. ด้านอำนาจหน้าที่	10. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนด ด้วยความละเอียดรอบคอบ	4.71	0.58	มากที่สุด
	11. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	4.14	0.50	มาก
	12. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้งการรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.62	0.59	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ผลการ ปฏิบัติงาน
2. ด้าน อำนาจหน้าที่ (ต่อ)	13. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบโดย คำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ	4.81	0.29	มากที่สุด
	14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่อง เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบ ในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.86	0.58	มากที่สุด
	15. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบ ในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.81	0.52	มากที่สุด
	16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ งบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของ มหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมาย ของแผนปฏิบัติงานและผลการ ปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.71	0.56	มากที่สุด
	17. สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับ การบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึง ผู้มีส่วนได้เสีย	4.76	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ผลการ ปฏิบัติงาน
2. ด้าน อำนาจหน้าที่ (ต่อ)	18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ มหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม และตรวจสอบได้	4.71	0.55	มากที่สุด
	19. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง คณะกรรมการคณะอนุกรรมการ หรือ บุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและ เสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือ มอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยโดยพิจารณาอย่าง ละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และ ประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.81	0.46	มากที่สุด
	20. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและ ให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับ กิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่ อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือ สภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน ที่บรรลุวัตถุประสงค์	4.81	0.39	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.74	0.56	มากที่สุด
3. ด้าน การกำกับ ติดตาม	21. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและ ติดตามผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน ที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	4.67	0.36	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ผลการ ปฏิบัติงาน
3. ด้าน การกำกับ ติดตาม (ต่อ)	22. สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการ ทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธี ปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	4.33	0.36	มาก
	23. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐาน การศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่ กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	4.62	0.00	มากที่สุด
	24. สภามหาวิทยาลัยติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี และหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุ วัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์และ งบประมาณที่ได้รับ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย	4.52	0.71	มากที่สุด
	25. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่าง ครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	4.48	0.58	มาก
	26. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการ กำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของ ตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติ ได้อย่างครบถ้วน	4.33	0.00	มาก
	27. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการ ดำเนินงานตาม นโยบายที่มอบหมายให้ ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	4.52	0.59	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

n = 24

มิติการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ผลการ ปฏิบัติงาน
3. ด้าน การกำกับ ติดตาม (ต่อ)	28. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนด มาตรฐานของการกำกับดูแลการ ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่าง ชัดเจน และสามารถดำเนินการ ตามมาตรฐานนั้นได้	4.38	0.58	มาก
	29. กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลา และปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตาม การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.48	0.71	มาก
	30. สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้ สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่อง การทำผิดนโยบาย กฎกติกา และ ความล้มเหลวในการกำกับดูแลของ สภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้ กระบวนการที่เปิดเผย ตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มี ส่วนได้เสีย	4.29	0.58	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.46	0.36	มาก
รวมทั้งสิ้น		4.57	0.58	มากที่สุด

จากผลการวิเคราะห์การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมีผลการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอำนาจหน้าที่ มีผลการปฏิบัติงานสูงสุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.85) รองลงมา ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย (\bar{X} = 4.70) จึงมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน ส่วนด้านการกำกับติดตาม (\bar{X} = 4.46) มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีคำถามวิจัยซึ่งเป็นแนวทางในการจัดทำวิจัยใน 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมระดับใด และ 2) การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีผลเป็นอย่างไร

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย การตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน และตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ ด้วยเทคนิค MACR (Multi Attribute Consensus Reaching) จำนวน 2 รอบ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ทั้งสามด้าน ด้วยการจัดประชุมอภิปรายผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ระหว่างกัน อันเป็นการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนเชิงลึกในข้อประเด็นต่าง ๆ อย่างละเอียด 3) พัฒนาคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้มาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ แล้วนำคู่มือมาตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form) และ 4) ศึกษาผลการใช้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้วิจัยเลือกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสถานที่สำหรับใช้ประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาตัวบ่งชี้ในงานวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยเรียงลำดับตามกระบวนการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ ในขั้นของการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกผลการวิจัยได้เป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 ผลจากการดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยสังเคราะห์จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ของจอห์นสโตน (Johnstone, 1981), (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551) และ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) แนวคิดสิ่งที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย 12 ประการ ของ ริชาร์ด ที. อินแกรม (Richard T. Ingram, 1994) แนวคิดเรื่องบทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย (เกษม วัฒนชัย, 2553) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2556) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินสภามหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก, 2554) และ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2556) ได้ตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ โดยแยกเป็นตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 14 ตัวบ่งชี้

1.2 ผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 228 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง แห่งละ 6 คน ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอร่างตัวบ่งชี้ซึ่งใช้เป็นการรอบแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้น จำนวน 40 ตัวบ่งชี้นี้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยได้ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ในประเด็นของ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน พบว่า มีตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับที่มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในระดับที่มากกว่าหรือเท่ากับ 3.51 ทั้ง 3 ประเด็น จำนวน 35 ตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 35 ตัว มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสม (จากการให้คะแนน 1-5 คะแนน ตาม Likert scale) อยู่ระหว่าง 3.00 - 4.78 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นของทุกมิติ ในทุกด้านเท่ากับ 3.99 จำแนกเป็น ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.07 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07-4.78 ประเด็นเรื่องความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00-4.75 และประเด็นเรื่องความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.09-4.75 โดยตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย ในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและนำผลจาก

การทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง หากจำแนกเป็นรายมิติ พบว่า ในด้านการกำหนดนโยบาย มีตัวบ่งชี้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ในมิติด้านอำนาจหน้าที่ ตัวบ่งชี้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย ส่วนตัวบ่งชี้ด้านการกำกับติดตาม ตัวบ่งชี้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นตัวบ่งชี้ในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับต่ำสุด ทั้งในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน จำแนกได้ คือ มิติด้านการกำหนดนโยบาย ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนต่ำสุดเป็นตัวบ่งชี้ในประเด็นของความชัดเจน ในข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย ด้านอำนาจหน้าที่ ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนต่ำสุดเป็นตัวบ่งชี้ในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ในข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ และในด้านการกำกับติดตาม ตัวบ่งชี้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเป็นตัวบ่งชี้ในประเด็นของความเป็นไปได้ ในข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัย กำหนดความสัมพันธ์ในการกำกับติดตามกับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย

1.3 ผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การจัดประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR : Multi Attribute Consensus Reaching) ผู้วิจัยนำเสนอร่างตัวบ่งชี้ จำนวน 35 รายการ ที่จะใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งได้พัฒนาปรับปรุงจากผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 แห่งต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็นของ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน ในการจัดประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ระหว่างกัน เพื่อเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ทั้งในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจน ในเชิงลึกในแต่ละประเด็นอย่างละเอียด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติตามเทคนิค MACR นี้ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การอุดมศึกษา การวิจัย และการวัดประเมินผล และผู้ที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการทำหน้าที่เกี่ยวกับสภามหาวิทยาลัย ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) จำนวน 2 รอบ ได้แก่

1.3.1 ผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) รอบที่ 1

พบว่า จากร่างตัวบ่งชี้ทั้งหมด 35 รายการ มีตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับที่มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในระดับที่มากกว่าหรือเท่ากับ 85 คะแนน ในทั้ง 3 ด้าน จำนวน 32 ตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 32 ตัว มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสม (จากการให้คะแนน 0-100 คะแนน) อยู่ระหว่าง 40-100 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นในทุกมิติและทุกด้านเท่ากับ 88.11 โดยตัวบ่งชี้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 1 ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย ที่ระดับ 94.17 ในข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 23 ในมิติด้านอำนาจหน้าที่ ที่ระดับ 71.77 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติภารกิจร่วมกับสถาบันอื่น โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมในมิติด้านต่าง ๆ จำแนกเป็น

1.3.1.1 มิติด้านการกำหนดนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความเหมาะสมในทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง คือ 88.41 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 45-100 จำแนกเป็น ประเด็นความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 97.30 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 80-100 ประเด็นความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 84.26 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 45-100 และประเด็นความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 83.66 ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 45-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบายที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ที่ระดับ 100.00 จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตัวบ่งชี้ที่ 9 สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 5 ในประเด็นของความชัดเจน ที่ระดับ 72.83 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมายความก้าวหน้า

1.3.1.2 มิติด้านอำนาจหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นทุกด้านเท่ากับ 88.51 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 45-100 จำแนกเป็น ด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 97.58 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 80-100 ด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 84.08 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 45-100 และด้านความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 83.87 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 45-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านอำนาจหน้าที่ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ที่ระดับ 100.00 คะแนน จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 15 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ตัวบ่งชี้ที่ 18 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ และตัวบ่งชี้ที่ 19 สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 23 ในประเด็นความเป็นไปได้ ที่ระดับ 61.00

ในข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติภารกิจร่วมกับสถาบันอื่น

1.3.1.3 มิติด้านการกำกับติดตาม มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นทุกประเด็นเท่ากับ 87.43 ประเด็นของความเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 96.59 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 80-100 ประเด็นความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 83.08 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 40-100 และประเด็นความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 82.60 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 40-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำกับติดตาม ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ระดับ 100.00 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 24 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 34 ในประเด็นของความชัดเจนที่ระดับ 66.50 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยดำเนินการกำกับติดตามโดยใช้หลักมุ่งเน้นจันทามติในการหาข้อตกลงทั่วไป ภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 ผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การระดมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) รอบที่ 2 จากผลการตรวจสอบร่างตัวบ่งชี้ การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การระดมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) ในรอบที่ 1 ทำให้ได้ร่างตัวบ่งชี้ที่ผ่านการประเมินในรอบที่ 1 จำนวน 32 รายการ และจากร่างตัวบ่งชี้ทั้งหมด 32 รายการ มีตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับที่มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในระดับที่มากกว่าหรือเท่ากับ 85 คะแนน ทั้ง 3 ประเด็น จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 30 ตัว มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสม (จากการให้คะแนน 0-100 คะแนน) อยู่ระหว่าง 65-100 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นในทุกมิติและทุกด้านเท่ากับ 91.48 ตัวบ่งชี้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 1 ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย ที่ระดับ 98.47 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 9 ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย ที่ระดับ 76.93 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมในมิติต่าง ๆ จำแนกเป็น

1.3.2.1 มิติด้านการกำหนดนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นในทุกประเด็นเท่ากับ 92.13 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 จำแนกเป็น ประเด็นของความเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 97.95 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 85-100 ประเด็นของความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 89.19 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 และประเด็นความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 89.26 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบายที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ระดับ 100.00 จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตัวบ่งชี้ที่ 8 สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat)

ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุง การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และตัวบ่งชี้ที่ 5 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการ พัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 9 ในประเด็นความชัดเจน ที่ระดับ 67.50 ซึ่งอยู่ในระดับ ปานกลาง ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธาน ความมุ่งมั่นขององค์กร

1.3.2.2 มิติด้านอำนาจหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็นทุกประเด็น เท่ากับ 91.75 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 จำแนกเป็นประเด็นของความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 97.44 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 85-100 ประเด็นของความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ย รวมเท่ากับ 88.87 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 75-100 และประเด็นของความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 88.94 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านอำนาจหน้าที่ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ที่ระดับ 100.00 คะแนน จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 14 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และตัวบ่งชี้ ที่ 17 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 20 ในประเด็นของความชัดเจนที่ระดับ 74.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่อำนาจและ หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

1.3.2.3 มิติด้านการกำกับติดตาม มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคิดเห็น ทุกประเด็นเท่ากับ 90.56 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 จำแนกเป็นประเด็นของความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 96.90 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 85-100 ประเด็นของความเป็นไปได้ในการ นำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 87.60 มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 65-100 และประเด็นของความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 87.19 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 65-100 โดยตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำกับ ติดตามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในประเด็นของความเป็นประโยชน์ ที่ระดับ 100.00 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 22 ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุ วัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ข้อ 23 ในประเด็นของความเป็นไปได้ ที่ระดับ 68.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ว่า สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ

2. ผลการพัฒนาและวิเคราะห์คุณภาพคู่มือและเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาท หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

หลังจากได้ตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาดำเนินการร่างคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อใช้ประกอบในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเนื้อหาสาระของคู่มือประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ 1) กรอบการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) แนวทางการประเมิน 3) การวิเคราะห์และนำเสนอผลการประเมิน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีลักษณะเป็นแบบสอบถามการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น โดยมีข้อความทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ จำแนกเป็นการประเมินในมิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 9 ข้อ มิติด้านอำนาจหน้าที่ จำนวน 11 ข้อ และมิติด้านกำกับติดตาม จำนวน 10 ข้อ

ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของคู่มือและการประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการประเมิน หรือแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า คู่มือมีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ที่คะแนนเฉลี่ย 4.32 โดยจำแนกระดับความเหมาะสมเป็นรายมิติ ได้แก่ มิติด้านการกำหนดนโยบาย มีความเหมาะสมในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 4.28 มิติด้านอำนาจหน้าที่ มีความเหมาะสมในระดับดีมากที่คะแนนเฉลี่ย 4.38 และมิติด้านกำกับติดตาม มีระดับความเหมาะสมในระดับดีมากเช่นเดียวกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.29 ส่วนการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ซึ่งเป็นการนำตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมาทดสอบใช้หรือนำสู่การปฏิบัติ ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินพบว่า ในภาพรวมแบบประเมินมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ที่คะแนนเฉลี่ย 1.00 โดยเมื่อจำแนกตามรายมิติ พบว่า ทั้งมิติด้านการกำหนดนโยบาย มิติด้านอำนาจหน้าที่ และมิติด้านการกำกับติดตาม มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่าแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเป็นเครื่องมือการวิจัยที่มีความเที่ยงตรง สามารถนำมาใช้ในการประเมินสภามหาวิทยาลัยได้

3. ผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.57 โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยของการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือที่ระดับ 4.14 - 4.86 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในมิติด้านอำนาจหน้าที่ มีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.74 มิติด้านการกำหนดนโยบาย มีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.48 และมิติด้านการกำกับติดตาม มีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.46 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามมิติของการประเมิน พบว่า มิติด้านการกำหนดนโยบาย มีผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.74 เมื่อเรียงลำดับตามผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่จากระดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีคะแนนประเมินเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ว่า สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และตัวบ่งชี้

ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.14

มิติด้านอำนาจหน้าที่ มีผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.74 เมื่อเรียงลำดับตามผลการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจากระดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีคะแนนประเมินเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ว่าสภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.52

ส่วนมิติด้านการกำกับติดตาม มีผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.67 เมื่อเรียงลำดับตามผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ จากระดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีคะแนนประเมินเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย และตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ว่า สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎกติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.29

สำหรับสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและสภาพการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า มีปัญหาที่ต้องปรับปรุง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการกำหนดนโยบาย สภามหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมกับฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย และจัดเป็นวาระเชิงนโยบายนำเข้าไปประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดเป็นนโยบายและมอบหมายให้มหาวิทยาลัยนำไปจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัยต่อไป
2. ด้านอำนาจหน้าที่ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยต้องพิจารณาตามข้อมูลและข้อเท็จจริงที่มีอยู่ และเป็นไปตามเหตุผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ
3. ด้านการกำกับติดตาม สภามหาวิทยาลัยต้องกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่ได้มอบหมายอย่างจริงจังและเป็นไปตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

ในภาพรวมของการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความสอดคล้องกับแนวคิดในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีประเด็นในการอภิปราย 2 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

1) ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ และ 2) ผลการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้

จากผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งในงานวิจัยนี้จำแนกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 มิติด้านการกำหนดนโยบาย มิติที่ 2 มิติด้านอำนาจหน้าที่ และ มิติที่ 3 มิติด้านการกำกับติดตาม การแบ่งตัวบ่งชี้การประเมินเป็นหลายมิติหรือหลายมุมมองนี้จะทำให้สามารถวัดและประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้อย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเคปแลนและนอร์ตัน (Kaplan, Norton, 2001) ที่กล่าวถึงการจำแนกตัวบ่งชี้การประเมินที่ดีว่าควรมีมุมมองที่หลากหลายซึ่งจะทำให้การประเมินมีความสมมูลมากขึ้น

มิติการประเมินทั้ง 3 ด้านถือเป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งมีตัวบ่งชี้เป็นองค์ประกอบย่อยจำนวน 30 รายการ โดยตัวบ่งชี้ทั้งหมดเป็นตัวบ่งชี้ที่ได้รับคะแนนความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีระดับคะแนนสูงกว่าระดับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้เชี่ยวชาญในแวดวงของการอุดมศึกษา ทำให้ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการพัฒนาตามงานวิจัยนี้มีความสอดคล้อง เป็นไปตามกรอบของการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยตัวบ่งชี้ในมิติที่ 1 ด้านการกำหนดนโยบาย เป็นตัวบ่งชี้ในลักษณะมิติการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจากการกำหนดนโยบายที่นำไปสู่แผนยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม และประสานความต้องการของหน่วยงานและมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการพัฒนา รวมทั้งการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการทำงานงานเชิงรุก มีการทบทวนนโยบาย และแสดงความรับผิดชอบต่อนโยบายที่ก่อให้เกิดปัญหากับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มิติที่ 2 ด้านอำนาจหน้าที่ เป็นตัวบ่งชี้ในลักษณะมิติการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามที่กฎหมายกำหนด และ มิติที่ 3 ด้านการกำกับติดตาม เป็นตัวบ่งชี้ในลักษณะมิติการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการกำกับติดตาม ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแล กำกับ และติดตามการดำเนินงานและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและผู้บริหาร การกำหนดมาตรฐานการกำกับดูแล และการมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน โดยมีรายละเอียดผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำหนดนโยบาย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 9 รายการ ทุกตัวบ่งชี้มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งในรอบของการตรวจสอบตัวบ่งชี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 38 แห่ง และในการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) ทั้ง 2 รอบ ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม

ตัวบ่งชี้แต่ละรายการในมิติด้านการกำหนดนโยบายนี้มีความสำคัญในการนำมาประเมินและพัฒนาสภามหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นภารกิจสำคัญของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา 18 ที่ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) ซึ่งครอบคลุมตัวบ่งชี้ทั้ง 9 รายการข้างต้น และสอดคล้องกับ สุขาดา ก็ระนันท์ (2556, น.8) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาสภามหาวิทยาลัยในอนาคตต้องมีบทบาทเชิงรุกในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และชี้แนะมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับทิศทางการดำเนินงาน เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยสามารถเป็นแหล่งในการระดมความคิดหรือแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จะช่วยปรับกระบวนการทำงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในการประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2554, น.47) ที่ให้ความสำคัญกับการประเมินด้านการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้ในประเด็นการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่กรรมการต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และต้องเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยเช่นกัน

1.2 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ในมิติด้านอำนาจหน้าที่ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 11 รายการ ทุกตัวบ่งชี้มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งในรอบของการตรวจสอบตัวบ่งชี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 38 แห่ง และในการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) ทั้ง 2 รอบ ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งเป็นไปโดยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) จึงกำหนดให้สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ซึ่งการดำเนินงานด้านหลักสูตรนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและเป็นหัวใจของงานพัฒนาวิชาการของสถาบัน และสอดคล้องกับปณิธาน นราภิรมย์ขวัญ และผุสดี บุญหนุน (2557) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยศึกษาใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถานศึกษา 2) การกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับ นโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ 3) การทำตามระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4) การกำกับติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา และ 5) การดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และผลการวิจัย พบว่า การดำเนินงานด้านการกำกับดูแลเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเกณฑ์การประเมินกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญในด้านการทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถานศึกษา และเป็นภารกิจที่สำคัญของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

1.3 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ในมิติด้านการกำกับติดตาม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 10 รายการ ทุกตัวบ่งชี้มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งในรอบการตรวจสอบตัวบ่งชี้โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 แห่ง และในการประชุมอภิปรายแบบพหุลักษณะเพื่อหาฉันทามติ (MACR) ทั้ง 2 รอบ เช่นเดียวกับตัวบ่งชี้ใน 2 มิติข้างต้น ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องการกำกับติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติชัย วัฒนานิก (2554, น.1) ที่ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในเรื่องด้านการกำกับติดตามนี้ว่า เป็นบทบาทหน้าที่ที่มีความสำคัญของสภามหาวิทยาลัย ในฐานะองค์คณะผู้กำกับดูแลรับผิดชอบสูงสุดในสถาบัน ซึ่งในการดำเนินการด้านการกำกับติดตามนี้ควรมีกกลไกที่สามารถตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานทั้งของผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อเป็นหลักประกันต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย และควรให้ความสำคัญกับประสิทธิผลการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีธรรมาภิบาลทุกระดับ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2553 (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2553) ซึ่งได้พัฒนาเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และได้มีการกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ข้อ จากข้อคำถามซึ่งเป็นประเด็นการประเมิน จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน ดำเนินการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้า รวมทั้งมีการพิจารณาถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีแนวคิดในการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา 18

2. ผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

การประเมินสภามหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเนื่องจากสภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักในการบริหารมหาวิทยาลัยที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กระบวนทัศน์ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย กำหนดระบบ กลไก และกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน และเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียกับสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการกำกับดูแลในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะในประเด็นบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน ในฐานะองค์คณะผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุด สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทหน้าที่การกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในกำกับดูแลได้ อย่างไรก็ตาม รวมถึงมีกลไกใดที่สามารถตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหารและสภาสถาบัน เพื่อเป็นหลักประกันต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้อย่างไร การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะสามารถตอบข้อข้องใจเหล่านี้ของสังคมได้ และจากการดำเนินงานตามขั้นตอนการ

การวิจัยนี้ เมื่อได้พัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินเรียบร้อยแล้ว ได้มีการจัดทำคู่มือการประเมินผล ซึ่งผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญว่าสามารถนำมาใช้ประกอบการนำตัวบ่งชี้การประเมินที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการประเมินสภามหาวิทยาลัยราชภัฏในครั้งนี้

จากผลการใช้ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นการนำเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มาใช้ในการประเมินตนเองของกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย ได้แก่ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า สภามหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหน้าที่ในข้อตัวบ่งชี้ที่ว่า สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ในทุกตัวบ่งชี้การประเมินจะมีคะแนนของการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนของการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งในแนวทางของการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในลักษณะของการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอันเป็นบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยนี้ สอดคล้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิตล (2559) การประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2553) การประเมินสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2553) และการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยนเรศวร (2553) ซึ่งได้มีการจำแนกตัวบ่งชี้ออกเป็นด้านมิติ เพื่อให้ครอบคลุมภารกิจตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยตัวบ่งชี้ในการประเมินส่วนใหญ่มาจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา 18 ซึ่งเป็นบทบาท อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานภายในมหาวิทยาลัยได้พัฒนาไปสู่ความมีคุณภาพในการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้

จากการวิเคราะห์และพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ทั้ง 3 มิติ รวม 30 ตัวบ่งชี้ ได้ข้อสรุปว่า มิติทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย มิติด้านการกำหนดนโยบาย มิติด้านการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และมิติด้านการกำกับติดตาม ซึ่งเป็นมิติที่ครอบคลุมการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และตัวบ่งชี้ทั้ง 30 ตัวบ่งชี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถบ่งบอกประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ ดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง สามารถนำตัวบ่งชี้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในแต่ละแห่งได้

1.2 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความครอบคลุมการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้โดยปรับเนื้อหาของตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ในขณะนั้นได้ด้วย

1.3 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย การควบคุม และการตัดสินใจในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยได้

1.4 ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ในงานวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏในการวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย ภายในขอบเขตภาระงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ หากได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ คณะกรรมการอื่น หรือภาคส่วนอื่นสามารถนำไปใช้ในการประเมินได้ นอกเหนือจากการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย และสามารถนำผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือใช้เป็นกรอบในการบริหารและพัฒนางานของมหาวิทยาลัยในภาพรวมต่อไป

2.2 ตัวบ่งชี้ที่ได้การวิจัยนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่บ่งบอกผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามกรอบมิติที่ครอบคลุม ผู้สนใจสามารถนำตัวบ่งชี้เหล่านี้ไปพัฒนาต่อให้เป็นตัวบ่งชี้ในระดับ Key Performance Indicators ได้ โดยในส่วนของจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีจำนวนมากสามารถนำไป จัดกลุ่มเพื่อลดตัวบ่งชี้ให้น้อยลง โดยเลือกศึกษาเพียงตัวบ่งชี้เฉพาะเพื่อนำมาศึกษาเพิ่มเติมในเชิงลึกให้ลงถึงการกำหนดระดับของการวัด เป็นต้น

2.3 การพัฒนาตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏของ ผู้วิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้สนใจสามารถนำไปศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บ ข้อมูลด้วยเครื่องมือเชิงคุณภาพมาเสริมด้วย เช่น การสังเกตและสัมภาษณ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศิรินิมิตรกุล. (2553). การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้าบริษัท เจเนซิส แอสโซซิเอท จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา บุญสง. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษม วัฒนชัย. (2553). "บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย" การสัมมนาวิชาการของที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ณ ห้องคอนเวนชัน ฮอลล์ ศูนย์การประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพฯ.
- กิตติชัย วัฒนานิก. (2554). การประเมินของสภามหาวิทยาลัย : บทบาทที่จำเป็นในปัจจุบัน. บทความประกอบการบรรยายโมดูล 8: การประเมินสภามหาวิทยาลัยที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยควรทราบ ในหลักสูตรธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษา วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2554. (อัดสำเนา).
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จอย ทองกลมสี. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามหลักธรรมาภิบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และแสง ปิ่นมณี. (2533). ดัชนีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. (2552). การพัฒนาต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธาร สมานี. (2560). การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ของโรงเรียนสบเมยวิทยาคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- โชคชัย ศิรินพมณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยใช้พีดีบีแอลและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2541). มนุษย์กับสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.

- ถนัด บุญชัย. (2559). รูปแบบที่เหมาะสมในการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยของสภามหาวิทยาลัย
ราชภัฏ. ศึกษานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ. (2545). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์. สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐ
แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมิน การประชุมวิชาการ เปิดขอบฟ้า
คุณธรรม จริยธรรม. วันที่ 29 สิงหาคม 2551. โรงแรมแอมบาสเดอร์.
- นิตยา สำเร็จผล. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต.
ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- บดินทร์ ธรรมสังวาลย์. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพโรงเรียนวิถีพุทธ. ปริญญานิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บัณฑิตา วงษ์วุฒิภัทร. (2551). การพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ สำหรับการประกัน
คุณภาพภายในศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปณิตตรา นราภิรมย์ชัย และมุสดี บุญหนุน. (2557) รูปแบบการประเมินกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. งานวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2551). เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เป็รื่อง กิจรัตน์กร. (2553). มุมมองเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ.
เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องบทบาทของสภามหาวิทยาลัยกับการกำกับนโยบาย
ในสหรัฐอเมริกา : ประสบการณ์จากการศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนาสภามหาวิทยาลัยของไทย.
วันที่ 20 พฤศจิกายน 2552 ณ โรงแรม แกรนด์ เมอร์เคียวฟอร์จูน.
- ผกาพรรณ นันทวิชิต. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว. ปริญญานิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุงชัย ภูพัฒน์. (2548). เทคนิคการประชุมอภิปรายแบบ Multi Attribute Consensus
Reaching (MACR). ในเอกสารประกอบการบรรยายเทคนิคการวิจัยที่นิยมใช้ในปัจจุบัน.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (อัดสำเนา).
- พียงค์ จูชา. (2555, 24 มกราคม). สภามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : มติชน 11.
- พรกมล นุ่มหอม. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน
ประเภทอาชีวศึกษา. ปริญญากการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พรเทพ เมืองแมน. (2546). การพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา. ปรียญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2542). มนุษย์กับสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพรัช มณีโชติ. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. ปรียญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวิช ทองโรจน์. (2551). สภามหาวิทยาลัยกับหลักการบริษัทภิบาล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2555). สภาสถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาอุดมศึกษา. ค้นเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2560. จากhttp://www.mua.go.th/users/bhes/catalog_h/StdEdu/FormCurr/PavitSpeak.pdf.
- มนัส สายเสมา. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปรียญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- รณชัย บุญลือ, น้ำทิพย์ บุญลือ และทัศนัย บุญลือ. (2548). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์ การประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีไทย : การศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีกลุ่มวงปี่พาทย์. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2555). ทิศทางและอาณาบริเวณการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครสวรรค์ : ริมบึงการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- _____. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ (ฉบับราชบัณฑิตยสถาน). กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วงศ์จันทร์ แก้วสินวล (2557). การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. ภาคนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี.
- วัฒนา ล่วงลือ. (2538). การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย. ดุษฎีนิพนธ์ ปรียญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วรรณิ แกมเกตุ. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครอบครัว และชุมชนชนบท : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง. วารสารครุศาสตร์, ปีที่ 31 (ฉบับที่ 2), หน้า41-62.
- วิจารณ์ พานิช. (2551). การสัมมนา KM เพื่อการพัฒนาองค์การอัจฉริยะ. ค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2560. จาก <http://gotoknow.org/vlog2beyondkm/101233>.
- _____. (2551). สภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. สถาบันคลังสมองของชาติ. กรุงเทพฯ : วิสด้า อินเทอร์เน็ต
- _____. (2552). แนวทางการทำงานของสมาชิกสภามหาวิทยาลัยในสหราชอาณาจักร. กรุงเทพฯ : สถาบันคลังสมองของชาติ.
- _____. (2556). บทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในบริบทใหม่ของอุดมศึกษา บรรยายในหลักสูตรธรรมภิบาลเพื่อการพัฒนาสภามหาวิทยาลัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ 24 มกราคม 2556.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2554). ปฏิรูปสภามหาวิทยาลัย ปฏิรูปอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันคลังสมองของชาติ.
- _____. (2554). อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัย, จดหมายข่าว ธรรมภิบาลมหาวิทยาลัย, ปีที่ 3 (ฉบับที่ 1) , หน้า 9-10.
- วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2557). บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วุฒิชัย ธนาพงศธร, เอกธิป สุขวารี และกัลยา โสภาเสถียร. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อกำกับติดตามการจัดการอุดมศึกษาตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษาและกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี. ค้นเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2560 จาก www.mua.go.th/data_pr/250354_2.
- ศราวุธ สุตะวงศ์, ทศพล อารีนิจ, ชูชีพ พุทธิประเสริฐ และปรเมินทร์ อริเดช. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่13 (ฉบับที่3), หน้า 21-41.
- ศักดิ์ชัย เพชรช่วย. (2541). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพทางการศึกษาของคณะครุศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. รายงานการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปี พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2556). การประเมินสภามหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการบรรยาย หลักสูตร "ธรรมภิบาลเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษา สถาบันคลังสมองของชาติ

- สิริกัร ประสพสุข. (2555). การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้เพิ่มเติมสำหรับครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุภา สุกุลเงิน. (2545). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หลังการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ในทัศนะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรัสวดี จินดาเนตร. (2553). การพัฒนาคู่มือการสอนโครงงานคณิตศาสตร์สำหรับครูในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุรางค์ จันทร์เอม. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา กิระนันท์. (2556). แนวทางการพัฒนาสภามหาวิทยาลัยในอนาคต. จัดหมายข่าวธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย สถาบันคลังสมองของชาติ, ปีที่ 3 (ฉบับที่ 4), หน้า 8.
- สุทธิรัช คนกาญจน์. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 - 2565). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ. "คู่มือการปฏิบัติงาน (Work Manum)." เอกสารประกอบคู่มือกอบรมวิยการต้นแบบโครงการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ โรงแรมแอมบาสเดอร์ กรุงเทพฯ. กรกฎาคม - สิงหาคม 2549.
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัยนเรศวร. (2553). รายงานการประเมินตนเองของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ประจำปี 2553. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัยบูรพา. (2553). หลักเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล. (2559). รายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี พ.ศ.2559. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2553). รายงานการประเมินสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อนุวัฒน์ คุณชุติกุล. (2543). เครื่องมือพัฒนาคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ดีไซน์.

- อาคม วัตโรสง. (2547). **หน้าที่ผู้นำในการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : ภารกิจเอกสาร และตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาภารัตน์ ราชพัฒน์. (2554). **การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อารักษ์ อินทร์พยุง. (2554). **การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- AGB. (2010). **Effective Governing Boards : A Guide for Members of Governing Boards of Public Colleges, Universities, and System**. AGB Publication, 46 p.
- Akbulut, Y. (2010). **A structural model proposal for Turkish faculties of Education regarding ICT integration indicators**. *Contemporary Educational Technology*, 1(4), 322-334.
- Allport , Gordon W. (1973). **Personality : A Psychological Interpretation**. New York: Henry Holt and Company.
- Avery, M. (1981) **Building United Judgment : A Handbook for Consensus Decision Making**. The Center for Conflict Resolution.
- Carver, J. (2016). **Boards That Make a Difference: A New Design for Leadership in Nonprofit and Public Organizations 3rd Edition**.
- Chait, R.P.Holland, T.P. and Taylor, B.E. (1993) **THE Effective Board of Trustees**. Arizona : The Onyx Press.
- CUC. (2008). **CUC Report on the Implementation of Key Performance Indicators : case study experience**, Committee of University Chairs, 31p.
- CUC. (2008). **CUC Guide for Members of Higher Education Governing Bodies in the UK: Incorporates the Governance Code of Practice of Practice and General Principles**, Committee of University Chairs, 150 p.
- Davis, P. (1972). **The American Heritage Dictionary of the English Language**. New York : American Heritage Publishing
- Fitz – Gibbon. (1996). **Monitoring Education : Indicators, Quality and Effectiveness**. Cassell.London.
- Gerst, R. (2001). **The performance Improvement Toolkit**. Canada : Converge Consulting Group.

- Hénard, F. & Mitterle, A. (2010). **Governance and quality guidelines in Higher Education : A review of governance arrangements and quality assurance guidelines.** OECD.
- Ingram, R.T. (1995). **Effective Trusteeship.** Washington D.C.: National Center for Nonprofit Boards.
- Ingram, R.T. (1997) **Trustee Responsibilities : A Guide for Governing Boards of Public Institutions,** The Fundamentals, Board Basics, 27p.
- Ingram, R.T and Weary , W.A. (2000) **Presidential and Board Assessment in Higher Education : Purposes, Policies and Strategies,** Association of Governing Boards of University and Colleges, 88 p.
- Johnston, J.N. (1981). **Indicators of Education Systems.** London : The Anchor Press, Tiptree Essex.
- Kaplan, R.S. & Norton, D.P. (1996) "strategic learning & the balanced scorecard", **Strategy & Leadership,** Vol. 24 Issue: 5, p.18-24.
- Kelleher, M.F. (2006) **The Effectiveness of Governing Bodies , Seminar on Governing Bodies of Higher Education Institutions : Roles and responsibilities,** OECD Headquarters, Paris, 24-25 August 2006.
- King, J.A., Stevahn, L., Ghere, G., & Minnema, J. (2001). Toward a Taxonomy of Essential Evaluator Competencies. **American Journal of Evaluation,** 22, 229-247.
- LEHE (n.d.) **A Framework for Governing Body Effectiveness Available :**
<http://www.lfhe.ac.uk/en/audiences/governance.cfm/reviewing-governance/a-framework-for-governing-body-effectiveness.cfm/>.
- Levinson, D.J. (1971). **Personality and social structure in the organization setting : Selected reading and projects in social psychology.**New York : Harper& Row.
- Longman. (1992). **Dictionary of English Language and Culture.** Great Britain : Longman Group UK limited.
- Morril, R.L. (2010) **Assessing Presidential Effectiveness, Trusteeship, No.1, Vol. 18**
 Available: <http://agb.org/trusteeship/2010/JanuaryFebruary/assessingpresidential-effectiveness>.
- Ramsden, P. (1991). A Performance Indicator of Teaching Quality in Higher Education. **Studies in Higher Education,** 6 (2), 129-150.

- Schofield, A.(2009) What is an effective and high performing governing body in UK higher education? **Leadership Foundation for Higher Education and Committee of University Chairs**, 113 p.
- Searcy, C., Karapetrovic, S. and McCartney, D. (2005). **Designing Sustainable Development Indicators: Analysis for a Case Utility**. *Measuring Business Excellence*, 9 (2), 33-41.
- Simon, H. **A Administrative Behavior**. 4 rd.ed. New York : Macmillan, 1976.
- Swansson, J. and Blackman, D. (2009). **Governance in Australian Universities: Where Next, Reform Model**, CESifo DICE Report 2/2009, p 39-46.
- UCC. (2011). **Code of Best Practice Governance, University Chancellors" Council**, Approved out-of-session by the Ministerial Council for Tertiary Education and Employment on 27 July 2011. 4 p.
- Weber. Max and Parson, Talcott. (1947). **The Theory of Social and Economic Organization**. New York : Free.
- Yukl, G.A. (1959). **Leadership in Organizations**. Englewood Cliff S, New Jersey : Prentice – Hall.
- Zehr, J. Grossm. (1994). **Creating Environmental Publication : A Guide to writing and Designing for Interpreters and Environment Education**. Wisconsin : UWSP Foundation Press. Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำดัชนีพิมพ์
- รายนามมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ
- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)
- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- รายนามผู้ตอบแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำคุษฎีนิพนธ์

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	คุณวุฒิ - ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1.	รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / อาจารย์ประจำสาขาวิชา การประเมินผลและวิจัย ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียรชนะ	ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต (ค.ศ.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / หัวหน้าภาควิชาบริหารเทคนิค ศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยี พระจอมเกล้า พระนครเหนือ
3.	อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ / ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์	การศึกษาคุษฎีบัณฑิต (กศ.ศ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ / คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5.	ดร.บุญสืบ ทองอยู่	การศึกษาคุษฎีบัณฑิต (กศ.ศ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ / นายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัย สวนดุสิต

รายนามมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ

.....

กลุ่มรัตนโกสินทร์

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (มร.สส.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (มสด.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (มจร.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (มรภ.พระนคร)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (มรธ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (มบส.)

กลุ่มภาคเหนือ

- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (มร.ชม.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (มร.ชร.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (มร.ลป.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ (มรอ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (มรพส.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (มรภ.กพ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (มร.นว.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (มรภ.พช.)

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (มร.อธ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มรม.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (มรล.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (มร.สน.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (มรณม.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มรภ.บร.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (มรภ.สร.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (มรภ.อุบ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ (มกส.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (มชย.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (มรภ.รอ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ (มรภ.ศก.)

กลุ่มภาคกลาง

- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (มร.อย.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (มร.รพ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (มร.ร.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (มร.ท.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (มร.ว.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (มร.ภ.พบ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (มร.ภ.กจ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (มร.น.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (มร.มจ.)

กลุ่มภาคใต้

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (มรส.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (มร.นศ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (มร.ภ.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (มร.ภ.สข.)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (มร.ย.)

รายนามผู้เข้าร่วมประชุมอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)
เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตั้งงบประมาณประจำปีการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภา
มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ - ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1.	ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย	Doctor of Education (Ed.D) Indiana University, U.S.A / / นายกสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรธานี และประธาน คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน ของมหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จ เจ้าพระยา
2.	ศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพหัสติน ณ ออยุธยา	Doctor of Education (Ed.D) Indiana University, U.S.A / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสม.เด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จ เจ้าพระยา
3.	รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา	Doctor of Education (Ed.D) U.S.A / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงาน ก.ค.ศ.	สำนักงาน คณะกรรมการ ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการ ศึกษา
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรุ่งศักดิ์ อัครพัฒน์	ปริญญาตรีบัณฑิต (ปร.ต.) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร / รองอธิการบดี มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
5.	รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล ตั้งจิตสมคิด	Doctors of Philosophy (Ph.D.) Magadh University, INDIA /รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ธนบุรี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ - ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
6.	ดร.ดิเรก พรสีมา	Doctors of Philosophy (Ph.D.) University of Alberta, Canada / คณบดี วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
7.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทักษ์ อาจคุ้มวงศ์	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / ที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
8.	อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ / อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา และการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9.	ดร.ญาณิฐา หลิมวัฒนา	ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ค.ด.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / หัวหน้าสำนักงานสภา มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
10.	อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) มหาวิทยาลัยขอนแก่น / ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ**

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	การจัดการดุขปฏิบัติ (กจ.ด.) มหาวิทยาลัยศรีปทุม / รองอธิการบดีฝ่ายประกัน คุณภาพองค์การและกิจกรรม สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี
2.	ดร.สงวน อินทร์รักษ์	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ต.) มหาวิทยาลัยศิลปากร / อาจารย์ประจำภาควิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
3.	อาจารย์อมรัตน์ ฉิมพลีนานนท์	การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ / อาจารย์ประจำสาขาวิชา การงานพื้นฐานอาชีพและ เทคโนโลยี คณะเทคโนโลยี การเกษตรและเทคโนโลยี อุตสาหกรรม, กรรมการสภา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ทิฆมทรัพย์	DR-ing institute Nationa, Polytechnique de Toulouse, France / กรรมการสภา มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยธนบุรี และ กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยธนบุรี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
5.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล แก้วเนียม	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ / อาจารย์ประจำสาขาวิชา คณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จ เจ้าพระยา

รายนามผู้ตอบแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1.	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธ์อิน	Doctor of Philosophy (Ph.D) North Texas State University, U.S.A / นายกสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา และอธิการบดี มหาวิทยาลัย สวนดุสิต	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2.	ศาสตราจารย์ ดร.สายหยุด จำปาทอง	Doctor of Education (Ed.D) Rutgers University, U.S.A / อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3.	ศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา	Doctor of Education (Ed.D) Indiana University U.S.A / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4.	ศาสตราจารย์ ดร.สุจริต เพียรชอบ	Doctor of Education (Ed.D) Indiana University U.S.A / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, ศาสตราจารย์กิตติคุณ ปูชนียจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกรรมการวุฒิยาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
		พิจารณาผลงานของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
5.	ศาสตราจารย์ นพ.พยางค์ จุกา	แพทยศาสตรบัณฑิต (พ.บ.) มหาวิทยาลัยมหิดล / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยาและ นายแพทย์ประจำ โรงพยาบาลธนบุรี	โรงพยาบาลธนบุรี
6.	รองศาสตราจารย์ ดร.จิรเกียรติ์ อภิคุณโยภาส	Doctor of Philosophy (Ph.D.) Purdue University, U.S.A กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ปรึกษาในตำแหน่ง Senior Economist บริษัท ทิมคอสซัลต์ตั้ง เอ็นจิเนียร์และแมเนจเม้นท์ จำกัด และกรรมการ ผู้จัดการ บริษัท ทีซีจี พรินตติ้ง จำกัด กรรมการ บริษัท ที คิว เอ็ม จำกัด	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
7.	นายทรง ไซตีสรยุทธ์	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรรมการผู้จัดการ บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), ประธานกรรมการบริหาร และผู้อำนวยการโรงเรียน เพลินพัฒนา และประธาน มูลนิธิคนไทยเก่งขึ้น	โรงเรียนเพลินพัฒนา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
8.	รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารัทคนวงศ์	Doctor of Philosophy (Ph.D.) Asian Institute of Technology (AIT) / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, รองผู้อำนวยการ มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (Thailand Cyber University) และ รองผู้อำนวยการสำนักงาน บริหารเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อพัฒนา การศึกษา (UNINET)	มหาวิทยาลัยศิลปากร
9.	ดร.สุรัฐ ศิลปอนันต์	Doctor of Philosophy (Ph.D) Michigan State University, U.S.A / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, ประธานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, ที่ปรึกษาคณะกรรมการ โครงการเพาะพันธุ์ปัญญา ของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
10.	นายวรพงษ์ วรรณศิริ	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ประกาศนียบัตรทางกฎหมาย มหาชน มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ / กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
		สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	
11.	ดร.บุญลือ ทองอยู่	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ / นายกสภามหาวิทยาลัย สวนดุสิตและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
12.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนิท ชุนดี	Master of Science (M.S), Bemidji State University U.S.A / กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิสภา มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, ที่ปรึกษาอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง, ผู้ประเมิน คุณภาพของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา, ผู้ประเมินคุณภาพภายในของ สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
13.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองแถม สุนสวัสดิ์	M.A.I.E, Technological University of the Philipine / ประธาน คณะกรรมการส่งเสริมกิจการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
14.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา เกณฑ์มา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) มหาวิทยาลัยราชภัฏ / บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา อธิการบดีมหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
15.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มหาบรรพต	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย / กรรมการ สภามหาวิทยาลัยตัวแทน ผู้บริหาร, รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
16.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศษ.ด.) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ / กรรมการ สภามหาวิทยาลัยตัวแทน ผู้บริหาร, คณบดีบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จพระ เจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
17.	อาจารย์ ดร.ปวิช ผลงาม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี / กรรมการสภามหาวิทยาลัย ตัวแทนผู้บริหาร, อาจารย์ ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี และผู้อำนวยการ สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
18.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติรัตน์ ฐานสุวรรณศรี	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา / กรรมการสภามหาวิทยาลัย ตัวแทนคณาจารย์, อาจารย์ ประจำสาขาวิชา ผู้ประกอบการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ลิ้มสุขวัฒน์	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา / กรรมการสภามหาวิทยาลัย ตัวแทนคณาจารย์ และ อาจารย์ประจำสาขาวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
20.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิงห์ สิงห์ขจร	นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นศ.ม.) มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช / กรรมการสภามหาวิทยาลัย ตัวแทนคณาจารย์ และอาจารย์ประจำ สาขาวิชาการ ประชาสัมพันธ์และ การสื่อสารองค์การ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
21.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิบูลย์ วิฑูรย์ปัญญากุล	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (น.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง / กรรมการสภามหาวิทยาลัย ตัวแทนคณาจารย์, อาจารย์ประจำสาขาวิชา นิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
22.	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี กรีนเสกสรรค์	วิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (วท.ด.) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย / ประธาน สภาคณาจารย์และ ข้าราชการ, อาจารย์ประจำ สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำดัชนีพันธ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)
- หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๑๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำคุษฎีนิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำคุษฎีนิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร: ๐-๒๕๗๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๘/๑๓๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิจิต เขียวชนะ

ด้วย นายพิชณู บางเขี้ยว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิสุตตรปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดัชนีพันธ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา ดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ม่วงพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดัชนีพันธครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมื่อดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาราวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๙๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๑๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำคุชณินิพนธ์

เรียน อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ

ด้วย นายพิเชฏ์ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคุชณินิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการปรึกษาคุชณินิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำคุชณินิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ สยามสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๑๗-๗๐๐๐ ต่อ ๒๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๑๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำดัชนีพันธ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์

ด้วย นายพิชณู บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดัชนีพันธ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดัชนีพันธ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดัชนีพันธครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๑๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอโศกภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำตุ๊กทินิพนธ์

เรียน ดร.บุญลือ ทองอยู่

ด้วย นายพิชณู บางเขี้ยว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์ปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำตุ๊กทินิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ”
โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาตุ๊กทินิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำตุ๊กทินิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content
Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรินทร์ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๓๔/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์	เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์	วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้เก็บข้อมูล

จากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. อธิการบดี
๒. รองอธิการบดี ตำแหน่งเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๓. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ๑ คน
๔. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ ๑ คน
๕. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร ๑ คน

ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยพิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อให้การทำการค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ของนิสิตดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเข้าทำการเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์-ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๓๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๓๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ด้วย นายพิเชฏ์ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศาสนาพุทธปริชญาคุณูปถัมภ์ สาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้
การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์	เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลภรณ์	วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้เก็บข้อมูล

จากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. อธิการบดี
๒. รองอธิการบดี ดำรงตำแหน่งเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๓. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ๑ คน
๔. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ ๑ คน
๕. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร ๑ คน

ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยพิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ
ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อให้การทำการค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์
ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเข้าทำการเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อเป็น
ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขียมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนวิสุทธิกษัตริย์ แขวงศิริราชบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิธิ สະเพียรชัย

ด้วย นายพิชเน บ่างเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษารวม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานามิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอรสาทรรกิจ (เหม มลพันธ์) ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๗๓-๓๐๐๖ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.วิมลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคุณวุฒินิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒินิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ม่วงพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่พุธที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรกิจ (แหม ผลพันธ์) ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคชฎินิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาคชฎินิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรกิจ (เหม ผลพันธ์) ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอสรภาพ แขวงทิวสุกรี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปรุ่งศักดิ์ อัดพุด

ด้วย นายพิชญ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคณาภิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาคณาภิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ม่วงพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษารวม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่พุธที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอรสาทรงกิจ (เหม ผลพันธ์) ชั้น ๑๕ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขียมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๓๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๓๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๓๐๖๓ ถนนอโศกภาพ แขวงศิริบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๓๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล ตั้งจิตสมคิด

ด้วย นายพิชญ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิ.ใหญ่ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่พุธที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาททรงกิจ (แอม พลพับอิน) ชั้น ๑๕ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เลี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๕๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ดร.ติเรก พรสีมา

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรกิจ (แอม พลพินธิน) ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอสรภาพ แขวงศิริราชูจิ
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทักษ์ อาจคุ้มวงศ์

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำคณาภิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาคณาภิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา มอ่งพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันพุธที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรภัก (เหม ผลพันธ์) ชั้น ๑๕ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๓๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ดร.ราชันย์ บุญธิมา

ด้วย นายพิชณู บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาฯ ดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานามิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Mult Attribute Consensus Reading : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่พุธที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอรสาทรงกิจ (เดิม ผลพันธ์) ชั้น ๑๕ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตาม วัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๑๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน ดร.ญาณีฐา ทิมวัฒนา

ด้วย นายพิชณู บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยภา ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานันต์กุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันพุธที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโสภาทวารกิจ (แอม พลัสริน) ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาล้วน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาร์จอร์ณ เอี่ยมสงอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๔๗๗-๗๐๐๐ ต่อ ๕๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๒๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR)

เรียน อาจารย์ ดร.พิญพร ทองคำสุก

ด้วย นายพิชณู บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ม่วงทิพย์ ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนา นิมิตกุล ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Multi Attribute Consensus Reaching : MACR) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมพระยาโอวาทวรกิจ (เทม ผลพันธ์) ชั้น ๑๕ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เหมาะสม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเข้าร่วมประชุมแบบอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (MACR) ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๖๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๓๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินฯ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร ะชิรปัญญาพงศ์

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลำดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษารวม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานันติกุล	ที่ปรึกษารวม

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอ เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๗-๗๐๐๐ ตั๋ว ๑๐๑๘

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๓๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินฯ

เรียน ดร.สงวน อินทร์รักษ์

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาฯ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิใหญ่ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดุษฎีนิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัย เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ตย ๑๐๓๘

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๓๕๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินฯ

เรียน อาจารย์อมรรัตน์ นิยมสินภานนท์

ด้วย นายพิชญ บำรุงเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ม่วงพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลภรณ์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดุษฎีนิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์ที่สุดทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๐๑๘

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๓๖๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินฯ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ทิมทรัพย์

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุซงฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุซงฎินิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุซงฎินิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไทรย์ วัฒนานันมีตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดุซงฎินิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์ที่สุดทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๐๑๘

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๓๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทริณรุจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการประเมินฯ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล แก้วเนียม

ด้วย นายพิชณู บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	ที่ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	ที่ปรึกษาร่วม
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิเศษฐ์ วัฒนานิมิตกุล	ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำดุษฎีนิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์ที่สุดทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๐๑๘

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๔๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงศิริบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพิษณุ บางเขียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังจัดทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้
การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยาทิป ปรึกษาหลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ปรึกษาช่วย
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานันท์ ปรึกษาช่วย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูล
จากการทดลองใช้ตัวบ่งชี้ที่ได้พัฒนาขึ้น ในการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
อันเป็นขั้นตอนหนึ่งเพื่อประกอบการทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาท
หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้การจัดทำดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยครบถ้วน
และเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็น
พระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาร์จอรณ เกี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๑๐

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย "แบบประเมินความเหมาะสมตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ"
- แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง
- แบบประเมินตัวบ่งชี้เพื่อประกอบการทำดัชนีชี้แจง เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุม MACR (รอบที่ 1)
- แบบประเมินตัวบ่งชี้เพื่อประกอบการทำดัชนีชี้แจง เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุม MACR (รอบที่ 2)
- แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย "แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ"
- แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย “แบบประเมินความเหมาะสมตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” สำหรับการรวบรวมข้อมูลของคณาจารย์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับนี้เป็นการตรวจสอบคุณภาพในด้านความเหมาะสม สอดคล้องของข้อคำถามตามตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นของ แบบประเมินความเหมาะสมตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 แห่งทั่วประเทศ

2. ขอความกรุณาตรวจสอบความเหมาะสม สอดคล้องของข้อคำถามโดยการทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อคำถาม

2.1 ตัวเลขในช่องประเมินมีความหมายดังนี้

+ 1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า	สิ่งที่ประเมิน “เหมาะสม”
o	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า	สิ่งที่ประเมิน “ไม่แน่ใจ”
- 1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า	สิ่งที่ประเมิน “ไม่เหมาะสม”

2.2 ความเหมาะสม หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 ความสอดคล้อง หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในส่วนท้ายของแบบสอบถาม และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของข้อความเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โปรตท่า เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติดำเนินการกำหนดนโยบาย					
1.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย				
2.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง				
3.	สภามหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย				
4.	สภามหาวิทยาลัยมีการระดมความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย				
5.	สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
6.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน				
7.	สภามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์รองบุคลากรในองค์กรให้มีการคิดมุ่งเป้าหมายความก้าวหน้า				
8.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุก				

ข้อ ที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)					
8.	(ต่อ) พันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล				
9.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต				
10.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้				
11.	สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปี ไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง				
12.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปริมาณความมุ่งมั่นขององค์กร				
13.	สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด				
มิติด้านอำนาจหน้าที่					
14.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ				

ข้อ ที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มติค่านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
15.	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ				
16.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้งการรวมการยุบเลิกและการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
17.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ				
18.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบ ในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และป็นไป ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				

ข้อ ที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
19.	สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้ง และ ถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ และคณะกรรมการ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุก ขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใสและ เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
20.	สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติ งบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึง เป้าหมายของแผนปฏิบัติการและผล การปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์				
21.	สภามหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับ การบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และ คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย				
22.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ มหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรมและ ตรวจสอบได้				
23.	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่อง ใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่าง หนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและ หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดย พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจาก คุณสมบัติ ประสบการณ์ความ				

ข้อ ที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
23.	(ต่อ) เหมาะสมและประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย				
24.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของ มหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดี หรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์				
25.	สภามหาวิทยาลัย ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติการกิจร่วมกันกับสถาบันอื่น				
26.	สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ				
มิติด้านการกำกับติดตาม					
27.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
28.	สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ ๐	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
29.	สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน				
30.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ				
31.	สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
32.	สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ติดตาม อย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย				
33.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน				
34.	สภามหาวิทยาลัย กำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติ				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
34.	(ต่อ) อย่างเหมาะสม และยืดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
35.	สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้				
36.	กรรมการสภามหาวิทยาลัย อุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
37.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดความสัมพันธ์ในการกำกับติดตามกับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย				
38.	สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างพอดี ไม่ตึงเกินไปและไม่หลวมเกินไป				
39.	สภามหาวิทยาลัยดำเนินการกำกับติดตาม โดยใช้หลักมุ่งเน้นจับตามติในการหาข้อบกพร่องทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง				
40.	สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลว ในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมาและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย				

แบบประเมินสำหรับเก็บข้อมูลวิจัย มรภ.ทั่วประเทศ

แบบสอบถามประกอบการทำดัชนีพันธ
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ และการตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลทำให้ท่านได้รับความเสียหายใดๆทั้งสิ้น
3. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับท่านหรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี 50 - 59 ปี 60 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
5. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง อธิการบดี รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนคณาจารย์ เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัย

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสาร แบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่

- 1.1 มิติด้านการกำหนดนโยบาย
- 1.2 มิติด้านอำนาจหน้าที่
- 1.3 มิติด้านการกำกับติดตาม

2. โปรดพิจารณาว่าความเหมาะสมของตัวบ่งชี้แต่ละตัว มีความเป็นประโยชน์
ความเป็นไปได้ และความชัดเจนมากน้อยเพียงใดที่จะนำมาชี้วัดการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และโปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่อง จิตตรงกับความเห็น
ของท่านมากที่สุด โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

ช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้ความหมาย มีดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ในการบ่งชี้การประเมินผล
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก ในการบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ
ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ในการบ่งชี้การประเมินผล
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย ในการบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติ
ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ในการบ่งชี้การประเมินผล
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม

แบบประเมินตัวบ่งชี้
เพื่อประกอบการทำดัชนีชี้วัด เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผล
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ (รอบที่ 1)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผล การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับท่านหรือกรอก
ข้อมูล ในช่องว่างที่กำหนด

1. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
2. ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้าน
 - การบริหารการศึกษา สาขาอุดมศึกษาหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี
 - ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัย
 - การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 - นักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการวิจัยและประเมินผล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
ราชภัฏ

คำชี้แจง โปรดกรอกตัวเลขซึ่งเป็นคะแนนลงในช่องสี่เหลี่ยม ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีช่วงคะแนนตามระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ดังนี้

ระดับมากที่สุด	= 80 - 100	คะแนน
ระดับมาก	= 70 - 79	คะแนน
ระดับปานกลาง	= 60 - 69	คะแนน
ระดับน้อย	= 50 - 59	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	= 0 - 49	คะแนน

ตัวอย่าง การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)						ชั่ง เลข คะแนน					
	ความเป็น ประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน							
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)		มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้												
มิติด้านการกำหนดนโยบาย												
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย ที่สามารถนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และ แผนการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย	100					100						100
2. สภามหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกภาพเชิง นโยบาย	100					95						95

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)			ข้อเสนอแนะ
	ความเป็นประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน	
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้				
มิติด้านอำนาจหน้าที่				
12. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และ ประกาศนียบัตร ตามกระบวนการขั้นตอน ที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ.				
13. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับ สถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่น เข้าสหพันธมหาวิทยาลัย หรือยกเลิก การสหพันธโดยคำนึงถึงมาตรฐานและ ประโยชน์ทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ				
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวมการยกเลิก และการแบ่งส่วน ราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิต วิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาคตามภารกิจหน้าที่ ความจำเป็นและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
15. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ				

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)						ชื่อ เสนอ แนะ				
	ความเป็น ประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน						
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)		มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)		มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)											
16. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง											
17. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง											
18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์											

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)						ข้อเสนอแนะ					
	ความเป็นประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน							
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)		มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้												
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)												
19. สถานมหาวิทยาลัยออกข้อบังคับระเบียบ และประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย												
20. สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้												
21. สถานมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสถานมหาวิทยาลัย โดยพิจารณา อย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย												
22. สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการของมหาวิทยาลัยตามทฤษฎีการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติภารกิจหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์												

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)						ข้อ เสนอ แนะ		
	ความเป็น ประโยชน์		ความเป็นไปได้		ความชัดเจน				
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)		มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)
มิติด้านกำกับติดตาม									
	ตัวบ่งชี้								
23.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนและ แสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้า ของมหาวิทยาลัยตลอดจนการปฏิบัติ ภารกิจร่วมกับสถาบันอื่น								
24.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตาม ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่าง เคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของ แผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่ บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย								
25.	สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตาม การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เป็นประจำ								
26.	สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการ ทั่วไปของมหาวิทยาลัยโดยกำหนด วิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่าง ชัดเจน								
27.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐาน การศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ								

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)			ข้อ เสนอ แนะ
	ความเป็น ประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน	
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้				
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)				
28. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของอธิการบดี และหัวหน้า หน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่ง เป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
29. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตาม อย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม ตัดสินใจเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย				
30. สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกา ในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของ ตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติ ได้อย่างครบถ้วน				
31. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล การดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมาย ให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง				
32. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐาน ของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของ มหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถ ดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้				

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (ไปตรงระบุค่าคะแนน)			ข้อเสนอแนะ
	ความเป็นประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน	
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้				
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)				
33. กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
34. สภามหาวิทยาลัยดำเนินการกำกับติดตามโดยใช้หลักมุ่งเน้นอันทามดีในการหาข้อตกลง ทั้งไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง				
35. สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย				

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม

แบบประเมินตัวบ่งชี้
เพื่อประกอบการทำดัชนีชี้วัด เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผล
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ (รอบที่ 2)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ
 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับท่านในช่องว่างที่กำหนด

1. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
2. ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้าน
 - การบริหารการศึกษา สาขาอุดมศึกษาหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี
 - ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย
 - การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 - นักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการวิจัยและประเมินผล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย
ราชภัฏ

คำชี้แจง โปรดรอกตัวเลขซึ่งเป็นคะแนนลงในช่องสี่เหลี่ยม ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีช่วงคะแนนตามระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ดังนี้

ระดับมากที่สุด	= 80 - 100	คะแนน
ระดับมาก	= 70 - 79	คะแนน
ระดับปานกลาง	= 60 - 69	คะแนน
ระดับน้อย	= 50 - 59	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	= 0 - 49	คะแนน

ตัวอย่าง การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)			ข้อเสนอแนะ		
	ความเป็นประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน			
					มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)
ตัวบ่งชี้	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย						
1. สภามหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	100	100	100			
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	100	95	95			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง โปรดกรอกตัวเลขซึ่งเป็นคะแนนลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

มิติ	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (โปรดระบุค่าคะแนน)			ข้อ เสนอ แนะ
	ความเป็น ประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน	
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน) มาก (70 - 79 คะแนน) ปานกลาง (60 - 69 คะแนน) น้อย (50 - 59 คะแนน) น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
ตัวบ่งชี้				
มิติด้านการกำหนดนโยบาย				
1. สภามหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย				
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง				
3. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
4. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้า ทางวิชาการของคณาจารย์ อย่างเสมอภาคกัน				
5. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย การพัฒนามหาวิทยาลัย ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล				
6. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากร มีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต				

มิติตัวบ่งชี้	ระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ (ไปตรงระดับคะแนน)			ข้อ เสนอ แนะ
	ความเป็น ประโยชน์	ความเป็นไปได้	ความชัดเจน	
	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	มากที่สุด (80 - 100 คะแนน)	
	มาก (70 - 79 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	มาก (70 - 79 คะแนน)	
	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	ปานกลาง (60 - 69 คะแนน)	
	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	น้อย (50 - 59 คะแนน)	
	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	น้อยที่สุด (0 - 49 คะแนน)	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)				
17. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์				
18. สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย				
19. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้				
20. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใดอัน อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย				
21. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอและอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการ				

แบบประเมินความเหมาะสม
ของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อประกอบการทำดัชนีพันธ
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

1. โปรดอ่านเอกสาร คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยละเอียด แล้วกรณำทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับผลการประเมินความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของท่าน
2. แบบประเมินฉบับนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

	ระดับผลการประเมินมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้
ระดับคะแนน	5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
	4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
	3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
	2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
	1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - ตอนที่ 2 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
3. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบประเมินในครั้งนี้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัย “แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ”

คำชี้แจง

1. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย “แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ” นี้ จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสม สอดคล้องของข้อคำถามต่าง ๆ ในแบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งจะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายงานวิจัยในการประเมินกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการรวบรวมข้อมูลวิจัยตาม ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. ขอความกรุณาตรวจสอบความเหมาะสม สอดคล้องของข้อคำถามโดยการทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อคำถาม

2.1 ตัวเลขในช่องประเมินมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า สิ่งที่ประเมิน “เหมาะสม”
- 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า สิ่งที่ประเมิน “ไม่แน่ใจ”
- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า สิ่งที่ประเมิน “ไม่เหมาะสม”

2.2 ความเหมาะสม หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 ความสอดคล้อง หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในส่วนท้ายของแบบสอบถาม และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของข้อคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ โปรดยกเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด

ข้อที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม - 1	
มติด้านการกำหนดนโยบาย					
1.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย				
2.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง				
3.	สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
4.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างสมภาคกัน				
5.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล				
6.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต				
7.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้				
8.	สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ศึกษางานพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง				
9.	สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด				
มติด้านอำนาจหน้าที่					
10.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตรตามระบบการขึ้นตอนที่กำหนด ด้วยความละเอียดรอบคอบ				

ข้อที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
11.	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและ ประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ				
12.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการ พัฒนาตามภารกิจหน้าที่ ความจำเป็น และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง				
13.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษา อย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพ				
14.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอน อย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง				
15.	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและคณะกรรมการตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุก ขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใสและเป็นไปตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
16.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณ รายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดย คำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการ ปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์				
17.	สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และ ประกาศต่าง ๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึง ผู้มีส่วนได้เสีย				

ข้อที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)					
18.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้				
19.	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ ในการพัฒนามหาวิทยาลัย				
20.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่ อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอและอาจมอบหมาย ให้ให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติกรอย่างหนึ่ง อย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์				
มิติด้านการกำกับติดตาม					
21.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลและติดตาม ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย				
22.	สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของ มหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและควาร. รับผิดชอบอย่างชัดเจน				
23.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษา ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ				
24.	สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงาน อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตาม กลยุทธ์และงบประมาณที่จัดไว้เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย				

ข้อที่	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม + 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม - 1	
มิติด้านการกำกับติดตาม (ต่อ)					
25.	สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย				
26.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน				
27.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
28.	สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้				
29.	กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
30.	สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการพิจารณานโยบาย กฎกติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมาและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการร่วมตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

**แบบประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
2. ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ และการตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลทำให้ท่านได้รับความเสียหายใดๆ ทั้งสิ้น
3. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับท่านหรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง		
2. อายุ	☐ 30 - 39 ปี	☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 - 59 ปี	☐ 60 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก	
4. ตำแหน่งทางวิชาการ	☐ อาจารย์	☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์	☐ รองศาสตราจารย์	
	☐ รองศาสตราจารย์	☐ ศาสตราจารย์	☐ ไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	
5. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง	☐ นายกสภามหาวิทยาลัย	☐ อธิการบดี		
	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ		
	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ		
	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	☐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ		
	☐ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	☐ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ		
	☐ ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย	☐ ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย		

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยม ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมากที่สุด
4	หมายถึง	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมาก
3	หมายถึง	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏน้อย
1	หมายถึง	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏน้อยที่สุด

ที่	ตัวบ่งชี้การประเมิน	ระดับการปฏิบัติ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
มติด้านการกำหนดนโยบาย							
1.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย						
2.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง						
3.	สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย						
4.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างสม่ำเสมอ						
5.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล						
6.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต						
7.	สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้						
8.	สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ที่ศทางการพัฒนาวิทยาลัยและนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง						

ที่	ตัวบ่งชี้การประเมิน	ระดับการปฏิบัติ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
มิติด้านการกำหนดนโยบาย (ต่อ)							
9.	สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด						
มิติด้านอำนาจหน้าที่							
10.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ						
11.	สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยก, เลิกการสมทบโดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ						
12.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง						
13.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ						
14.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรงมอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง						

ที่	ตัวบ่งชี้การประเมิน	ระดับการปฏิบัติ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
มิติด้านอำนาจหน้าที่ (ต่อ)							
15.	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยพิจารณาตรวจสอบในทุกชั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง						
16.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่าย จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์						
17.	สภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย						
18.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้						
19.	สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย						
20.	สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์						

ที่	ตัวบ่งชี้การประเมิน	ระดับการปฏิบัติ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
มิติด้านการกำกับติดตาม							
21.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย						
22.	สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน						
23.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ						
24.	สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามกลยุทธ์ และงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย						
25.	สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย						
26.	สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน						
27.	สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง						

ภาคผนวก ง
คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตาม
บทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

พิชญ์ บางเขียว

เอกสารคู่มือการประเมินผลนี้เป็นส่วนหนึ่งของคณาจารย์
การศึกษาดุสิตเมตตาสถาบันราชภัฏบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ปีการศึกษา 2560

คำนำ

คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินการทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ทั้งการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย และการประเมินโดยคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการประเมินไว้เป็น 3 มิติ ประกอบด้วย มิติด้านการกำหนดนโยบาย มิติด้านการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และมิติด้านการกำกับติดตาม ในมิติทั้ง 3 มิติดังกล่าว กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ ครอบคลุมภารกิจของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏและเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยกรอบการประเมิน สภามหาวิทยาลัยทั้ง 3 มิติ และตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจำนวน 30 ตัวบ่งชี้นี้ ผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดของตัวบ่งชี้แต่ละตัว พร้อมทั้งแนวทางการพิจารณาของแต่ละตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเหมาะสม สอดคล้อง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏที่จัดทำขึ้นนี้ จะใช้เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์สำหรับการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างสมบูรณ์ต่อไป

นายพิชญ บางเขียว ผู้วิจัย
พฤศจิกายน 2560

ส่วนที่ 1

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีพันธกิจที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สู่สังคม การให้บริการทางวิชาการเพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อการดำรงเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้คงอยู่ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแหล่งผลิตกำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่จะยกระดับความรู้และทักษะให้แก่คนที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาที่กำหนดอนาคตของประเทศที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสียหลายระดับ ทั้งระดับบุคคล ได้แก่ นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และระดับหน่วยงาน ได้แก่ องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม รวมถึงองค์การในระดับสังคมและประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจที่ถือว่าเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ ปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามมาตรา 7 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547)

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ให้ความสำคัญในเรื่องบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรที่สำคัญในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคม สืบเนื่องจากกระแสการปฏิรูปอุดมศึกษา สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรที่สำคัญขององค์กรหนึ่งที่มีผลอย่างมากต่อความสำเร็จของการปฏิรูปอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นองค์คณะสูงสุดของการบริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย กำกับ และติดตามการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อยุติประโยชน์สุขของประชาคมในมหาวิทยาลัย เพื่อสังคม และเพื่อประเทศชาติโดยรวมรวมสภามหาวิทยาลัย จึงถือเป็นองค์กรสูงสุดที่ยึดหลักความเป็นอิสระทางการบริหาร ความมีเสรีภาพทางวิชาการ และการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มีหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย และกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายมีอำนาจเต็มในการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง อำนาจด้านการเงินและงบประมาณ และการจัดการทั่วไป คณะกรรมการส่วนใหญ่มาจากบุคคลภายนอกสถาบัน โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านต่างๆ สำหรับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 - 2565) ได้ให้ความสำคัญต่อธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ (Governance and Management) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อโดยตรงต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา หากสถาบันอุดมศึกษามีหลักกำหนดทิศทางในการบริหารจัดการที่ดี กำกับและมีประสิทธิภาพ ภารกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัยก็จะสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2552 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และการถ่ายทอดเป้าหมายจากสภามหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษา” เป็นตัวชี้วัด 12 ในคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีการลงนามร่วมกับระหวางผู้แทนของ ก.พ.ร. กับผู้แทนของมหาวิทยาลัยและผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัย โดย ก.พ.ร. จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 รวมทั้งกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 - 2565) ได้กำหนดกรอบการปฏิรูปอุดมศึกษา จึงหนึ่งในประเด็นสำคัญใน

กรอบปฏิรูปอุดมศึกษา คือ การยกระดับประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ที่สำคัญก็คือ การปฏิรูปสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดที่กำหนดและกำกับนโยบายดูแลการบริหารจัดการให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เป็นสภาผู้กำกับ (Governing Board) ที่พิทักษ์ความเป็นอิสระหรืออัตตาภิบาลและธรรมาภิบาล (Good Governance) เพื่อให้การบริหารและการจัดการที่ดีตามระบบอิสระมีคุณธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ การที่จะปฏิรูปมหาวิทยาลัยให้บรรลุความเป็นเลิศ จำเป็นต้องมีการปฏิรูปสภามหาวิทยาลัยให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ การประเมินผล การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย วิเคราะห์บทบาทโดยใช้ Content Analysis วิธีการได้มาของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ดี พร้อมกับ การสร้างและพัฒนากลไกการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดของการปฏิรูปอุดมศึกษา (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2551)

สภามหาวิทยาลัยจึงเป็นคณะบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบัน การกำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยได้เน้นการให้ความสำคัญจากระบบการควบคุมดูแลโดยตรงจากภาครัฐ โดยมุ่งหวังว่าความเป็นอิสระนั้นจะนำมาซึ่งความคล่องตัวและประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งจะส่งผลบวกถึงพัฒนาการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในที่สุด หลักการของความเป็นอิสระนั้น มีความหมายว่า ยอมให้มหาวิทยาลัยอยู่นอกกฎระเบียบของการบริหารราชการโดยปกติ และไม่อยู่ภายใต้การสั่งการโดยตรงของหน่วยงานที่อาจจัดว่าเป็น “หน่วยเหนือ” ใดๆ แต่ในขณะที่เดียวกันสังคมก็มีความคาดหวัง รวมทั้งมีความชอบธรรม ที่จะได้ประโยชน์อันพึงประสงค์จากผลผลิตของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความรู้ความชำนาญระดับสูง รวมทั้งในฐานะที่เป็นคลังสมองในการพัฒนาทุนทางปัญญาให้แก่ชาติ ในความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยจึงจะต้องมีกลไกคอยควบคุม ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการด้วยความรับผิดชอบในการปฏิบัติพันธกิจให้ได้ตามความคาดหวัง กลไกนั้น คือบทบาทหน้าที่ทั้งหมดของสภามหาวิทยาลัยและการควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยต้องยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” (Good Governance) เป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่าการควบคุมดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ควรจะเป็นนั้น เป็นกระบวนการที่จะต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิด มีหลักปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างชัดเจน สภามหาวิทยาลัยจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสังคมที่จะกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่สังคมได้มอบหมายเป็นเสมือนรอยต่อหรือจุดเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับ สังคมภายนอกที่จะสะท้อนความต้องการจากสังคมภายนอกเข้ามาสู่มหาวิทยาลัยและดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ สภามหาวิทยาลัยจึงต้องมียุทธศาสตร์ที่จำเป็นต่างๆ เช่น ต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสมมีเครื่องมือและกระบวนการต่างๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่สำคัญที่สุด คือ สภามหาวิทยาลัยต้องมีความตระหนักรู้ และมีทัศนคติที่ถูกต้องว่าหากมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่สอดคล้องกับพันธกิจ ความเสียหายก็จะเกิดแก่ประเทศชาติ สภามหาวิทยาลัยจึงเป็นความหวังและเป็นปราการทางยุทธศาสตร์ด่านแรกที่สังคมและประเทศชาติฝากไว้ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยให้ช่วยนำพาชาติไปสู่ความเข้มแข็ง (วิจารณ์ พานิช, 2554)

มหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และดำเนินงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ถือเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลักเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดการพัฒนาและเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา

18 สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547)

(1) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

(2) ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นเรื่องๆ ก็ได้

(3) กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพ การเปิดสอนของมหาวิทยาลัยและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(4) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(5) พิจารณาการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานของส่วนราชการดังกล่าว

(6) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(7) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(8) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(9) แต่งตั้ง และถอดถอน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(10) แต่งตั้ง และถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(11) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(12) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดหารายได้และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

(13) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(14) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(15) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(16) ส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปฏิบัติภารกิจร่วมกันกับสถาบันอื่น

(17) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ สภามหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการกำหนดนโยบาย และกรอบทิศทางกรดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบกรดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และการพัฒนาที่ยั่งยืน การประเมินผลสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความสำคัญ ในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกรดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่มีการตกลงไว้ ยิ่งไปกว่านั้น ตามแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2554 – 2565) ยังได้กำหนดนโยบายให้มีการพัฒนาระบบบริหารภายในของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อรองรับความมีอิสระในการบริหารงาน สภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดในโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น กลไกอย่างหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาและผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย คือการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุผลสำเร็จตามหน้าที่และความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเห็นความสำคัญถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องการศึกษาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยเลือกร่าง เสนอวิจัยนี้ เป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏในบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป

1. วัตถุประสงค์ของการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยได้ทราบกรอบการประเมินตนเอง และวิธีการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม
- 1.2 เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริง และประเมินคุณภาพของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา
- 1.3 เพื่อกระตุ้นให้กำลังใจและให้ข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ แก่สภามหาวิทยาลัย
- 1.4 เพื่อเป็นข้อมูลให้สภามหาวิทยาลัยใช้ในการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด
- 1.5 เพื่อเป็นข้อมูลให้สภามหาวิทยาลัยได้วิเคราะห์สาเหตุให้ข้อเสนอแนะ เพื่อการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. ประโยชน์ของการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยมีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัยหลายประการ ดังนี้

2.1 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นจะเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

2.2 ผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะเป็นข้อมูลสำคัญที่สภามหาวิทยาลัยใช้ในการตัดสินใจ สนับสนุน วางแผน พัฒนามหาวิทยาลัย

2.3 การประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย เป็นการกระตุ้นให้สภามหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของการเป็นองค์การกำกับเพื่อธรรมาภิบาล อันจะนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัย

3. บทบาทหน้าที่ของผู้ประเมิน

เนื่องจากคณะผู้ประเมินอยู่ในบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการกำกับนโยบาย ทั้งในส่วนที่เป็น การประเมินตนเองและการประเมินโดยคณะบุคคลหรือประชาคม จึงอาจจะสร้างแรงกดดันให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินทุกภาคส่วน หรือส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยได้มาก ผู้ประเมินจึงควรทำความเข้าใจกับ, คลังการของมหาวิทยาลัยทุกคนที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงเจตนาารมณ์ของการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยว่า ทุกฝ่ายมีบทบาทร่วมกันในการรวบรวมข้อมูล สรุปผล และนำผลย้อนกลับมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง เพื่อยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้สูงขึ้นตามศักยภาพ จึงเป็นกระบวนการสร้างสรรค์มากกว่า การนำมาวิพากษ์วิจารณ์ในทางตรงกันข้าม ดังนั้น ผู้ประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลตัวบ่งชี้เกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

3.2 เป็นตัวแทนของสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต้นสังกัด ทำหน้าที่ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยกระบวนการทำงานของสภามหาวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

3.3 รายงานผลการประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยสรุปผลการประเมินเบื้องต้นต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร และเสนอรายงานการประเมินต่อมหาวิทยาลัยต้นสังกัดภายใน 40 วัน นับจากวันสุดท้ายของการเข้าประเมิน

4. จรรยาบรรณของผู้ประเมิน

ผู้ประเมินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบตามจรรยาบรรณ ดังนี้

4.1 มีความเที่ยงตรงเป็นกลาง และสามารถตรวจสอบได้

4.2 ดำรงตนให้เป็นผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน เหมาะสมกับการเป็นผู้ประเมิน

4.3 รักษาความลับของข้อมูลสารสนเทศส่วนบุคคลที่ได้รับจากการประเมิน

4.4 ไม่รับอามิสสินจ้างและแสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่

4.5 ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ส่วนที่ แนวทางการประเมิน

การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งองค์ประกอบ ออกเป็น 3 มิติ ประกอบด้วย มิติด้านการกำหนดนโยบาย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ มิติด้านการปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านการกำกับติดตาม จำนวน 10 ตัวบ่งชี้ ในแต่ละ ตัวบ่งชี้จะมีคำอธิบายตัวบ่งชี้ และแนวทางการพิจารณา และเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติ ตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้

มิติที่ 1 มิติด้านการกำหนดนโยบาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยที่มีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทาง การพัฒนามหาวิทยาลัยตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และ กำหนดระบบกลไกในการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมทั้งควบคุมและตรวจสอบ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

แนวทางการพิจารณา

1. สภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยทบทวนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และผลจากการดำเนินงานตามนโยบาย ของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายโดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม อย่างทั่วถึง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดนโยบายให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยร่วมกัน แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย และสรุปเป็นมติของที่ประชุม อันนำไปสู่การกำหนดนโยบายเพื่อ การพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพิจารณา

1. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอภิปรายความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะประเด็นต่างๆ อย่างหลากหลายในที่ประชุม
2. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัย
3. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ประธานกรรมการหรืออนุกรรมการชุดต่างๆ ได้ทำหน้าที่ประธานหรืออนุกรรมการที่บรรลุเป้าหมายหรือหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบาย โดยให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 3 สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการประสานความต้องการของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดนโยบาย โดยเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงาน ได้มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

1. สภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมประสานความต้องการของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดนโยบาย
2. สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
3. สภามหาวิทยาลัยประสานความต้องการของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 4 สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้คณาจารย์มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเสมอภาค เพื่อการพัฒนาวิทยาลัยร่วมกัน

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้คณาจารย์มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเสมอภาค เช่น การศึกษาต่อ โครงการฝึกอบรม โครงการส่งเสริมการพัฒนาผลงานทางวิชาการ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
4. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของคณาจารย์อย่างเสมอภาคกัน	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 5 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัยตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากลและสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในบริบทของการเปลี่ยนแปลงระดับประเทศ และนานาชาติ

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องและครอบคลุมพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
5. สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 6 สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเชิงรุกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีการทำงานที่มุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จ เพื่อพร้อมรับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้บริหารปลูกฝังวิธีคิดและการทำงานเชิงรุกให้แก่บุคลากรในองค์กร เพื่อพร้อมรับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
6. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากร มีการทำงานเชิงรุก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 7 สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของมหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการได้ตามวัตถุประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
7. สภามหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นองค์กรที่เน้นการบริหารตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 8 สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม ประเทศ และนานาชาติ และมอบหมายให้มหาวิทยาลัยนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปีไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพิจารณา

1. สภามหาวิทยาลัยจัดการประชุมทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งเน้นในการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ
2. สภามหาวิทยาลัยติดตามความก้าวหน้า และผลสำเร็จของงานตามผลการทบทวนนโยบายที่กำหนด เพื่อสะท้อนผลการบริหารของมหาวิทยาลัย และเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การพัฒนา
3. สภามหาวิทยาลัยเสนอแนะแนวคิด หลักการ และแนวทางในการดำเนินงาน จุดอ่อน และจุดแข็งในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
8. สภามหาวิทยาลัยมีการทบทวนนโยบาย (Retreat) ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และนำผลจากการทบทวนนโยบายในแต่ละปี ไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย อย่างต่อเนื่อง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 9 สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการที่มหาวิทยาลัย นำนโยบายของสภามหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติ

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยแสดงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามนโยบายของมหาวิทยาลัย และให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขในกรณีที่เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติตามนโยบาย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
9. สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

มิติที่ 2 มิติด้านอำนาจหน้าที่

ตัวบ่งชี้ที่ 10 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร โดยพิจารณาตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบตามกระบวนการขั้นตอนในการอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร โดยถือตามพระราชบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้นภายในรอบระยะเวลาที่กำหนด

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
10. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดด้วยความละเอียดรอบคอบ	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 11 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาถึงมาตรฐานทางวิชาการของสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่จะเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ ภายใต้มาตรฐานทางวิชาการ กลไกการดำเนินงานทางวิชาการ และประโยชน์ทางวิชาการร่วมกัน

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาถึงมาตรฐานทางวิชาการของสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ที่จะเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ ภายใต้มาตรฐานทางวิชาการ กลไกการดำเนินงานทางวิชาการ และประโยชน์ทางวิชาการร่วมกัน

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
11. สภามหาวิทยาลัยอนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิการสมทบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานและประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 12 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่งส่วนราชการในสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่ ความจำเป็น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ด้วยการพิจารณาจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ภายใต้ภารกิจ หน้าที่ และความจำเป็น และบริบทของความเปลี่ยนแปลง ของสังคมและประเทศ โดยคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือหน่วยงาน

ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ภายใต้ภารกิจ หน้าที่ และ ความจำเป็น และบริบทความเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศ โดยคำนึงถึงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
12. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก และการแบ่ง ส่วนราชการใน สำนักงาน วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการ หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ โดยคำนึงถึงการพัฒนาด้านภารกิจหน้าที่ ความจำเป็นและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 13 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึง ความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านการพิจารณาในแต่ละ ขั้นตอนและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
13. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึง ความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และ/หรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 14 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และ ถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และ เป็นไปตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและ ถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยพิจารณาตรวจสอบการดำเนินการในทุกขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยนำเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ โดยร่วมกันพิจารณาตรวจสอบการดำเนินการในทุกขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการได้ทันเวลา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
14. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่อง เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พิเศษ โดยตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 15 สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และ คณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยพิจารณาตรวจสอบการดำเนินการในทุกขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี หัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณาตรวจสอบการดำเนินการในทุกขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการได้ทันตามเวลา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
15. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหาร ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และ คณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยพิจารณา ตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 16 สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงหลักประสิทธิผลในการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา และการพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
16. สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 17 สถานมหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานมหาวิทยาลัยพิจารณาออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดการรายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวทางการพิจารณา

สถานมหาวิทยาลัยอนุมัติข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ เพื่อเป็นเครื่องมือ กลไกในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายให้มิชชันคณะกรรมการดำเนินการยกร่าง และพิจารณาอนุมัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
17. สถานมหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 18 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย ด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ด้วยความเป็นธรรมและตรวจสอบได้ ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
18. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นธรรม และตรวจสอบได้	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 19 สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ให้ครอบคลุมภารกิจของสภามหาวิทยาลัย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 อย่างละเอียด และศึกษาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และประโยชน์ในการทำงานของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
19. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างละเอียด รอบคอบจากคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความเหมาะสม: และประโยชน์ในการพัฒนา มหาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 20 สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของ มหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุ วัตถุประสงค์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของ มหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยคำนึงถึง การปฏิบัติงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติ การอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงการปฏิบัติงานที่บรรลุตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติงาน และติดตามดูแลให้มีการทาลาเหตุของปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานต่างๆ รวมทั้งแนวปฏิบัติแก้ไข

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
20. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความ เห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการ ของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภา วิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดี หรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

มติที่ 3 มติด้านการกำกับติดตาม

ตัวบ่งชี้ที่ 21 สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

1. สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจากการเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็น พิจารณา ให้ความเห็นชอบ อนุมัติ แต่งตั้ง ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

2. พิจารณาจากการรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และของอธิการบดี โดยคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
21. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 22 สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่างๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและระบุความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ อนุมัติ แต่งตั้ง และให้ถือปฏิบัติตามมติของที่ประชุม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่างๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนักรู้และมีทัศนคติที่ถูกต้องในการควบคุมดูแลกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและระบุความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
22. สภามหาวิทยาลัยควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดวิธีปฏิบัติและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 23 สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลมาตรฐานการศึกษา และได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลงานหลักที่เป็นความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัย คือ การกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินการอันเป็นที่คาดหวังของสังคมและประเทศชาติ ให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
23. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 24 สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าหน่วยงานระดับคณะ และเทียบเท่าคณะ และรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของอธิการบดี โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและของอธิการบดี และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกปี

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
24. สภามหาวิทยาลัยติดตามและประเมินผล การดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้า หน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยมีมุ่งเป้าหมาย ของแผนปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานที่บรรลุ วัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์และงบประมาณที่ได้รับ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 25 สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตามอย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตาม อย่าง ครบถ้วน ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนิสิตนักศึกษา และผู้มี ส่วนได้เสียอื่นๆ โดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการรับรู้ แสดงความคิดเห็น เสนอแนวทาง และร่วม ตัดสินใจ เพื่อการพัฒนาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของอธิการบดี โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและของอธิการบดี และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกปี

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
25. สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับติดตาม อย่างครบถ้วน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัย	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 26 สภามหาวิทยาลัยกำหนดกติกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง อย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยเข้าใจบทบาทหน้าที่และกำหนดคดึกาในการทำหน้าที่และสร้างวินัยให้ตนเองปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยศึกษาและทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และกำหนดคดึกาในการทำหน้าที่และสร้างวินัยให้ตนเองปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
26. สภามหาวิทยาลัยกำหนดคดึกาในการกำกับติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 27 สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยกระจายอำนาจให้ฝ่ายบริหารไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม โดยฝ่ายบริหารและหน่วยงานสามารถดำเนินงานได้โดยอิสระตามสมควร เพื่อให้เกิดผลในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการ ได้โดยอิสระตามกรอบของกฎหมาย เพื่อให้เกิดผลในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
27. สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายที่มอบหมายให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และยึดหยุ่นตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 28 สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยที่ดี และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้

แนวทางการพิจารณา

สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับ ดูแล ตามบทบาทหน้าที่ วิทยาลัยฯ และพันธกิจของสภามหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยที่ดี และสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้ เช่น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สร้างความเชี่ยวชาญในกระบวนการปฏิบัติงาน และมีการตรวจสอบ การมอบหมายงาน เพื่อพิจารณาว่าไม่เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนภายในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
28. สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรฐานของการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการตามมาตรฐานนั้นได้	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 29 คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากทุกภาคส่วนปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และใช้เวลาในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวทางการพิจารณา

คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลา และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และใช้เวลาในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและมีส่วนในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
29. กรรมการสภามหาวิทยาลัยอุทิศเวลาและปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
	4 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
	3 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
	2 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
	1 คะแนน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ที่ 30 สภามหาวิทยาลัยเปิดช่องทางให้สามารถร้องเรียนข้อสงสัยในเรื่องการทำผิดนโยบาย กฎ กติกา และความล้มเหลวในการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยใช้กระบวนการที่เปิดเผยตรงไปตรงมา และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยคำนึงถึงหลักการมีช่องทางให้สามารถร้องเรียน หรือขอความชัดเจนในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยว่า การดำเนินการดังกล่าวนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสีย สามารถร้องเรียนหรือเสนอเรื่องเพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณาว่ามีการทำผิดนโยบาย

ภาคผนวก จ
ผลการสอบภาษาอังกฤษ

บ.ร.จ.ม.ร.ว.ร.ช.
Bansomdejchaopraya Rajabhat University

This is to certify that

MR. PHISANU BANGKHEOW

Achieved BSRU TEST of English Proficiency (BSRU – TEP) level

C1

Given on 26th July 2018

Linda Gainma

Asst. Prof. Dr. Linda Gainma
President

No. 14320637/2560.....

ภาคผนวก ฉ
เอกสารตอบรับการพิจารณาลงบทความ

ที่ ศธ 6806 (นศ.) / ๕๖๕1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ Veridian E - Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561

เรียน นายพิษณุ บางเขียว

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ" เพื่อพิจารณาจัดพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการ Veridian E - Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561 นี้.

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอเรียนให้ทราบว่าจะขอความดังกล่าวดำเนินการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เห็นสมควรให้จัดพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการ Veridian E - Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ อารักษ์นวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 034 - 218793 โทรสาร 034 - 243435

เว็บไซต์เผยแพร่ <http://tcj-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/issue/archive>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายพิษณุ บางเขียว
วัน/เดือน/ปีเกิด	วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2510
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2531	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ.2539	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปัจจุบัน	รับราชการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถนนอิสรมภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพ 10600